

**ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TUJCIH**

PREDLOG

EVA: 2026-1720-0006

## **I. UVOD**

### **1. Ocena stanja in razlogi za sprejetje predloga zakona**

Temeljni razlog za pripravo zakona je prenos Direktive (EU) 2024/1233 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. aprila 2024 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (prenovitev), katere spremenjene in dopolnjene določbe so predmet prenosa v nacionalni pravni red.

S predlogom zakona se sledi tudi optimizaciji postopka glede zamenjave delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjave delodajalca ali zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih, in sicer na način, da se ta tematika uredi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev in pristojnost za odločanje prenaša iz upravnih enot na Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje, kar bo predvsem pohitrilo postopke in razbremenilo delo upravnih enot.

S predlogom zakona se podaljšuje tudi obdobje zakonitega prebivanja tujca (državljan tretje države) v Republiki Sloveniji, po katerem lahko uveljavlja pravico do združitve družine, in sicer iz enega na tri leta. Pogoj triletnega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji za priznanje pravice do združitve družine se določa tudi za osebe s priznano subsidiarno zaščito.

Višina splošnega pogoja zadostnih sredstev za preživljanje za izdajo dovoljenja za prebivanje državljanu tretje države in potrdila o prijavi prebivanja državljanu EU se iz osnovnega zneska minimalnega dohodka, ki trenutno znaša 507,43 evra, zvišuje na dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka, ki znaša 1.014,86 evra in je primerljiv minimalni neto plači, ki znaša približno 1.000,00 evrov. Posledično se zvišuje tudi višina zadostnih sredstev za združitev družinskih članov, pri čemer se ta sredstva še vedno določi v skladu z merili (ponderji) za določitev višine minimalnega dohodka, kot jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke, pri čemer pa se kot vrednost osnovnega merila (ponderja) 1 ne upošteva več višina osnovnega zneska minimalnega dohodka, temveč dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka.

Zvišujejo se tudi ravni znanja slovenskega jezika, in sicer se raven za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine za državljane tretjih držav, zvišuje iz preživetvene ravni na osnovno raven A2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira, za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, s katerim tujec pridobi tudi status rezidenta EU za daljši čas, pa se raven zvišuje iz osnovne ravni A2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira na sporazumevalno raven B1 Skupnega evropskega jezikovnega okvira.

Ureditev se spreminja tudi v delu, ki določa, da se tujcem, ki niso državljani EU, z namenom hitrejšega vključevanja v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije programi učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe ter programi učenja slovenskega jezika na preživetveni ravni, ki se izvajajo kot neformalni izobraževalni program za odrasle, ne zagotavljajo več brezplačno, temveč se s strani države sofinancirajo v višini 60 odstotkov cene programa. S tem se pričakuje povečanje odgovornosti tujca do redne udeležbe v navedenih programih. Ukinja se tudi možnost brezplačnega enkratnega opravljanja preizkusov znanja iz slovenskega jezika in financiranje teh preizkusov znanja iz državnega proračuna. Sredstva, ki so bila do zdaj namenjena za ta namen, se bodo preusmerila v zagotavljanje programov učenja slovenskega jezika. Število tujcev, ki se udeležujejo programov učenja slovenskega jezika, se je v obdobju od sprejetih sprememb zakonodaje bistveno povečalo, s tem pa tudi obseg potrebnih finančnih sredstev iz državnega proračuna za zagotavljanje teh programov. Leta 2025 je s programom učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe, ki se izvaja kot javnoveljavni izobraževalni program za odrasle, po katerem se ne pridobi javnoveljavna izobrazba v skladu s predpisi, ki urejajo izobraževanje odraslih in se izvaja kot enotni program ter se imenuje Začetna integracija priseljencev, začelo in ga obiskovalo 4.065 udeležencev, kar predstavlja 32 odstotno povečanje glede na predhodno leto, ko je bilo 3.079 udeležencev. V letu 2025 je bilo ustanovljenih 396 skupin, okvirno je bilo v skupini povprečno 12 udeležencev. Skupni strošek v letu 2025 za te programe je bil 2.856.996,00 EUR.

Strošek izvedbe 180 urnega programa trenutno znaša 8.784,00 EUR. Glede na predlagano spremembo bi udeleženci posamezne skupine prispevali 40 odstotkov te cene. V kolikor bi bilo v skupini povprečno

število udeležencev (12) bi tako strošek udeležbe na tečaju znašal 292,80 EUR na program, oziroma 1,63 EUR na posamezno uro. V kolikor bi bilo število udeležencev manjše, bi se višina prispevka na posameznega tujca povečala, v kolikor bi bilo število udeležencev večje, pa bi se višina prispevka zmanjšala. Vse navedene cene vključujejo DDV.

Leta 2025 je z neformalnim programom učenja jezika začelo in ga obiskovalo 2.212 udeležencev v 179 skupinah, kar predstavlja več kot dvakratno povečanje števila udeležencev glede na predhodno leto, ko jih je bilo 990, a se program še ni izvajal celo leto. Povprečno je bilo v skupini 12 udeležencev.

Strošek izvedbe 180 urnega programa znaša med 7.137,00 in 7.686,00 EUR, odvisno od kraja izvajanja. Glede na predlagano spremembo bi udeleženci posamezne skupine prispevali 40 odstotkov te cene. V kolikor bi bilo v skupini povprečno število udeležencev (12) bi tako strošek udeležbe na tečaju znašal med 237,90 do 256,20 EUR na program, oziroma med 1,32 in 1,42 EUR na posamezno uro. V kolikor bi bilo število udeležencev manjše, bi se višina prispevka na posameznega tujca povečala, v kolikor bi bilo število udeležencev večje, pa bi se višina prispevka zmanjšala. Vse navedene cene vključujejo DDV.

Poleg navedenih programov učenja slovenskega jezika se je zagotavljalo tudi sredstva za prvo brezplačno opravljanje preizkusov znanja iz slovenskega jezika. Do prvega brezplačnega preizkusa znanja slovenskega jezika na vstopni, osnovni in višji ravni ter ravni odličnosti, kot to določa program Slovenščina kot drugi in tuji jezik (SDTJ), in za katerega se izda javnoveljavna listina, so upravičeni vsi tisti, ki so upravičeni tudi do udeležbe v enotnem oziroma ZIP programu. Število oseb, ki so opravljale te preizkuse znanja, se je v primerjavi s preteklim letom povečalo za 35 odstotkov. Skupen strošek v letu 2025 je bil 379.804,69 EUR. Država je do sedaj zagotavljala tudi brezplačno opravljanje prvega preizkusa znanja slovenskega jezika na preživetveni ravni. Za programe učenje slovenskega jezika na preživetveni ravni in izpite na preživetveni ravni je bil strošek v letu 2025 1.303.174,61 EUR. Samoplačniška cena za opravljanje preizkusa znanja na vstopni ravni znaša 140,00 EUR, cena za opravljanje preizkusa na osnovni ravni 172,00 EUR, cena opravljanja preizkusa znanja na preživetveni ravni pa med 28,00 do 40,00 EUR, odvisno od kraja. Strošek na posameznega tujca znaša med 634,75 EUR in 991,00 EUR, kar je odvisno katere vrste tečaja in preizkusa znanja se je tujec udeležil ter ali se je udeležil tudi dodatnega obsega 60 ur učenja slovenskega jezika, pri izračunu je upoštevano povprečno število udeležencev v skupini.

Programi učenja slovenskega jezika in popravljanja preizkusov znanja se sicer sofinancirajo iz evropskih sredstev: 75 odstotkov upravičenih stroškov financira iz Sklada za azil, migracije in vključevanje (AMIF), 25 odstotkov upravičenih stroškov pa proračun Republike Slovenije, vendar se višina potrebnih sredstev za te namene povečuje.

S predlaganim finančnim prispevkom tujcev za udeležbo v programih učenja slovenskega jezika pa se želi spodbuditi tudi bolj odgovoren pristop udeležencev v programih učenja slovenskega jezika ter hkrati zagotoviti vzdržen sistem njihovega financiranja.

## **2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA**

### **2.1 Cilji**

Temeljni cilj je prenos Direktive (EU) 2024/1233 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. aprila 2024 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (v nadaljevanju: prenovitvena direktiva) v nacionalni pravni red.

Z namenom pospešitve postopka izdaje soglasja za zamenjavo delovnega mesta ali delodajalca k enotnemu dovoljenju za prebivanje in delo je cilj tudi sprememba dosedanjega instituta, ki omogoča tujcu zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavo delodajalca ali se zaposlitev pri dveh ali več delodajalcih, in sicer na način, da se ta tematika uredi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev in pristojnost za odločanje prenaša iz upravnih enot na Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje.

Višina splošnega pogoja zadostnih sredstev za preživljanje za izdajo dovoljenja za prebivanje državljanu tretje države in potrdila o prijavi prebivanja državljanu EU se iz osnovnega zneska minimalnega dohodka, ki trenutno znaša 507,43 evra, zvišuje na dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka, ki znaša 1.014,86 evra in je primerljiv minimalni neto plači, ki znaša približno 1.000,00 evrov. Posledično se zvišuje tudi višina zadostnih sredstev za združitev družinskih članov, pri čemer se ta sredstva še vedno določi v skladu z merili (ponderji) za določitev višine minimalnega dohodka, kot jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke, pri čemer pa se kot vrednost osnovnega merila (ponderja) 1 ne upošteva več višina osnovnega zneska minimalnega dohodka, temveč dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka.

Zvišujejo se tudi ravni znanja slovenskega jezika, in sicer se raven za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine za državljane tretjih držav, zvišuje iz preživetvene ravni na osnovno raven A2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira, za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, s katerim tujec pridobi tudi status rezidenta EU za daljši čas, pa se raven zvišuje iz osnovne ravni A2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira na sporazumevalno raven B1 Skupnega evropskega jezikovnega okvira.

Nadalje je cilj zakona uvesti tudi spremembe na področju financiranja programov učenja slovenskega jezika in povečati odstotek udeležbe v programih učenja slovenskega jezika oziroma učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe. S predlogom zakona se tako uvaja sofinanciranje udeležbe v programih učenja slovenskega jezika s strani tujcev, in sicer v 40 odstotkih. S tem ukrepov se želi v prvi vrsti tujce spodbuditi k bolj odgovorni udeležbi v programih učenja slovenskega jezika, kar bo posledično prispevalo k aktivnejši in hitrejši integraciji tujcev v slovensko družbo preko pridobivanja znanja slovenskega jezika, hkrati pa bo predlagana ureditev prispevala k zagotavljanju bolj vzdržnega sistema financiranja teh programov. V zadnjem obdobju se je namreč število tujcev, ki se vključujejo v programe učenja slovenskega jezika zelo povečalo, s tem pa tudi potreben obseg finančnih sredstev, ki jih je treba zagotoviti iz državnega proračuna. Ob tem se je v praksi izkazalo, da se tujci programov učenja slovenskega jezika ne udeležujejo dovolj redno. V letu 2025 je bil povprečni odstotek udeležbe v programu Začetna integracija priseljencev 72 odstotkov, za uspešno opravljen program je pričakovana udeležba pri posamezniku najmanj 80 odstotkov. Udeleženci programa učenja na preživetveni ravni so v povprečju bili prisotni 57 odstotkov, kar predstavlja 103 ure od 180 zagotovljenih ur.

Predlagani odstotek sofinanciranja udeležbe v teh programih, bo tudi socialno šibkejšim tujcem še vedno omogočil udeležbo v programih učenja slovenskega jezika. Ukinja se tudi možnost brezplačnega enkratnega opravljanja preizkusov znanja iz slovenskega jezika in financiranje teh preizkusov znanja iz državnega proračuna. Sredstva, ki so bila do zdaj namenjena za ta namen, se bodo preusmerila v zagotavljanje programov učenja slovenskega jezika. S tem ukrepom se želi spodbuditi tudi bolj odgovoren pristop udeležencev programov učenja slovenskega jezika v teh programih.

Kazalnik za spremljanje je učinkovita implementacija določb v okviru prenosa t.i. prenovitvene direktive v nacionalni pravni red.

## **2.2 Načela**

Pri oblikovanju predloga zakona se zasleduje načelo prenosa EU pravnega reda v nacionalni pravni red in sicer prenos t. i. prenovitvene direktive EU 2024/1233 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. aprila 2024 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (prenovitev).

Zasleduje se tudi načelo pospešitve postopka za zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavo delodajalca ali za zaposlitev pri dveh ali več delodajalcih in sicer na način, da se postopek izdaje soglasja k enotnemu dovoljenju za prebivanje prenaša v zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev in pristojnost za odločanje prenaša iz upravnih enot na Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje.

S predlogom zakona se podaljšuje tudi obdobje zakonitega prebivanja tujca (državljan tretje države) v Republiki Sloveniji, po katerem lahko uveljavlja pravico do združitve družine, in sicer iz enega na tri leta.

Pogoj triletnega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji za priznanje pravice do združitve družine se določa tudi za osebe s priznano subsidiarno zaščito.

Zasleduje se tudi načelo finančne samostojnosti tujcev, da ne bi postali finančno breme socialnega sistema države. V ta namen se višina splošnega pogoja zadostnih sredstev za preživljanje za izdajo dovoljenja za prebivanje državljanu tretje države in potrdila o prijavi prebivanja državljanu EU iz osnovnega zneska minimalnega dohodka, ki trenutno znaša 507,43 evra, zvišuje na dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka, ki znaša 1.014,86 evra in je primerljiv minimalni neto plači, ki znaša približno 1.000,00 evrov. Posledično se zvišuje tudi višina zadostnih sredstev za združitev družinskih članov, pri čemer se ta sredstva še vedno določi v skladu z merili (ponderji) za določitev višine minimalnega dohodka, kot jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke, pri čemer pa se kot vrednost osnovnega merila (ponderja) 1 ne upošteva več višina osnovnega zneska minimalnega dohodka, temveč dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka.

Pri oblikovanju predloga zakona se upošteva tudi Strategija vključevanja tujcev, ki niso državljani Evropske unije, v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije, ki jo je Vlada Republike Slovenije sprejela leta 2023. V njej je zapisano, da je temeljni cilj politike vključevanja tujcev oblikovati pogoje, ki bodo posamezniku, ki prihaja v naše okolje, omogočali dostojno, samostojno in neodvisno delovanje v družbi, v kateri se bo počutil kot del celote. Strategija je jezikovno vključevanje postavila kot enega izmed poudarkov, saj se tujec brez znanja slovenskega jezika ne bo mogel polno in samostojno vključiti v druga področja. V ta namen se zvišujejo tudi ravni znanja slovenskega jezika, in sicer se raven za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine za državljane tretjih držav, zvišuje iz preživetvene ravni na osnovno raven A2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira, za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, s katerim tujec pridobi tudi status rezidenta EU za daljši čas, pa se raven zvišuje iz osnovne ravni A2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira na sporazumevalno raven B1 Skupnega evropskega jezikovnega okvira.

Predlog zakona ne ukinja programov pomoči pri vključevanju tujcev in njihovi jezikovni integraciji, vzpostavlja pa finančno dolgoročno vzdržen sistem pomoči. Predlog zakona ne predpisuje načina, kako se tujci učijo slovenskega jezika. Tujci še vedno lahko izberejo samoplačniške programe, lahko se odločijo za samostojno učenje ali učenje preko drugih, s strani države ali lokalne skupnosti sofinanciranih programov. Zakon tako še nadalje ohranja učinkovito in dostopno mrežo programa učenja slovenskega jezika in tujcem daje priložnost učenja.

## **2.3 Poglavitne rešitve**

S predlogom zakona se v nacionalni pravni red prenaša t. i. prenovitvena direktiva EU 2024/1233 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. aprila 2024 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (prenovitev). Z namenom zaščite tujca se določa, da v primeru, če pristojbine za obravnavo vloge za izdajo enotnega dovoljenja plača delodajalec, ta ni upravičen do povračila takih pristojbin s strani tujca. V nacionalni zakonodaji je višina taks določena z Zakonom o upravnih taksah (ZUT), pri čemer se s predlogom sprememb zakona ta določba ureja v Zakonu o tujcih do ureditve te vsebine v zakonu, ki ureja upravne takse. Dodatno se po vzoru modre karte EU določajo dovoljena obdobja brezposelnosti tujca, zaradi izgube zaposlitve, ki ne vplivajo na razveljavitev enotnega dovoljenja, za vsa enotna dovoljenja ob pogoju, da ima tujec v času brezposelnosti zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, bodisi iz naslova zavarovanja za primer brezposelnosti, bodisi iz sredstev, s katerimi lahko izkazuje izpolnjenost pogoja zadostnih sredstev za preživljanje.

Dodatno se spreminja tudi institut, ki omogoča tujcu zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavo delodajalca ali se zaposlitev pri dveh ali več delodajalcih in sicer na način, da se ta tematika uredi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev in pristojnost za odločanje prenaša iz upravnih enot na Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje. Vloga za soglasje se bo vlagala neposredno na Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje, ki bo odločitev (soglasje) vročil vlagatelju vloge, o izdaji soglasja pa bo obvestil upravno enoto. Na ta način se pospešuje postopek izdaje soglasja, saj se vloga ne odstopa

več s strani upravne enote na Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje, prav tako bo odločbo o zavrnitvi prošnje za zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavo delodajalca ali za zaposlitev pri dveh ali več delodajalcih (če soglasje ne bo izdano), izdal Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje. Na ta način se tudi razbremenjuje tudi delo upravnih enot, predvsem pa je določba namenjena pospešitvi postopka izdaje soglasja, upoštevajoč dejstvo, da se v postopku izdaje soglasja preverjajo zgolj pogoji na strani zaposlovanja. Edini pogoj, ki ga mora tujec izpolnjevati na podlagi določb Zakona o tujcih je, da ima veljavno enotno dovoljenje (zamenjava je mogoča zgolj v času veljavnosti enotnega dovoljenja, najkasneje do umika soglasja k enotnemu dovoljenju).

S predlogom zakona se podaljšuje tudi obdobje zakonitega prebivanja tujca (državljan tretje države) v Republiki Sloveniji, po katerem lahko uveljavlja pravico do združitve družine, in sicer iz enega na tri leta. Pogoj triletnega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji za priznanje pravice do združitve družine se določa tudi za osebe s priznano subsidiarno zaščito.

Višina splošnega pogoja zadostnih sredstev za preživljanje za izdajo dovoljenja za prebivanje državljanu tretje države in potrdila o prijavi prebivanja državljanu EU se iz osnovnega zneska minimalnega dohodka, ki trenutno znaša 507,43 evra, zvišuje na dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka, ki znaša 1.014,86 evra in je primerljiv minimalni neto plači, ki znaša približno 1.000,00 evrov. Posledično se zvišuje tudi višina zadostnih sredstev za združitev družinskih članov, pri čemer se ta sredstva še vedno določi v skladu z merili (ponderji) za določitev višine minimalnega dohodka, kot jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke, pri čemer pa se kot vrednost osnovnega merila (ponderja) 1 ne upošteva več višina osnovnega zneska minimalnega dohodka, temveč dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka.

Zvišujejo se tudi ravni znanja slovenskega jezika, in sicer se raven za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine za državljane tretjih držav, zvišuje iz preživetvene ravni na osnovno raven A2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira, za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, s katerim tujec pridobi tudi status rezidenta EU za daljši čas, pa se raven zvišuje iz osnovne ravni A2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira na sporazumevalno raven B1 Skupnega evropskega jezikovnega okvira.

Spremenjene rešitve se uvajajo tudi na področju financiranja programov učenja slovenskega jezika, in sicer se namesto zagotavljanja brezplačnih tečajev slovenskega jezika uvaja odstotek udeležbe v programih učenja slovenskega jezika oziroma učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe, ki ga mora prispevati tujec.

S predlogom zakona se tako uvaja sofinanciranje udeležbe v programih učenja slovenskega jezika s strani tujcev, in sicer v višini 40 odstotkov. Ukinja se tudi možnost brezplačnega enkratnega opravljanja preizkusov znanja iz slovenskega jezika in financiranje teh preizkusov znanja iz državnega proračuna. Sredstva, ki so bila do zdaj namenjena za ta namen, se bodo preusmerila v zagotavljanje programov učenja slovenskega jezika. S tem ukrepom se želi spodbuditi tudi bolj odgovoren pristop udeležencev programov učenja slovenskega jezika v teh programih, posledično pa prispevati k aktivnejši in boljši jezikovni integraciji tujcev v slovensko družbo.

### **3. Ocena finančnih posledic predloga zakona za državni proračun in druga javna finančna sredstva**

**Predpis ima posledice za državni proračun in druga javnofinančna sredstva.**

– **Predpis ima posledice za blagajne javnega financiranja (državni proračun, občinski proračuni ter pokojninska in zdravstvena blagajna).**

– Predpis ima na blagajne javnega financiranja učinek v vrednosti nad 40.000 eur.

S predlagano spremembo 106. člena ZTuj-2 (pomoč pri vključevanju tujcev, ki niso državljani EU) se ocenjuje prihranek finančnih sredstev v višini 1.319.340 EUR v letu 2027.

4. Navedba, da so sredstva za izvajanje zakona v državnem proračunu zagotovljena, če predlog zakona predvideva porabo proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil državni proračun že sprejet

Ni podatka.

5. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenosti predlagane ureditve pravu Evropske unije

5.1 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

/

5.2 Prikaz ureditve v pravnem redu Evropske unije

#### IZJAVA O SKLADNOSTI S PRAVNIM REDOM EU

##### NASLOV PREDPISA RS

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih

##### EVA

2026-1720-0006

##### AKTI EU, KATERIH PRENOS ALI IZVAJANJE SE ZAGOTAVLJA S PREDPISOM RS

| Št.        | CELEX      | Naslov                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          |        |                                     |      | Zadnjič spremenjen z (CELEX) |       |        |  |
|------------|------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------|-------------------------------------|------|------------------------------|-------|--------|--|
| 1          | 32024L1233 | Direktiva (EU) 2024/1233 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. aprila 2024 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (prenovitev) |        |                                     |      |                              |       |        |  |
| Predpis RS |            |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 |        | Opomba ali CELEX akta EU predpisa   |      | Akt EU                       |       |        |  |
| Člen       | Odstavek   | Točka                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           | Alinea |                                     | Člen | Odstavek                     | Točka | Alinea |  |
| 1          |            |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 |        | Ni predmet usklajevanja s pravom EU |      |                              |       |        |  |
| 2          |            |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 |        | Ni predmet usklajevanja s pravom EU |      |                              |       |        |  |
| 3          |            |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 |        | Ni predmet usklajevanja s pravom EU |      |                              |       |        |  |
| 4          |            |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 |        |                                     |      |                              |       |        |  |

| Predpis RS |          |       |        | Opomba ali<br>CELEX akta<br>EU predpisa   | Akt EU |          |       |        |
|------------|----------|-------|--------|-------------------------------------------|--------|----------|-------|--------|
| Člen       | Odstavek | Točka | Alinea |                                           | Člen   | Odstavek | Točka | Alinea |
| 4          | 6        |       |        | 32024L1233                                | 10     |          |       |        |
| 5          |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 6          |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 7          |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 8          |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 9          |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 10         |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 11         |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 12         |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 13         |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 14         |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 15         |          |       |        |                                           |        |          |       |        |
| 15         | 1        |       |        | 32024L1233                                | 11     | 4        |       |        |
| 16         |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 17         |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 18         |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 19         |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |

| Predpis RS |          |       |        | Opomba ali<br>CELEX akta<br>EU predpisa   | Akt EU |          |       |        |
|------------|----------|-------|--------|-------------------------------------------|--------|----------|-------|--------|
| Člen       | Odstavek | Točka | Alinea |                                           | Člen   | Odstavek | Točka | Alinea |
| 20         |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 21         |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 22         |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 23         |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 24         |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 25         |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 26         |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 27         |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 28         |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 29         |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |
| 30         |          |       |        | Ni predmet<br>usklajevanja s<br>pravom EU |        |          |       |        |

### 5.3 Prikaz ureditve v posameznih državah članicah Evropske unije

#### Estonija

Republika Estonija je prenesla direktivo v nacionalno zakonodajo, ki je začela veljati 22. maja 2026.

Republika Estonija je pododstavek četrtega odstavka 11. člena direktive, ki imetniku enotnega dovoljenja dovoli, da je brezposeln za daljše obdobje prenesla na način, da v kolikor je obdobje brezposelnosti traja dlje kot tri mesece, morajo državljani tretjih držav dokazati, da imajo zadosten zakonit dohodek za preživljanje v Estoniji.

#### Finska

Pododstavek člena 11(4) direktive so prenesli in v zvezi s tem določili daljša obdobja za nekatere skupine. Vendar niso presegli omejitev, ki jih določa direktiva, in sicer obdobja treh ali šestih mesecev.

Poleg tega nacionalna zakonodaja v skladu z direktivo določa, da se dovoljenje za prebivanje ne sme odvzeti v obdobju treh mesecev oziroma šestih mesecev, če je delavec v državi prebival vsaj dve leti. Poleg tega določa, da se šestmesečno obdobje neposredno uporablja (ne glede na trajanje prebivanja v državi) za naslednje skupine: strokovnjake, imetnike modre kartice EU, srednje ali višje vodstvo podjetja ter menedžerje in strokovnjake, ki jih zajema direktiva o mednarodnih strokovnjakih (ICT). Poleg tega se v primeru, da je delavec s svojim delodajalcem sklenil konkurenčno klavzulo, obdobje brezposelnosti začne šele po izteku obdobja omejitve, dogovorjenega v tej konkurenčni klavzuli.

Poleg tega so uvedli nacionalno določbo, v skladu s katero lahko finska služba za priseljevanje od tujcev, ki ne spadajo v zgoraj navedene skupine in katerih brezposelnost traja več kot tri mesece, zahteva, da predložijo dokazila o zadostnih sredstvih za preživljanje.

## Španija

Španija je direktivo že prenesla s kraljevim odlokom št. 1155/2024 z dne 19. novembra 2024, s katerim je bila sprejeta uredba o izvajanju Zakona št. 4/2000 o pravicah in svoboščinah tujcev v Španiji ter njihovi socialni integraciji, ki je začela veljati 20. maja 2025.

Španska zakonodaja imetnikom enotnega dovoljenja omogoča, da ostanejo brezposelni dlje, kot je predvideno v direktivi, tj. tri ali šest mesecev. V tem obdobju jim ni treba predložiti dokazil o dodatnih finančnih sredstvih.

Vendar pa je za podaljšanje dovoljenja po izteku njegove najdaljše veljavnosti potrebno, da je bilo delovno razmerje, na podlagi katerega je bilo izdano dovoljenje, prekinjeno iz razlogov, na katere delavec ni imel vpliva; da je zadevna oseba opravljala delovno dejavnost vsaj tri mesece na leto; in da je bila od datuma prenehanja delovnega razmerja do datuma vložitve vloge za podaljšanje dovoljenja za prebivanje in delo neprekinjeno registrirana kot iskalka zaposlitve pri pristojnih javnih službah za zaposlovanje.

## 6. Presoja posledic

### 6.1 Presoja administrativnih posledic

#### a) Predpis ima učinek na uvajanje nove obveznosti, spreminjanje ali ukinjanje obstoječe obveznosti.

##### – Predpis ima pozitiven učinek na število trenutno veljavnih obveznosti.

S prenosom pristojnosti za odločanje o zamenjavi delodajalca, delovnega mesta pri istem delodajalcu ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih iz upravnih enot na Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje se zmanjšuje število upravnih postopkov in posledično obremenitev upravnih enot.

##### – Predpis ima pozitiven učinek na upoštevanje načela »vse na enem mestu«.

S prenosom pristojnosti za odločanje o zamenjavi delodajalca, delovnega mesta pri istem delodajalcu ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih iz upravnih enot na Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje se celoten postopek zamenjave delodajalca izvede na enem mestu, posledično pa se tudi zmanjšuje število upravnih postopkov in obremenitev upravnih enot.

### 6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Predpis nima posledic na tem področju.

### **6.3 Presoja posledic za gospodarstvo**

Predpis nima posledic na tem področju.

### **6.4 Presoja posledic za socialno področje**

#### **a) Predpis ima učinek na zaposlenost in trg dela.**

- **Predpis ima pozitiven učinek na pravice zaposlenih in pravice delavcev v drugih pravnih razmerjih.**

Skladno z implementacijo Direktive (EU) 2024/1233 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. aprila 2024 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (prenovitev), katere spremenjene in dopolnjene določbe so predmet prenosa v nacionalni pravni red, se dovolijo tudi daljša obdobja brezposelnosti tujca (kot to možnost določa direktiva v členu 8, odstavek 4, prvi pododstavek), ki ne vplivajo na razveljavitev enotnega dovoljenja, ob pogoju, da ima tujec v času brezposelnosti zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, bodisi iz naslova zavarovanja za primer brezposelnosti, bodisi iz sredstev, s katerimi lahko izkazuje izpolnjenost pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, skladno z Zakonom o tujcih.

S tem se omogoča tujcem, da kljub brezposelnosti, ob pogoju, da imajo zagotovljena sredstva za preživljanje, njihovo enotno dovoljenje za prebivanje in delo ostane v veljavi, kar jim omogoča, da si najdejo novo zaposlitev oz. delodajalca, kar pozitivno vpliva na pravice zaposlenih.

#### **b) Predpis ima učinek na migracije in integracije.**

- **Predpis ima negativen učinek na položaj in integracijo tujcev v Sloveniji.**

Višina splošnega pogoja zadostnih sredstev za preživljanje za izdajo dovoljenja za prebivanje državljanu tretje države in potrdila o prijavi prebivanja državljanu EU se iz osnovnega zneska minimalnega dohodka, ki trenutno znaša 507,43 evra, zvišuje na dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka, ki znaša 1.014,86 evra in je primerljiv minimalni neto plači, ki znaša približno 1.000,00 evrov. Posledično se zvišuje tudi višina zadostnih sredstev za združitve družinskih članov, pri čemer se ta sredstva še vedno določi v skladu z merili (ponderji) za določitev višine minimalnega dohodka, kot jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke, pri čemer pa se kot vrednost osnovnega merila (ponderja) 1 ne upošteva več višina osnovnega zneska minimalnega dohodka, temveč dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka.

Podaljšuje se tudi obdobje zakonitega prebivanja tujca (državljan tretje države) v Republiki Sloveniji, po katerem lahko uveljavlja pravico do združitve družine, in sicer iz enega na tri leta. Pogoj triletnega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji za priznanje pravice do združitve družine se določa tudi za osebe s priznano subsidiarno zaščito.

Zvišujejo se tudi ravni znanja slovenskega jezika, in sicer se raven za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine za državljane tretjih držav, zvišuje iz preživetvene ravni na osnovno raven A2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira, za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, s katerim tujec pridobi tudi status rezidenta EU za daljši čas, pa se raven zvišuje iz osnovne ravni A2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira na sporazumevalno raven B1 Skupnega evropskega jezikovnega okvira.

Zaradi uvedbe sofinanciranja udeležbe v programih učenja slovenskega jezika s strani tujcev, in sicer v višini 40 odstotkov, se pričakuje bolj odgovoren pristop udeležencev programov učenja slovenskega jezika v teh programih, kar bo posledično prispevalo k aktivnejši in boljši jezikovni integraciji tujcev v slovensko družbo.

#### **6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja**

Predpis nima posledic na tem področju.

#### **6.6 Presoja posledic za druga področja**

Predpis nima posledic na tem področju.

#### **6.7 Izvajanje sprejetega predpisa**

Novosti, ki izhajajo iz predloga zakona, bodo predmet rednih usposabljanj upravnih enot, ki se izvajajo s strani Urada za migracije. Upravnim enotam bodo hkrati pripravljena tudi navodila glede izvajanja novosti, ki jih uvaja predlog zakona. Prav tako bodo novosti predstavljene tudi na spletni strani [www.infotujci.si](http://www.infotujci.si), kjer bodo posodobljene informacije objavljene in s tem dostopne tudi širši javnosti.

#### **7. Prikaz sodelovanja javnosti**

/

#### **8. Zunanji strokovnjak oziroma pravna oseba, ki je sodelovala pri pripravi predloga zakona**

Pri pripravi predpisa ni sodeloval zunanji strokovnjak oziroma pravna oseba.

#### **9. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles**

Franci Matoz, minister za notranje zadeve in javno upravo

Franc Kangler, državni sekretar na ministrstvu za notranje zadeve in javno upravo

Matej Torkar, vršilec dolžnosti generalnega direktorja Direktorata za migracije in upravne notranje zadeve na Ministrstvu za notranje zadeve in javno upravo Republike Slovenije

mag. Katarina Štrukelj, direktorica Urada Vlade Republike Slovenije za oskrbo in integracijo migrantov

## **II. BESEDILO ČLENOV**

### **Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih**

#### **1. člen**

V Zakonu o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr., 105/22 – ZZNŠPP, 48/23, 115/23 in 62/24 – ZUOPUE) se v 1. členu v drugem odstavku štirinajsta alineja spremeni tako, da se glasi:

»– Direktivo (EU) 2024/1233 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. aprila 2024 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (prenovitev) (UL L, 2024/1233, 30. 4. 2024, str.18);«.

#### **2. člen**

V 2. členu se 22. točka črta.

Dosedanje 23. do 48. točka postanejo 22. do 47. točka.

#### **3. člen**

V 33. členu se v tretjem odstavku:

- v prvem stavku za besedilom »mesečno najmanj v višini, kolikor znaša« besedilo »osnovni znesek« nadomesti z besedilom »dvakratnik osnovnega zneska«
- za tretjim stavkom se doda nov četrti stavek, ki se glasi:  
»Izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje ni mogoče dokazovati s prejemki, do katerih je tujec upravičen na podlagi zakona, ki ureja družinske prejemke in s prejemki, do katerih je upravičen na podlagi zakona, ki ureja uveljavljanje pravic do javnih sredstev.«

#### **4. člen**

V 37. členu se v tretjem odstavku za besedilom »Prvo enotno dovoljenje« doda besedilo »in enotno dovoljenje, izdano v postopku izdaje nadaljnjega dovoljenja za prebivanje,«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Tujec, ki ima enotno dovoljenje, lahko zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu, zamenja delodajalca ali se zaposli pri dveh ali več delodajalcih, pod pogoji in na način, določenim z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.«.

Šesti odstavek se črta.

Dosedanji sedmi do enajsti odstavek postanejo šesti do deseti odstavek.

V dosedanjem enajstem odstavku, ki postane deseti odstavek, se v tretjem stavku za besedilom »se izda vlagatelju prošnje,« črta besedilo »če ni s tem zakonom izdaja potrdila že določena pri

posamezni vrsti prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve in«, za besedilom »nameravanega prebivanja tujca v Republiki Sloveniji« pa se beseda »ter« nadomesti z besedo »in«.

Za dosedanjim enajstim odstavkom, ki postane deseti odstavek, se doda nov, enajsti odstavek, ki se glasi:

»(11) Če upravno takso za vložitev vloge ter za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja plača delodajalec, ni upravičen zahtevati povračila plačane upravne takse od tujca.«.

## **5. člen**

V 37.a členu se v prvem odstavku za četrtrim stavkom doda nov peti stavek, ki se glasi: »Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja vloži tujčev delodajalec, tujca pravočasno obvešča o stanju prošnje.«.

Dosedanji peti stavek, ki postane nov šesti stavek, se spremeni tako, da se glasi: »Pooblastilo tujca delodajalcu ni potrebno za vlaganje dopolnitev k prošnji za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja ter za pridobitev informacije glede stanja prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja.«.

Dosedanji šesti stavek postane sedmi stavek.

## **6. člen**

V 39. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi: »(4) Tujec, ki ima veljavno modro karto EU lahko zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu, zamenja delodajalca ali se zaposli pri dveh ali več delodajalcih pod pogoji in na način, določenim z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.«.

Peti in šesti odstavek se črtata.

Dosedanji sedmi odstavek postane peti odstavek.

## **7. člen**

V 44. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi: »(1) Tujcu, ki je sprejet v javno veljavne študijske programe, ki omogočajo pridobitev javno veljavne izobrazbe, ali sodeluje v mednarodni izmenjavi pri izvajalcih, vpisanih v razvid izvajalcev javno veljavnih programov vzgoje in izobraževanja, ali v mednarodni izmenjavi pri akreditiranih visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji, ali sodeluje v programih usposabljanja, ki ga izvajajo s strani države pooblaščen organizacije za usposabljanje in izpolnjuje ostale pogoje za izdajo dovoljenja po tem zakonu, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija. Dovoljenje za začasno prebivanje se tujcu ne izda, če obstajajo razlogi za zavrnitev iz 55. člena tega zakona ter če na podlagi dokazov ali resnih in objektivnih razlogov obstaja utemeljen sum, da tujec na ozemlju Republike Slovenije ne bo prebival skladno z namenom, zaradi katerega je zaprosil za izdajo dovoljenja. Ne glede na prvi stavek se dovoljenje lahko izda tudi mladoletnemu tujcu do dopolnjenega 18. leta starosti, ki v Republiki Sloveniji prebiva brez spremstva staršev ali skrbnikov ali v Republiki Sloveniji prebiva zgolj z enim od staršev ali s skrbnikom, in je sprejet v javno veljavne programe vzgoje in izobraževanja na področju osnovnošolskega

ali srednješolskega izobraževanja, ki jih izvajajo izvajalci, vpisani v razvid izvajalcev javno veljavnih programov vzgoje in izobraževanja, in ki omogočajo pridobitev javno veljavne izobrazbe. Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija se lahko podaljša tudi polnoletnemu tujcu, ki je že sprejet v javno veljavni program srednjega splošnega, poklicnega ali strokovnega izobraževanja, ki omogoča pridobitev javno veljavne izobrazbe, z namenom dokončanja tega izobraževanja. Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona se upoštevajo tudi sredstva, ki jih izobraževalna organizacija nameni tujcu. Izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji, se lahko dokazuje tudi s pisno izjavo študentovih staršev oziroma zakonitega zastopnika o tem, da ga bodo v času študija oziroma izobraževanja preživljali, če so ga starši po pravu države, katere državljan je, dolžni preživljati. Na enak način izpolnjevanje tega pogoja dokazujejo tudi tujci iz 44.a člena tega zakona.«

## **8. člen**

V 44.d členu se v četrtem odstavku peti stavek spremeni tako, da se glasi: »V času veljavnosti enotnega dovoljenja za prebivanje zaradi opravljanja pripravništva se lahko tujec zaposli pri dveh ali več delodajalcih, pod pogoji in na način, določenim z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.«.

## **9. člen**

V 45.a členu se sedmi odstavek spremeni tako, da se glasi:  
»(7) Tujec, ki ima izdano enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, lahko zamenja delodajalca ali naročnika dela, pod pogoji in na način, določenim z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.«.

Osmi odstavek se črta.

V dosedanjem devetem odstavku, ki postane osmi odstavek, se v drugem stavku besedilo »na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev« nadomesti z besedilom »pod pogoji in na način, določenim z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev«. Zadnji stavek se črta.

Dosedanji deseti odstavek postane deveti odstavek.

## **10. člen**

V 47. členu se v prvem odstavku v prvem stavku besedilo »zadnje leto« nadomesti z besedilom »zadnje tri leta«.

V drugem odstavku se za drugim stavkom doda nov tretji stavek, ki se glasi: »Pristojni organ prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana tujca iz prejšnjega odstavka, ki lahko združuje družinske člane brez omejitev glede tujčevega prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnosti njegovega dovoljenja za prebivanje, obravnava istočasno kot prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje tujcu, ki združuje družinske člane, če je prošnja za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana vložena istočasno.«

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine se izda in podaljšuje na prošnjo tujca iz prvega odstavka tega člena, ki mora k prošnji priložiti dokazila o zadostnih sredstvih za preživljanje zase in tistih družinskih članov, ki nameravajo prebivati ali že prebivajo v Republiki Sloveniji, pri čemer se ta sredstva določi v skladu z merili za določitev višine minimalnega dohodka, kot jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke, kot vrednost osnovnega merila 1 pa se upošteva dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji. Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine se lahko na prošnjo tujca iz prvega odstavka tega člena podaljša pod enakimi pogoji kot se izda, če polnoletni družinski član izpolnjuje tudi pogoj znanja slovenskega jezika na osnovni ravni (A2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira), kar dokaže s predložitvijo potrdila o uspešno opravljenem preizkusu iz znanja slovenskega jezika na osnovni ravni. Obvezni preizkus znanja iz slovenskega jezika na osnovni ravni izvajajo izobraževalne ustanove oziroma organizacije, ki izvajajo neformalne izobraževalne programe za odrasle za učenje slovenskega jezika. Izvajalci neformalnih izobraževalnih programov za odrasle za učenje slovenskega jezika udeležencu izdajo potrdilo o vpisu v program. Šteje se, da polnoletni družinski član izpolnjuje pogoj znanja slovenskega jezika na osnovni ravni, če predloži potrdilo o uspešno opravljenem izpitu na vsaj osnovni ravni, kot je določena s Skupnim evropskim jezikovnim okvirom, če je v okviru javnoveljavnih izobraževalnih ali študijskih programov v Republiki Sloveniji, ki se izvajajo v slovenskem jeziku in omogočajo pridobitev javnoveljavne izobrazbe, uspešno zaključil šolanje na kateri koli stopnji v Republiki Sloveniji, če je končal osnovno ali srednjo šolo s slovenskim učnim jezikom na območjih, na katerih živijo pripadniki avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah, ali če je starejši od 60 let. Pogoj znanja slovenskega jezika na osnovni ravni izpolnjuje tudi polnoletni družinski član, ki je nepismen, se pa govorno sporazumeva v slovenščini, kar dokaže s potrdilom o uspešno opravljenem izpitu iz govornega sporazumevanja v slovenščini na osnovni ravni. Kot nepismena se šteje tista oseba, ki ima končanih manj kot šest razredov osnovne šole, kar dokaže s potrdilom izobraževalne institucije, kjer je oseba zaključila šolanje. Pogoja znanja slovenskega jezika na osnovni ravni ni treba izpolnjevati polnoletnemu družinskemu članu v primerih iz četrtega stavka prvega odstavka tega člena ter polnoletnemu družinskemu članu, ki zaradi okvar zdravja, ki onemogočajo sporazumevanje, ni sposoben opraviti izpita v zahtevani obliki. Dokaz o izpolnjevanju tega pogoja ob zatrjevanem dejanskem stanju nezmožnosti opravljanja izpita se izvede z izvedencem. Stroški, ki nastanejo zaradi izvedbe tega dokaza, so breme tujca.

V devetem odstavku se beseda »preživetveni« nadomesti z besedo »osnovni«.

## 11. člen

V 47.a členu se sedmi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(7) Če begunec prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ne vloži v roku iz tretjega odstavka tega člena, se družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda, če družinski član izpolnjuje pogoje, določene za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, pri čemer morajo biti zadostna sredstva za preživljanje izkazana za vse družinske člane, ki nameravajo prebivati v državi, in sicer v višini, ki se določi v skladu z merili za določitev višine minimalnega dohodka, kot jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke, kot vrednost osnovnega merila 1 pa se upošteva dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete, enajste in dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.«

## 12. člen

47.b člen se spremeni tako, da se glasi:

### »47.b člen

#### **(združitev družine tujca, ki ima v Republiki Sloveniji priznano subsidiarno zaščito)«**

(1) Tujcu, kateremu je v Republiki Sloveniji priznana subsidiarna zaščita na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: oseba s priznano subsidiarno zaščito), se prizna pravica do združitve družine z družinskimi člani, ki so tujci, če zadnja tri leta prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi priznane subsidiarne zaščite in če je družina obstajala že pred njegovim vstopom v Republiko Slovenijo.

(2) Za družinske člane osebe s priznano subsidiarno zaščito se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci osebe s priznano subsidiarno zaščito;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je oseba s priznano subsidiarno zaščito, zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;
- starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki je mladoletnik brez spremstva.

(3) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika osebe s priznano subsidiarno zaščito, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. Posebne okoliščine so podane, kadar obstoji življenjska skupnost med drugimi sorodniki, ki je zaradi specifičnih dejanskih okoliščin v bistvenem podobna primarni družini oziroma ima enako funkcijo kot jo ima primarna družina, kar pomeni predvsem pristne družinske vezi med družinskimi člani, fizično skrb, varstvo, zaščito, čustveno podporo in finančno odvisnost.

(4) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito, katerega istovetnost ni sporna, izda na prošnjo osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki mora prošnjo vložiti pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, se dovoljenje za začasno prebivanje lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz prve, tretje, pete, šeste, sedme, osme, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona in če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, pri čemer morajo biti zadostna sredstva za preživljanje izkazana za vse družinske člane, ki nameravajo prebivati v državi, in sicer v višini, ki se določi v skladu z merili za določitev višine minimalnega dohodka, kot jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke, kot vrednost osnovnega merila 1 pa se upošteva dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, lahko izda tudi če nima in iz utemeljenih razlogov ne more pridobiti potne listine izvirne države. V primeru dvoma, da je združitev mladoletnika brez spremstva z družinskim članom v mladoletnikovo korist, pristojni organ o tem pridobi tudi mnenje pristojnega centra za socialno delo. Če se v postopku ugotovi, da združitev mladoletnika brez spremstva z družinskim članom ni v mladoletnikovo korist, se dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu ne izda.

(5) Oseba s priznano subsidiarno zaščito mora prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez, istovetnost njenih družinskih članov ter izpolnjevanje pogojev iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona. Če oseba s priznano subsidiarno zaščito ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi, veljavnih potnih listin ali drugih listinskih dokazov za izkazovanje istovetnosti njenih družinskih članov in jih ne more pridobiti, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča in podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo, ter navesti razlog, zakaj listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi ali istovetnosti družinskih članov ne more pridobiti. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi in istovetnosti družinskih članov podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvirne države.

(6) Pri preverjanju družinskih vezi in istovetnosti družinskih članov ima oseba s priznano subsidiarno zaščito, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(7) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito izda za čas trajanja subsidiarne zaščite tujca iz prvega odstavka tega člena in se podaljšuje pod enakimi pogoji, kot se izda, za enako časovno obdobje, kot je podaljšana subsidiarna zaščita tujcu iz prvega odstavka tega člena. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito lahko podaljša tudi v primeru, če je oseba s priznano subsidiarno zaščito umrla ali če je zakonska skupnost oziroma partnerska zveza ali dalj časa trajajoča življenjska skupnost prenehala, vendar pa je v Republiki Sloveniji trajala najmanj tri leta. V teh primerih se dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu lahko podaljša samo enkrat, z veljavnostjo do enega leta. Pristojni organ postopek podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu s sklepom prekine do pravnomočne odločitve o prošnji za podaljšanje subsidiarne zaščite tujcu iz prvega odstavka tega člena. V postopku izdaje in podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu, je oseba s priznano subsidiarno zaščito oproščena plačila stroškov tiskovine za samostojno listino, v obliki katere se dovoljenje za začasno prebivanje njenemu družinskemu članu izda.

(8) V postopku izdaje, podaljšanja in pri vročitvi dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito se osebni podatki osebe s priznano subsidiarno zaščito in družinskega člana varujejo pred organi njune izvirne države.

(9) Izdano dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, če družinski član prebiva v tujini, oziroma ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že prebiva v Republiki Sloveniji. Če družinski član prebiva v državi, v kateri Republika Slovenija nima diplomatskega predstavništva ali konzulata, mu dovoljenje za začasno prebivanje lahko vroči mednarodna organizacija, ki deluje na področju migracij, če oseba s priznano subsidiarno zaščito s tem soglaša in krije stroške vročitve. Odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, sklep o ustavitvi postopka, sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana osebe s priznano subsidiarno zaščito, vroči osebi s priznano mednarodno zaščito ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Podaljšano dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito vroči ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(10) Za družinskega člana osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki je to postal po vstopu osebe s priznano subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(11) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enemu zakoncu.

(12) Tujec, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje kot družinski član osebe s priznano subsidiarno zaščito, ali tujec, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje kot družinski član tujca iz prejšnjega člena, je na področju zdravstvenega varstva, socialnega varstva, izobraževanja in zaposlovanja, izenačen z državljani Republike Slovenije.«.

### **13. člen**

V 51. členu se v tretjem odstavku v drugem stavku besedilo »zneska osnovnega« nadomesti z besedilom »dvakratnika osnovnega zneska«.

### **14. člen**

V 52. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda tujcu, ki pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, in ki izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, ter izpolnjuje pogoj znanja iz slovenskega jezika na osnovni ravni, kar dokaže s spričevalom o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenščine na sporazumevalni ravni (B1 Skupnega evropskega jezikovnega okvira), in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Pogoj zadostnih sredstev za preživljanje mora tujec izkazati mesečno najmanj v višini, koliko znaša dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji. Tujec, ki je po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati družinske člane, ki so tujci in ki nameravajo prebivati ali že prebivajo v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, mora zadostna sredstva za preživljanje izkazati zase in za vsakega družinskega člana, ki ga je dolžan preživljati, pri čemer se ta sredstva določi v skladu z merili za določitev višine minimalnega dohodka, kot jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke, kot vrednost osnovnega merila 1 pa se upošteva dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji. Za družinskega člana, ki namerava prebivati ali že prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, zadostna sredstva za preživljanje ne smejo biti nižja od dvakratnika osnovnega zneska minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji. Tujec opravi obvezni preizkus znanja slovenskega jezika na sporazumevalni ravni, ki je sestavljen iz pisnega, ustnega in slušnega dela. Obvezni preizkus znanja izvajajo izobraževalne ustanove oziroma organizacije, ki izvajajo javno veljavni program izobraževanja »Slovenščina kot drugi tuj jezik«. Minister, pristojen za izobraževanje, določi kriterije in merila za izobraževalni program, na podlagi katerega se izvaja obvezni preizkus znanja slovenskega jezika na sporazumevalni ravni. Šteje se, da tujec izpolnjuje pogoj znanja slovenskega jezika na sporazumevalni ravni, če je v okviru javnoveljavnih izobraževalnih ali študijskih programov v Republiki Sloveniji, ki se izvajajo v slovenskem jeziku in omogočajo pridobitev javnoveljavne izobrazbe, uspešno zaključil šolanje na kateri koli stopnji v Republiki Sloveniji, če je končal osnovno ali srednjo šolo s slovenskim učnim jezikom na območjih, na katerih živijo pripadniki avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah, ali če je starejši od 60 let ali mlajši od 18 let. Pogoj znanja slovenskega jezika na sporazumevalni ravni izpolnjuje tudi tujec, ki je nepismen, se pa govorno sporazumeva v slovenščini, kar dokaže s potrdilom o uspešno opravljenem izpitu iz govornega sporazumevanja v slovenščini na sporazumevalni ravni. Kot nepismena se šteje tista oseba, ki ima

končanih manj kot šest razredov osnovne šole, kar dokaže s potrdilom izobraževalne institucije, kjer je oseba zaključila šolanje. Pogoja znanja slovenskega jezika na sporazumevalni ravni ni treba izpolnjevati tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa, ter tujcu, ki zaradi okvar zdravja, ki onemogočajo vsakdanje sporazumevanje, ni sposoben opraviti izpita v zahtevani obliki. Dokaz o izpolnjevanju tega pogoja ob zatrjevanem dejanskem stanju nezmožnosti opravljanja izpita se izvede z izvedencem. Stroški, ki nastanejo zaradi izvedbe tega dokaza, so breme tujca. Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, je izpolnjen tudi, če je bil tujec v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije in ni imel izdanega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje, če so bile odsotnosti krajše od šestih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo deset mesecev. Čas, ko je tujec s strani delodajalca s sedežem v Republiki Sloveniji, pri katerem je v delovnem razmerju, v času trajanja delovnega razmerja zaradi opravljanja storitev napoten na delo v tujino, se všteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, in sicer ne glede na to, če so bile odsotnosti daljše od šestih zaporednih mesecev in če skupaj presegajo deset mesecev. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi vizuma za dolgoročno bivanje se všteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, če tujec pred potekom vizuma zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje in mu je bilo dovoljenje za začasno prebivanje izdano na podlagi 30. člena tega zakona. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija in poklicnega usposabljanja se v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje šteje polovično. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi sezonskega dela, kot napoteni delavec, kot oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, ali kot dnevni delovni migrant se ne všteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Čas, ki ga je tujec prebil na prestajanju kazni, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora tujec v Republiki Sloveniji prebivati na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali na podlagi vložene prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje v primeru tujca iz četrtega in petega odstavka tega člena.«.

## **15. člen**

V 56. členu se drugem odstavku v drugem stavku besedilo »Modra karta EU« nadomesti z besedilom »Enotno dovoljenje«, besedilo »imetnik modre karte« pa z besedilom »imetnik enotnega dovoljenja«. Za drugim stavkom dodata nova tretji in četrti stavek, ki se glasita: »Tujec mora v primeru brezposelnosti, ki je daljša od treh mesecev, razen v primeru modre karte EU, izkazati, da je v skladu z zakonom, ki ureja trg dela, pridobil pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti ali da ima zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, skladno s tretjim odstavkom 33. člena tega zakona. Enotno dovoljenje se v tem primeru ne razveljavi, dokler je tujec upravičen do pravic iz naslova brezposelnosti oziroma če ima zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, skladno s tretjim odstavkom 33. člena tega zakona.«.

## **16. člen**

V 87. členu se v tretjem odstavku besedilo »prejšnjega člena« nadomesti z besedilom »86. člena tega zakona«. Za besedilom »48. členu tega zakona« se črta besedilo »in zavrnitve zamenjave delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjave delodajalca ali zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih po 37. in 39. členu tega zakona«.

## 17. člen

106. člen se spremeni tako, da se glasi:

### **»106. člen (pomoč pri vključevanju tujcev, ki niso državljani EU)**

(1) Tujcem, ki niso državljani EU, se z namenom hitrejšega vključevanja v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije zagotavlja:

- programe učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe, pod pogoji, določenimi v tem členu,
- opravljanje preizkusa znanja slovenskega jezika, pod pogoji, določenimi v tem členu,
- programe medsebojnega poznavanja in razumevanja s slovenskimi državljani,
- informiranje v zvezi z njihovim vključevanjem v slovensko družbo.

(2) Programi učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe se izvajajo kot javnoveljavni izobraževalni programi za odrasle, na podlagi katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, skladno s predpisi s področja izobraževanja odraslih, v primeru iz petega odstavka 47. člena tega zakona pa kot neformalni izobraževalni programi za odrasle.

(3) Do enkratnega sofinanciranja stroškov udeležbe v programu učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe v javnoveljavnem izobraževalnem programu za odrasle, na podlagi katerega se ne pridobi javnoveljavna izobrazba in ki se izvaja kot enotni program, in sicer v višini 60 odstotkov cene programa, so upravičeni tujci, ki niso državljani EU in ki:

- v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje;
- Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, izdanega z veljavnostjo najmanj enega leta;
- so družinski člani slovenskih državljanov ali državljanov EU, ki v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za prebivanje za družinskega člana, ne glede na dolžino prebivanja in dolžino veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje;
- Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi priznane začasne zaščite v skladu z zakonom, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb.

(4) Družinski člani tujcev, ki jim je izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine, so upravičeni tudi do enkratnega sofinanciranja stroškov udeležbe v programu učenja slovenskega jezika, ki se izvaja kot neformalni izobraževalni program za odrasle iz petega odstavka 47. člena tega zakona, in sicer v višini 60 odstotkov cene programa.

(5) Do sofinanciranja enkratne udeležbe v programih učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe niso upravičeni tujci, ki so končali šolanje v slovenskem jeziku na katerikoli stopnji v Republiki Sloveniji, so vključeni v javnoveljavni izobraževalni ali študijski program, ki se izvaja v slovenskem jeziku in omogoča pridobitev javnoveljavne izobrazbe v Republiki Sloveniji, ki poteka v slovenskem jeziku, ali so že pridobili potrdilo o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenskega jezika na vsaj osnovni ravni. Tujci, ki so upravičeni do sofinanciranja stroškov udeležbe v programih učenja slovenskega jezika iz tretjega in četrtega odstavka tega člena, morajo izvajalcu programa lastni prispevek poravnati pred vključitvijo v program.

(6) Tujci iz tretjega odstavka tega člena opravljajo preizkus znanja slovenskega jezika pri izobraževalnih ustanovah oziroma organizacijah iz prvega odstavka 52. člena tega zakona. Izvajalci teh preizkusov znanja tujcu izdajo potrdilo o uspešnem ali neuspešnem preizkusu znanja.

(7) Tujci iz četrtega odstavka tega člena opravljajo preizkus znanja slovenskega jezika na preživetveni ravni pri izobraževalnih ustanovah oziroma organizacijah, ki izvajajo neformalne izobraževalne programe za odrasle za učenje slovenskega jezika. Izvajalci teh preizkusov tujcu izdajo potrdilo o uspešnem ali neuspešnem preizkusu znanja.

(8) Vlada Republike Slovenije podrobneje določi način uveljavljanja in obseg zagotavljanja pomoči pri vključevanju tujcev, ki niso državljani EU, v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije.

(9) Vlada Republike Slovenije sprejme strategijo vključevanja tujcev, ki niso državljani EU, v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije.«.

## **18. člen**

V 110. členu se v dvanajstem odstavku v prvem stavku za besedilom »sedež delodajalca« črta besedilo »številka prošnje upravne enote k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca in zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih,«.

## **19. člen**

V 111. členu se črta osmi odstavek.

Dosedanji deveti do šestnajsti odstavek postanejo novi osmi do petnajsti odstavek.

## **20. člen**

V 119. členu se v četrtem odstavku druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»– zadostna sredstva za preživljanje, ki mesečno ne smejo biti nižja od višine dvakratnika osnovnega zneska minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji,«.

## **21. člen**

V 122. členu se v prvem odstavku v tretji alineji besedilo »od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke« nadomesti z besedilom »od višine dvakratnika osnovnega zneska minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji;«.

## **22. člen**

V 123. členu se v prvem odstavku v drugi alineji besedilo »ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke« nadomesti z besedilom »se ta sredstva določi v skladu z merili za določitev višine minimalnega dohodka, kot jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke, kot vrednost

osnovnega merila 1 pa se upošteva dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji;«.

### **23. člen**

V 128. členu se v prvem odstavku v tretji alineji besedilo »ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke« nadomesti z besedilom »se ta sredstva določi v skladu z merili za določitev višine minimalnega dohodka, kot jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke, kot vrednost osnovnega merila 1 pa se upošteva dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji;«.

### **24. člen**

V 141.b členu se v devetem odstavku v tretji alineji besedilo »ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke« nadomesti z besedilom »se ta sredstva določi v skladu z merili za določitev višine minimalnega dohodka, kot jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke, kot vrednost osnovnega merila 1 pa se upošteva dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji;«.

## **PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE**

### **25. člen**

Spremenjeni peti in šesti odstavek 37. člena, spremenjeni četrti, peti in šesti odstavek 39. člena, spremenjeni četrti odstavek 44.d. člena, spremenjeni sedmi, osmi in dosedanji deveti odstavek, ki postane osmi odstavek 45.a člena, spremenjeni tretji odstavek 87. člena, spremenjeni dvanajsti odstavek 110. člena in spremenjena osmi in dosedanji štirinajsti odstavek, ki postane trinajsti odstavek 111. člena zakona se začnejo uporabljati šest mesecev po uveljavitvi tega zakona. Do takrat se uporabljajo peti in šesti odstavek 37. člena, četrti, peti in šesti odstavek 39. člena, četrti odstavek 44.d člena, sedmi, osmi in deveti odstavek 45.a člena, tretji odstavek 87. člena, dvanajsti odstavek 110. člena ter osmi in štirinajsti odstavek 111. člena. Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 46/25 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: Zakon o tujcih).

### **26. člen**

Postopki, ki so se začeli pred začetkom uporabe tega zakona in o katerih še ni bilo pravnomočno odločeno, se nadaljujejo in zaključijo po določbah Zakona o tujcih, razen če so določbe tega zakona za stranko ugodnejše.

## **27. člen**

Potrdila, izdana na podlagi Uredbe o zagotavljanju pomoči pri vključevanju tujcev, ki niso državljani Evropske unije (Uradni list RS, št. 27/24), katerim veljavnost ni prenehala in niso bila izkoriščena, ostanejo v veljavi in jih oseba koristi na podlagi določb Zakona o tujcih. Rok za koriščenje potrdil iz prejšnjega stavka in pravic, do katerih je oseba, ki ji je bilo potrdilo izdano, upravičena, je 18 mesecev od uveljavitve tega zakona.

## **28. člen**

Podzakonski predpisi, izdani na podlagi Zakona o tujcih, se uskladijo s tem zakonom v treh mesecih po njegovi uveljavitvi.

## **29. člen**

Spremenjeni 2. člen, spremenjeni peti odstavek 47. člena in spremenjeni prvi odstavek 52. člena se začnejo uporabljati po poteku dvanajstih mesecev od uveljavitve spremenjenega in dopolnjenega zakona. Do takrat se uporabljajo 2. člen, peti odstavek 47. člena in prvi odstavek 52. člena Zakona o tujcih.

Spremenjene določbe 106. člena zakona se začnejo uporabljati tri mesece po uveljavitvi tega zakona. Do takrat se uporablja 106. člen Zakona o tujcih.

## **30. člen**

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

### III. OBRAZLOŽITEV

#### K 1. členu:

S spremembo štirinajste alineje prvega odstavka prvega člena se popravlja dosedanja navedba t.i. direktive o enotnem postopku s prenovitveno različico in sicer Direktivo (EU) 2024/1233 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. aprila 2024 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (prenovitev), katere spremenjene in dopolnjene določbe so predmet prenosa v nacionalni pravni red.

#### K 2. členu:

Zaradi predlagane spremembe ravni znanja slovenskega jezika za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine v petem odstavku 47. člena zakona, in sicer iz preživetvene ravni na osnovno raven A2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira, se črta 22. točka, ki opredeljuje pojem preživetvene ravni.

#### K 3. členu:

S predlagano spremembo v prvem stavku se pri pogoju zadostnih sredstev za preživljanje za izdajo dovoljenja za prebivanje znesek zvišuje iz osnovnega zneska minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji (ki od 1. aprila 2026 znaša 507,43 evra) na dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji (kar znaša 1.014,86 evra).

V novem četrtem stavku se zaradi jasnosti in določnosti predpisa izrecno določa, da izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje ni mogoče dokazovati s prejemki, do katerih je upravičen na podlagi zakona, ki ureja družinske prejemke in s prejemki, do katerih je upravičen na podlagi zakona, ki ureja uveljavljanje pravic do javnih sredstev. To sicer velja že po veljavni ureditvi, saj so bili leta 2021 navedeni viri sredstev s 104. členom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih (ZTuj-2F) (Uradni list RS, št. 57/21) črtani kot upoštevni viri, vendar pa se kljub črtanju zaradi jasnosti to sedaj izrecno določa v zakonu.

#### K 4. členu:

V tretjem odstavku se s predlagano dopolnitvijo ureja tudi situacija, ko se enotno dovoljenje izdaja v postopku izdaje nadaljnjega dovoljenja za prebivanje v smislu tretjega odstavka 36. člena ZTuj-2, zaradi česar ne spada pod termin »prvo enotno dovoljenje«, saj je ta termin namenjen zgolj postopku izdaje prvega enotnega dovoljenja, kot torej tujec predhodno še nima veljavnega dovoljenja za prebivanje v Republiki Sloveniji. Če npr. tujec, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija najde zaposlitev in vloži prošnjo za izdajo enotnega dovoljenja za prebivanje in delo, se bo lahko tudi njemu enotno dovoljenje kot nadaljnje dovoljenje za prebivanje izdalo z veljavnostjo do dveh let.

S predlagano spremembo petega in črtanjem šestega odstavka se spreminja dosednji koncept, ki omogoča tujcu zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavo delodajalca ali se zaposlitev pri dveh ali več delodajalcih in sicer na način, da se ta tematika uredi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Vloga za soglasje se bo vlagala neposredno na Zavod RS za zaposlovanje, ki bo odločitev (soglasje) vročil vlagatelju vloge, o izdaji soglasja pa bo obvestil upravno enoto. Na ta način se pospešuje postopek izdaje soglasja, saj se vloga ne odstopa več s strani upravne enote na Zavod RS za zaposlovanje, prav tako bo odločbo o zavrnitvi prošnje za zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavo delodajalca ali za zaposlitev pri dveh ali več delodajalcih (če soglasje ne bo izdano), izdal Zavod RS za zaposlovanje. Na ta način se tudi razbremenjuje tudi delo upravnih enot, predvsem pa je določba namenjena pospešitvi postopka izdaje soglasja, upoštevajoč dejstvo, da se v postopku izdaje soglasja preverjajo zgolj pogoji na strani zaposlovanja. Edini pogoj, ki ga mora tujec izpolnjevati na podlagi določb Zakona o tujcih je, da ima veljavno enotno dovoljenje (zamenjava je mogoča zgolj v času veljavnosti enotnega dovoljenja, najkasneje do umika soglasja k enotnemu dovoljenju).

Pri izvajanju dosedanjega enajstega odstavka 37. člena ZTuj-2, ki s predlagano spremembo postane deseti odstavek, se je ugotovilo, da je v postopku izdaje enotnega dovoljenja za namen zaposlitve tujca v poklicih in dejavnostih, določenih z Odredbo o določitvi dejavnosti in poklicev, v katerih se lahko tujci hitreje zaposlujejo (Uradni list RS, št. 102/25, v nadaljevanju Odredba) optimalneje, če se izda le ena vrsta potrdila o vloženih prošnji, za izdajo katerega so predpisani tudi štirje kumulativni pogoji: če gre za zaposlitev tujca v poklicih in dejavnostih iz Odredbe, če tujec zakonito prebiva v Republiki Sloveniji, če je k vlogi priložena veljavna potna listina, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja tujca v državi in če je k vlogi priloženo potrdilo iz kazenske evidence matične države tujca. Izdaja potrdila o vloženih prošnji pri posamezni vrsti prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve pa pride v poštev, če se tujec ne želi zaposliti po t. i. hitrem postopku, to je pred izdajo prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve in želi vložiti prošnjo vložiti po t. i. rednem postopku (npr. v primeru modre karte EU v skladu s prvim odstavkom 40. člena ZTuj-2).

Sprememba besede »ter« v besedo »in« je pravopisne narave.

Z novim enajstim odstavkom se prenaša določba 10. člena Direktive, ki določa, da v primeru, če pristojbine za obravnavo vloge za izdajo enotnega dovoljenja plača delodajalec, ta ni upravičen do povračila takih pristojbin s strani tujca.

#### **K 5. členu:**

Gre za prenos vsebine drugega odstavka 5. člena Direktive, ki določa zahtevo, da kadar vlogo predloži delodajalec, države članice poskrbijo, da delodajalec državljana tretje države pravočasno obvesti o stanju vloge in njenem izidu. Glede na to zahtevo, se v prvi odstavek 37.a člena dodaja nov peti odstavek, ter dopolnjuje dosednji peti stavek in sicer na način, da pooblastilo tujca delodajalcu ni potrebno tudi v primeru, če želi pridobitev informacije glede stanja prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja. Le ta je nujna, da lahko delodajalec pridobiva informacije o stanju vloge in o odločitvi o zadevi.

#### **K 6. členu:**

Po vzoru ureditve koncepta za zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavo delodajalca ali se zaposlitev pri dveh ali več delodajalcih, ki se celoti prenaša na Zavod RS za zaposlovanje (sprememba 37. člena), se na enak način ta koncept ureja tudi pri modri karti EU.

Črtata se tudi peti in šesti odstavek, saj se ureditev v teh odstavkih vsebinsko prenaša v zakon, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev.

#### **K 7. členu:**

S spremembo prvega odstavka se izdaja dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija izrecno omejuje na sprejem v javno veljavne študijske programe, ki omogočajo pridobitev javnoveljavne izobrazbe, na katere se lahko vpišejo le polnoletni tujci. Za mladoletne tujce se omogoča izdaja dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija zgolj v primeru, da mladoletni tujec v Republiki Sloveniji prebiva brez spremstva staršev ali skrbnikov in je sprejet v javno veljavne programe vzgoje in izobraževanja na področju osnovnošolskega ali srednješolskega izobraževanja, ki jih izvajajo izvajalci, vpisani v razvid izvajalcev javno veljavnih programov vzgoje in izobraževanja, in ki omogočajo pridobitev javno veljavne izobrazbe. Vsi ostali mladoletni tujci, ki v Republiki Sloveniji prebivajo s svojimi starši oziroma zakonitimi zastopniki, prebivajo v Republiki Sloveniji prvenstveno z namenom združitve družine in zaradi tega namena prebivanja lahko pridobijo tudi dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine (47. člen ZTuj-2) oziroma za to dovoljenje zaprosi njihov zakoniti zastopnik ali skrbnik. Predlog spremembe omogoča pridobitev dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija tudi polnoletnemu tujcu, v primeru, če je tak tujec že sprejet v javno veljavni program srednjega splošnega, poklicnega ali strokovnega izobraževanja, vendar le z namenom dokončanja tega izobraževanja, kar pomeni, da se s to določbo omogoča vsem polnoletnim tujcem, ki so že sprejeti v javno veljavni program srednjega splošnega, poklicnega ali strokovnega izobraževanja (npr. izobraževanje za odrasle), torej že imajo izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija, in zaprosijo za podaljšanje tega dovoljenja z namenom, da dokončajo šolanje v okviru javno veljavnega programa srednjega splošnega, poklicnega ali strokovnega izobraževanja. S tem se zasleduje cilj Direktive (EU) 2016/801 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene raziskovanja, študija, opravljanja pripravništva,

prostovoljskega dela, programov izmenjave učencev ali izobraževalnih projektov in dela varušk ali par (prenovitev), ki določa osnovni namen direktive glede študija, in sicer, da se omogoči državljanu tretje države, ki je bil sprejet na visokošolski zavod in na ozemlje države članice, da lahko opravlja osnovni namen, tj. redni študij v visokošolskem izobraževalnem programu, ki ga priznava ta država članica, vključno z diplomami, spričevali ali doktorati, pridobljenimi na visokošolskem zavodu.

Ker je osnoven namen te direktive, da se dovoljenje zaradi študija izda polnoletnim tujcem za študij v visokošolskih izobraževalnih programih, ki jih priznava država članica, vključno z diplomami, spričevali ali doktorati, pridobljenimi na visokošolskem zavodu, se določba 44. člena spreminja na način, kot je predlagan v tem členu. Dodatno se dodaja nov zavrnitveni razlog, ki izhaja iz 20. člena Direktive (EU) 2016/801, in sicer, da lahko država članica zavrne izdajo dovoljenja za prebivanje zaradi študija, če ima država članica dokaze ali resne in objektivne razloge za ugotovitev, da naj bi državljan tretje države v njej prebival za namene, drugačne od tistih, za katere je zaprosil za sprejem. Ta zavrnitveni razlog je še posebej pomemben v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje, saj bo imel upravni organ, ki vodi postopek izdaje dovoljenja za prebivanje možnost zavrniti izdajo dovoljenja za prebivanje, če bo v postopku na podlagi dokazov in drugih objektivnih okoliščin (ugotovitve v postopku zaslišanj tujca) ugotovil, da tujec (kljub predloženemu dokazilu o sprejemu na študij), v Republiki Sloveniji ne bo prebival iz namena študija.

Zaradi spremembe višine splošnega pogoja zadostnih sredstev za preživljanje v tretjem odstavku 33. člena zakona, se posledično tudi v tem odstavku sklic na osnovni znesek minimalnega dohodka spreminja v dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka.

#### **K 8. členu:**

Sprememba je potrebna zaradi spremembe dosedanjega koncepta, ki omogoča tujcu zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavo delodajalca ali se zaposlitev pri dveh ali več delodajalcih, in sicer na način, da se ta tematika uredi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

#### **K 9. členu:**

Po vzoru ureditve koncepta za zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavo delodajalca ali se zaposlitev pri dveh ali več delodajalcih, ki se celoti prenaša na Zavod RS za zaposlovanje (sprememba 37. člena), se na enak način ta koncept ureja tudi pri izdaji enotnega dovoljenja za sezonsko delo.

Črta se tudi osmi odstavek, saj se ureditev v tem odstavku vsebinsko prenaša v zakon, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev. Črtanje zadnjega stavka v devetem odstavku je potrebno zaradi sprememb sedmega in črtanja osmega odstavka.

#### **K 10. členu:**

S spremembo prvega odstavka 47. člena se obdobje zakonitega prebivanja tujca v Republiki Sloveniji, po katerem lahko uveljavlja pravico do združitve družine, podaljšuje z enega na tri leta. To je obdobje, v katerem se bo lahko ugotovilo, ali se je tujec (združevalec družine) prilagodil in spoštuje naš pravni red Republike Slovenije.

V spremenjenem petem odstavku se v povezavi s predlagano spremembo splošnega pogoja zadostnih sredstev v tretjem odstavku 33. člena zakona (zvišanje na dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka) spreminja tudi višina zadostnih sredstev za družinske člane, pri čemer se ta sredstva še vedno določi v skladu z merili (ponderji) za določitev višine minimalnega dohodka, kot jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke (26. člen ZSVarPre), kot vrednost osnovnega merila (ponderja) 1 pa se ne upošteva več višina osnovnega zneska minimalnega dohodka, temveč dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka. Spreminja oziroma zvišuje se tudi raven znanja slovenskega jezika za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine, in sicer iz preživetvene ravni na osnovno raven A2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira. Na novo se določa tudi, da polnoletni družinski član izpolnjuje pogoj znanja slovenskega jezika na osnovni ravni, če je v okviru javnoveljavnih izobraževalnih ali študijskih programov v Republiki Sloveniji, ki se izvajajo v slovenskem jeziku in omogočajo pridobitev javnoveljavne izobrazbe, uspešno zaključil šolanje na kateri koli stopnji v Republiki Sloveniji. Skladno s

spremenjeno dikcijo ne zadošča več zgolj sprejem v javnoveljavne izobraževalne ali študijske programe v Republiki Sloveniji, ki se izvajajo v slovenskem jeziku in omogočajo pridobitev javnoveljavne izobrazbe, temveč mora te programe tudi uspešno zaključiti (bodisi osnovno, srednješolsko ali univerzitetno izobraževanje v Republiki Sloveniji). Tekom izvajanja sedanje določbe v praksi prihaja do številnih primerov (fiktivnih) vpisov polnoletnih tujcev v osnovno šolo za odrasle, s čimer je sicer pogoj znanja jezika na zakonski ravni sicer izpolnjen, vendar je bil namen zakonodajalca pri pripravi te določbe v okviru Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih (ZTuj-2I) drugačen, in sicer s ciljem, da zajame primere, ko se nekdo npr. že redno šola v okviru srednješolskega ali univerzitetnega študijskega programa, pa srednješolskega ali univerzitetnega programa še ni zaključil. Predlagana sprememba dikcije se usklajuje tudi z že obstoječo dikcijo v Zakonu o državljanstvu (ZDRS), kjer se zahteva dokončanje šolanja. Podrobneje se določa tudi, kdo se lahko šteje kot nepismena oseba, saj navedeno do sedaj ni bilo določeno, kar je povzročalo probleme pri izvajanju te določbe v praksi. Z dopolnjeno določbo se merilo za nepismenost (oseba, ki ima končanih manj kot šest razredov osnovne šole, kar dokaže s potrdilom izobraževalne institucije, kjer je oseba zaključila šolanje) povzema iz že uveljavljene ureditve na področju državljanstva in sicer iz Uredbe o merilih in okoliščinah ugotavljanja pogojev pridobitve državljanstva Republike Slovenije v postopku naturalizacije (Uradni list RS, št. 51/07, 112/09 in 168/20).

V devetem odstavku, ki ureja pravno podlago za izdajo podzakonskega predpisa, s katerim minister, pristojen za izobraževanje, določi kriterije in merila za izobraževalni program iz petega odstavka tega člena, vključno s standardi znanja, ki se preverjajo z obveznim preizkusom znanja slovenskega jezika, se preživetvena raven spreminja v osnovno raven.

#### **K 11. členu:**

V spremenjenem sedmem odstavku se v povezavi s predlagano spremembo splošnega pogoja zadostnih sredstev v tretjem odstavku 33. člena zakona (zvišanje na dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka) spreminja tudi višina zadostnih sredstev za družinske člane, pri čemer se ta sredstva še vedno določi v skladu z merili (ponderji) za določitev višine minimalnega dohodka, kot jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke (26. člen ZSVarPre), kot vrednost osnovnega merila (ponderja) 1 pa se ne upošteva več višina osnovnega zneska minimalnega dohodka, temveč dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka.

#### **K 12. členu:**

Direktiva o združitvi družine 2003/86/ES se v skladu s členom 3(2)(a) ne uporablja za osebe s priznano subsidiarno zaščito. Status subsidiarne zaščite, določen v pravu Unije, je bil namreč vzpostavljen s Kvalifikacijsko direktivo 2004/83/ES, ki je bila sprejeta po Direktivi o pravici do združitve družine 2003/86/ES. Posledično lahko države članice v svojem nacionalnem pravu samostojno določajo dolžino predhodnega zakonitega prebivanja osebe s priznano subsidiarno zaščito za priznanje pravice do združitve družine.

Zaradi obsega sprememb se spreminja celotni člen.

V prvem odstavku se namesto dosedanjih pogojev za združitev družine, da ima oseba s priznano subsidiarno zaščito priznano subsidiarno zaščito za več kot eno leto oziroma če ima priznano eno leto, se mu pravica do združitve družine prizna, ko ji je subsidiarna zaščita podaljšana, uvaja pogoj, da mora oseba s priznano subsidiarno zaščito za priznanje pravice do združitve družine zadnja tri leta prebivati v Republiki Sloveniji na podlagi priznanje subsidiarne zaščite. Enako časovno obdobje predhodnega zakonitega prebivanja osebe s priznano subsidiarno zaščito za priznanje pravice do združitve družine za osebe ima predpisano tudi Republika Avstrija (študija Evropske migracijske mreže (EMN) – Združitev družine državljanov tretjih držav: stanje na področju zakonodaje in prakse, oktober 2025, str. 24, dostopna na: <https://emnslovenia.si/arhiv-publikacije/zdruzitev-druzine-drzavljanov-tretjih-drzav-stanje-na-podrocju-zakonodaje-in-prakse/>).

Drugi odstavek, ki določa obseg družinskih članov je nespremenjen v primerjavi z dosedanjim drugim odstavkom.

Tretji odstavek, ki določa dodatni obseg družinskih članov (poleg tistih iz drugega odstavka) je nespremenjen v primerjavi z dosedanjim četrtem odstavkom 47.b člena ZTuj-2, pri čemer se zaradi logičnega zaporedja vsebine celotnega člena prestavlja v tretji odstavek.

V četrtem in petem odstavku se ureja vsebina dosedanjega tretjega in šestega odstavka, pri čemer se:

- v četrtem odstavku zaradi uvedbe (splošnega) pogoja triletnega predhodnega zakonitega prebivanja za priznanje pravice do združitve družine (spremenjeni prvi odstavek) črta pogoj, da mora oseba s priznано subsidiarno zaščito prošnjo vložiti v 90 dneh od pravomočnosti priznanja subsidiarne zaščite. Zaradi črtanja možnosti vložitve prošnje v 90 dneh oziroma po 90 dneh in uvedbe splošnega pogoja triletnega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji za priznanje pravice do združitve družine, bo moral vsak družinski član osebe s priznано subsidiarno zaščito za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje izpolnjevati pogoje iz tega odstavka, pri čemer se med razloge za zavrnitev izdaje dovoljenja za začasno prebivanje dodaja tudi sklic na prvo (če niso izpolnjeni pogoji iz tretjega in četrtega odstavka 33. člena tega zakona) in osmo (če je očitno, da je bila zakonska zveza, partnerska skupnost oziroma partnerska zveza sklenjena ali registrirana predvsem z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje, ali če se v postopku podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje ali izdaje dovoljenja za stalno prebivanje ugotovi, da družinski član dejansko ne živi v družinski skupnosti s tujcem, kateremu ta zakon priznava pravico do združitve družine) alinejo prvega odstavka 55. člena ZTuj-2;
- v petem odstavku se na enak način kot v dosedanjem tretjem odstavku ureja način izkazovanja družinskih vezi in istovetnosti družinskih članov, če oseba s priznано subsidiarno zaščito ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi, veljavnih potnih listin ali drugih listinskih dokazov za izkazovanje istovetnosti njenih družinskih članov in jih ne more pridobiti.

V šestem odstavku se na enak način kot v dosedanjem petem odstavku ureja pravico osebe s subsidiarno zaščito, ki ne razume slovenskega jezika, do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za slovenski jezik pri preverjanju družinskih vezi in istovetnosti družinskih članov.

V sedmem odstavku se v primerjavi z dosedanjim sedmim odstavkom zaradi črtanja možnosti vložitve prošnje v 90 dneh oziroma po 90 dneh črta dosednji prvi stavek, saj enak pogoj (da niso podani razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje) določa že spremenjeni četrty odstavek tega člena.

V osmem odstavku se v primerjavi z dosedanjim osmim odstavkom dodaja zgolj še sklic na postopek podaljšanja, v preostalem delu pa je odstavek nespremenjen.

V devetem odstavku se v primerjavi z dosedanjim devetim odstavkom dodaja nov zadnji stavek, da podaljšano dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznано subsidiarno zaščito vroči ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. V preostalem delu pa odstavek ostaja nespremenjen.

Deseti do dvanajsti odstavek ostajajo nespremenjeni v primerjavi z dosedanjim desetim do dvanajstim odstavkom.

#### **K 13. členu:**

Zaradi spremembe višine splošnega pogoja zadostnih sredstev za preživljanje v tretjem odstavku 33. člena zakona, se posledično tudi v tem odstavku sklic na osnovni znesek minimalnega dohodka spreminja v dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka.

#### **K 14. členu:**

Zaradi obsega sprememb se spreminja celotni odstavek, pri čemer so spremembe v primerjavi z veljavnim prvim odstavkom naslednje:

- pogoj znanja slovenskega jezika za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje se iz osnovne ravni A2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira zvišuje na sporazumevalno raven B1 Skupnega evropskega jezikovnega okvira;
- dodaja se pogoj, da ima tujec zadostna sredstva za preživljanje (poleg zase) tudi za vzdrževane družinske člane v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje, si čimer se usklajuje z Direktivo Sveta

2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L 16, 23.1.2004, str. 44). Dosedanji sklic na uporabo tretjega odstavka 33. člena ZTuj-2 (v okviru sklica na druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom) namreč ni v skladu s členom 5(1)(a) Direktive Sveta 2003/109/ES, ki določa, da države članice od državljanov tretjih držav zahtevajo, da zagotovijo dokazila o tem, da imajo zase in za vzdrževane družinske člane stalne in redne vire, ki zadostujejo za njihovo vzdrževanje in vzdrževanje njihovih družinskih članov, ne da bi uporabljali sistem socialne pomoči zadevne države članice. Veljavni 52. člen ZTuj-2 namreč pogoja, da mora tujec v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje (s katerim pridobi tudi status rezidenta EU za daljši čas) izkazati zadostna sredstva tudi za vzdrževane družinske člane, ne določa, saj s sklicem na tretji odstavek 33. člena ZTuj-2 določa, da mora tujec izkazati zadostna sredstva za preživljanje v višini osnovnega zneska minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji le zase, ne pa tudi za vzdrževane družinske člane. Trenutno to obveznost sicer določa prvi odstavek 8. člen Pravilnika o načinu ugotavljanja zadostnih sredstev za preživljanje v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje (Uradni list RS, št. 103/22 in 109/23), ki pa v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje presega trenutno veljavno zakonsko podlago, zato je potrebno njegovo vsebino prenesti v zakon;

- pristojnost za sprejem podzakonskega predpisa, s katerim se določi kriterije in merila za izobraževalni program, na podlagi katerega se izvaja obvezni preizkus znanja slovenskega jezika na (po novem) sporazumevalni ravni B1 se prenaša iz Vlade Republike Slovenije na ministra, pristojnega za izobraževanje, saj gre za materijo, ki spada v delovno pristojnost, ministrstva, pristojnega za izobraževanje (enako kot pri podzakonskem predpisu iz devetega odstavka 47. člena ZTuj-2, s katerim se določajo kriteriji in merila za izobraževalni program, na podlagi katerega se izvaja obvezni preizkus znanja slovenskega jezika na (po novem) osnovni ravni A2);

- po vzoru spremenjene ureditve v petem odstavku 47. členu, se tudi v tem odstavku na novo določa, da tujec izpolnjuje pogoj znanja slovenskega jezika na sporazumevalni ravni, če je v okviru javnoveljavnih izobraževalnih ali študijskih programov v Republiki Sloveniji, ki se izvajajo v slovenskem jeziku in omogočajo pridobitev javnoveljavne izobrazbe, uspešno zaključil šolanje na kateri koli stopnji v Republiki Sloveniji. Skladno s spremenjeno dikcijo tako ne zadošča več zgolj sprejem v javnoveljavne izobraževalne ali študijske programe v Republiki Sloveniji, ki se izvajajo v slovenskem jeziku in omogočajo pridobitev javnoveljavne izobrazbe, temveč mora te programe tudi uspešno zaključiti (bodisi osnovno, srednješolsko ali univerzitetno izobraževanje v Republiki Sloveniji). Predlagana sprememba dikcije se usklajuje tudi z že obstoječo dikcijo v Zakonu o državljanstvu (ZDRS), kjer se zahteva dokončanje šolanja;

- podrobneje se določa, kdo se lahko šteje kot nepismena oseba, saj navedeno do sedaj ni bilo določeno, kar je povzročalo probleme pri izvajanju te določbe v praksi. Z dopolnjeno določbo se merilo za nepismenost povzema iz že uveljavljene ureditve na področju državljanstva in sicer iz Uredbe o merilih in okoliščinah ugotavljanja pogojev pridobitve državljanstva Republike Slovenije v postopku naturalizacije (Uradni list RS, št. 51/07, 112/09 in 168/20);

- na novo se določa izjeme, ko se šteje, da tujec izpolnjuje pogoj znanja slovenskega jezika na sporazumevalni ravni. Do sedaj je veljala ta izjema za vse tujce, katerim se dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda pred potekom petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji (interes Republike Slovenije, tujec slovenskega rodu, družinski člani tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje ali status begunca), sedaj pa se ta možnost omejuje zgolj na tiste tujce, katerih prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa, ali tujce, ki so slovenskega rodu, do drugega kolena v ravni vrsti. Ti dve izjemi sta med drugim določeni tudi kot izjemi v 47. členu, ko se šteje, da polnoletnim družinskim članom, ki so družinski člani tujca z dovoljenjem za začasno prebivanje, če je to v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa, in tujca, ki je slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti, ni potrebno opravljati izpita na osnovni ravni.

V preostalem delu je vsebina prvega odstavka nespremenjena v primerjavi z veljavnim prvim odstavkom.

#### **K 15. členu:**

S spremembo in dopolnitvijo drugega odstavka 56. člena se prenaša določilo četrtega odstavka 11. člena Direktive, ki določa, v katerih primerih brezposelnost sama po sebi ni razlog za razveljavitev enotnega dovoljenja (enotno dovoljenje se razveljavi v primeru brezposelnosti, ki ne presegajo treh mesecev oziroma brezposelnosti, ki ne presegajo šestih mesecev, če je tujec imetnik enotnega dovoljenja več kot dve leti). Ker je drugi odstavek te pogoje že določal za modro karto EU, se sedaj ta določba razširja na vsa enotna dovoljenja, pri čemer za enotna dovoljenja (razen modre karte EU) dodatno določa pogoj, da ima tujec, ki je brezposeln več kot tri mesece zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, bodisi iz naslova zavarovanja za primer brezposelnosti, bodisi iz sredstev, s katerimi lahko izkazuje izpolnjenost pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, skladno z Zakonom o tujcih.

**K 16. členu:**

Črtanje besedila je potrebno zaradi prenosa postopka, ki omogoča tujcu zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavo delodajalca ali se zaposlitev pri dveh ali več delodajalcih, v zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

**K 17. členu:**

Prvi odstavek se glede na trenutno ureditev spreminja v delu, ki določa, da se tujcem, ki niso državljani EU, z namenom hitrejšega vključevanja v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije programi učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe, opravljanje preizkusa znanja slovenskega jezika, programi medsebojnega poznavanja in razumevanja s slovenskimi državljani ter informiranje v zvezi z njihovim vključevanjem v slovensko družbo ne zagotavljajo več brezplačno. Drugi odstavek glede na veljavno ureditev ostaja nespremenjen in določa, da se lahko programi učenja slovenskega jezika in spoznavanja družbe izvajajo kot javnoveljavni izobraževalni programi za odrasle, na podlagi katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, skladno s predpisi s področja izobraževanja, v primeru iz petega odstavka 47. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 46/25 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: zakon) pa kot neformalni izobraževalni programi za odrasle. Kriterije in merila za neformalni izobraževalni program za odrasle, vključno s standardi znanja, ki se preverjajo z obveznim preizkusom znanja slovenskega jezika na preživetveni ravni, določi minister, pristojen za izobraževanje, kot to izhaja iz devetega odstavka 47. člena zakona.

Tretji in četrti odstavek nadalje jasno opredelita, kdo je upravičen do sofinanciranja katerih programov učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe. Ravno tako tretji in četrti odstavek določita višino sofinanciranja udeležbe v programu učenja slovenskega jezika posameznemu udeležencu programa s strani države, in sicer ta znaša 60 odstotkov cene programa, kar pomeni, da 40 odstotkov cene programa prispeva posamezni udeleženec sam.

Peti odstavek določi osebe, ki kljub njihovi navedbi v tretjem in četrtem odstavku tega člena niso upravičeni do sofinanciranja udeležbe v enotnem ali neformalnem programu, saj se jim pomoč pri učenju slovenskega jezika zagotavlja skozi izobraževalni sistem ali pa že dosega osnovno raven slovenskega jezika, kar izkažejo s potrdilom. Določeno je tudi, da morajo tujci lastni prispevek, to je 40 odstotkov cene programa, tako za udeležbo v programu učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe v javnoveljavnem izobraževalnem programu za odrasle in programu učenja slovenskega jezika, ki se izvaja kot neformalni izobraževalni program za odrasle, plačati pred obiskovanjem programa. Ravno tako je določeno, da lastni delež financiranja plačajo neposredno izvajalcu.

Šesti in sedmi odstavek se glede na trenutno ureditev spreminjata na način, da določata, da enkratni preizkusi znanja slovenskega jezika pri izobraževalnih ustanovah oziroma organizacijah iz prvega odstavka 52. člena zakona in preizkusi znanja slovenskega jezika na preživetveni ravni, ki ga izvajajo izobraževalne ustanove oziroma organizacije, ki izvajajo neformalne izobraževalne programe za odrasle za učenje slovenskega jezika, za udeležence niso več brezplačni. To pomeni, da mora tujec strošek opravljanja preizkusa znanja kriti sam. S šestim in sedmim odstavkom se ohranja ureditev, da mora izvajalec programa tujcu izdati potrdilo opravljenem ali neopravljenem preizkusu znanja iz slovenskega jezika, saj je potrdilo o uspešno opravljenem preizkusu znanja pogoj v postopku podaljšanja prebivanja za družinske člane tujcev, ki so državljani tretjih držav, in v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje.

Ker za neformalne izobraževalne programe po Zakonu o izobraževanju odraslih ni predpisano, da mora izvajalec to potrdilo izdati, je to sedaj v zakonu tudi izrecno navedeno.

Osmi odstavek se v primerjavi s trenutno ureditvijo spreminja v delu, kjer določa, da Vlada Republike Slovenije določi način uveljavljanja in obseg zagotavljanja pomoči pri vključevanju tujcev, ki niso državljani EU, pri čemer ta pomoč tujcem ni več brezplačna.

Deveti odstavek, ki nalaga Vladi Republike Slovenije sprejem strategije vključevanja tujcev, ki niso državljani EU, v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije, ostaja glede na veljavno ureditev nespremenjen.

**K 18. členu:**

Črtanje je potrebno, ker se spreminja dosednji koncept, ki omogoča tujcu zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavo delodajalca ali se zaposlitev pri dveh ali več delodajalcih in sicer na način, da se ta tematika uredi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

Glede na to, da se bodo prošnje za zamenjavo po novem vlagale s strani tujca ali delodajalca pri Zavodu RS za zaposlovanje, se črta osmi odstavek kot tudi določilo, da se iz evidenc zavoda pridobiva podatek o številki prošnje upravne enote k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca in zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih.

**K 19. členu:**

Črtanje je potrebno, ker se spreminja dosednji koncept, ki omogoča tujcu zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavo delodajalca ali se zaposlitev pri dveh ali več delodajalcih in sicer na način, da se ta tematika uredi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

**K 20. členu:**

Za izdajo potrdila o prijavi prebivanja državljanu EU in državljanu držav članic Evropskega gospodarskega prostora v drugih primerih se po vzoru predlagane spremembe tretjega odstavka 33. člena zakona višina zadostnih sredstev za preživljanje zvišuje na dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji, s čimer se zagotavlja, da ima tujec, ki je ekonomsko neaktiven v Republiki Sloveniji, zadostna sredstva za preživljanje, da med njegovim prebivanjem ne bo postal breme sistema socialne pomoči v državi članici gostiteljici. Predlog je skladen s členom 7(1)(b) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL L 158, 30.4.2004, pp. 77), ki določitev višine zadostnih sredstev prepušča državam članicam.

**K 21. členu:**

Za izdajo potrdila o prijavi prebivanja državljanu EU in državljanu držav članic Evropskega gospodarskega prostora zaradi študija, poklicnega usposabljanja ali sodelovanja v drugih oblikah izobraževanja v Republiki Sloveniji se po vzoru predlagane spremembe tretjega odstavka 33. člena zakona višina zadostnih sredstev za preživljanje zvišuje na dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji, s čimer se zagotavlja, da ima državljan EU in državljan države članice EGP, ki želi v Republiki Sloveniji študirati, se poklicno usposablјati ali sodelovati v drugih oblikah izobraževanja, zadostna sredstva za preživljanje, da med njegovim prebivanjem ne bo postal breme sistema socialne pomoči v državi članici gostiteljici. Predlog je skladen s členom 7(1)(c) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL L 158, 30.4.2004, pp. 77), ki določitev višine zadostnih sredstev prepušča državam članicam.

**K 22. členu:**

Po vzoru predlagane spremembe splošnega pogoja zadostnih sredstev v tretjem odstavku 33. člena zakona (zvišanje na dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka) in posledične spremembe petega odstavka 47. člena zakona (družinski člani državljanov tretjih držav) se spreminja tudi višina zadostnih sredstev za družinske člane državljanov EU ali slovenskih državljanov, pri čemer se ta sredstva še vedno določi v skladu z merili (ponderji) za določitev višine minimalnega dohodka, kot jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke (26. člen ZSVarPre), kot vrednost osnovnega merila (ponderja) 1 pa se ne upošteva več višina osnovnega zneska minimalnega dohodka, temveč dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka. Predlog je skladen s členom 7(1)(d) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL L 158, 30.4.2004, pp. 77), ki določitev višine zadostnih sredstev za družinske člane prepušča državam članicam.

**K 23. členu:**

Po vzoru predlagane spremembe splošnega pogoja zadostnih sredstev v tretjem odstavku 33. člena zakona (zvišanje na dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka) in posledične spremembe petega odstavka 47. člena zakona (družinski člani državljanov tretjih držav) se spreminja tudi višina zadostnih sredstev za družinske člane državljanov EU ali slovenskih državljanov, ki so sami državljani tretje države, pri čemer se ta sredstva še vedno določi v skladu z merili (ponderji) za določitev višine minimalnega dohodka, kot jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke (26. člen ZSVarPre), kot vrednost osnovnega merila (ponderja) 1 pa se ne upošteva več višina osnovnega zneska minimalnega dohodka, temveč dvakratnik osnovnega zneska minimalnega dohodka. Predlog je skladen s členom 7(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL L 158, 30.4.2004, pp. 77), ki določitev višine zadostnih sredstev za družinske člane prepušča državam članicam.

**K 24. členu:**

V povezavi s predlaganimi spremembami glede zadostnih sredstev za preživljanje v 123. členu in 128. členu ZTuj-2 se na enak način spreminja pogoj zadostnih sredstev tudi za družinske člane državljanov Združenega kraljestva, za katere se uporablja XIII.A poglavje ZTuj-2.

**K 25. členu:**

Prehodno obdobje šestih mesecev je potrebno zaradi ustrezne nadgradnje Registra tujcev, zaradi spremenjenega koncepta zamenjave delodajalca, zamenjave delovnega mesta ter zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih.

**K 26. členu:**

S prehodno določbo se določa, da se postopki, začeti pred uveljavitvijo sprememb tega zakona, o katerih še ni bilo pravnomočno odločeno pred uveljavitvijo tega zakona, zaključijo v skladu z veljavnim zakonom, razen če so določbe tega zakona za stranke ugodnejše.

**K 27. členu:**

Tujci so lahko na podlagi veljavnega zakona in Uredbe o zagotavljanju pomoči pri vključevanju tujcev, ki niso državljani Evropske unije (Uradni list RS, št. 27/24) pridobili potrdila o udeležbi za brezplačno udeležbo v programu učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe ter brezplačnih preizkusov znanja, ki jih še niso koristili in še niso prenehali veljati. Tovrstna potrdila se bodo izdajala tudi vse do uveljavitve tega zakona. S tem členom se določa, da mora oseba, v kolikor želi izkoristiti veljavna potrdila, to storiti v 18 mesecih od uveljavitve tega zakona, kar pomeni da mora v tem času zaključiti udeležbo v programu učenja jezika ali opraviti brezplačni preizkus.

**K 28. členu:**

S prehodno določbo se ureja obveznost uskladitve podzakonskih predpisov (Pravilnika o načinu izdaje dovoljenja za prebivanje in potrdila o pravicah obmejnega delavca, načinu zajemanja prstnih odtisov, načinu označitve prenehanja ter ceni izkaznice dovoljenja za prebivanje in potrdila o pravicah obmejnega delavca (Uradni list RS, št. 83/21, 17/22, 98/23, 134/23, 55/25 in 76/25) in Uredbe o zagotavljanju pomoči pri vključevanju tujcev, ki niso državljani Evropske unije (Uradni list RS, št. 27/24)) z določili novele in sicer se določa obveznost, da se morajo podzakonski predpisi uskladiti v treh mesecih po uveljavitvi zakona.

**K 29. členu:**

Določba določa trimesečni zamik uporabe spremenjenega 106. člena zakona, saj je za njegovo izvajanje nujno potrebna novelacija Uredbe o zagotavljanju pomoči pri vključevanju tujcev, ki niso državljani Evropske unije (Uradni list RS, št. 27/24), ravno tako pa se mora zagotoviti dovolj časa za informiranje tujcev o spremembah, ki jih prinaša spremenjeni 106. člen zakona glede uveljavljanja pravic pomoči pri vključevanju v okolje.

**K 30. členu:**

Prvi odstavek določa, kdaj začne zakon veljati in sicer petnajsti dan po objavi v Uradnem listu.

#### IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

##### **Zakon o tujcih**

(Uradni list RS, št. 46/25 – uradno prečiščeno besedilo)

##### **1. člen**

##### **(vsebina zakona)**

(1) S tem zakonom se določajo pogoji in načini vstopa, zapustitve in bivanja tujcev v Republiki Sloveniji.

(2) Ta zakon vsebinsko povzema naslednje direktive in sklep Evropske unije:

- [Direktivo Sveta 2001/40/ES](#) z dne 28. maja 2001 o medsebojnem priznavanju odločitev o izgonu državljanov tretjih držav (UL L št. 149 z dne 2. 6. 2001, str. 34);
- [Direktivo Sveta 2001/51/ES](#) z dne 28. junija 2001 o dopolnitvi določb člena 26. Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 (UL L št. 187 z dne 10. 7. 2001, str. 45);
- [Direktivo Sveta 2002/90/ES](#) z dne 28. novembra 2002 o opredelitvi pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju (UL L št. 328 z dne 5. 12. 2002, str. 17);
- [Direktivo Sveta 2003/86/ES](#) z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L št. 251 z dne 3. 10. 2003, str. 12);
- [Direktivo Sveta 2003/109/ES](#) z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L št. 16 z dne 23. 1. 2004, str. 44);
- [Direktivo Sveta 2003/110/ES](#) z dne 25. novembra 2003 o pomoči v primeru tranzita za namene repatriacije po zračni poti (UL L št. 321 z dne 6. 12. 2003, str. 26);
- [Direktivo 2004/38/ES](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja [Uredbo \(EGS\) št. 1612/68](#) in razveljavlja [direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS](#) (UL L št. 158 z dne 30. 4. 2004, str. 77);
- [Direktivo Sveta 2004/81/ES](#) z dne 29. aprila 2004 o dovoljenju za prebivanje za državljane tretjih držav, ki so žrtve trgovine z ljudmi, ali so jim pomagali pri nezakoniti preselitvi in ki sodelujejo s pristojnimi organi (UL L št. 261, 6. 8. 2004, str. 19);
- [Direktivo 2016/801/EU](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene raziskovanja, študija, opravljanja pripravništva, prostovoljskega dela, programov izmenjave učencev ali izobraževalnih projektov in dela varušku au pair (prenovitev) (UL L št. 132 z dne 21. 5. 2016, str. 21);
- [Direktivo Sveta 2008/115/ES](#) z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 348, 24.12.2008, str. 98), vključno z Skupnimi smernicami o varnostnih določbah za skupne odstranitve po zračni poti, priložene Odločbi Evropskega sveta 2004/573 z dne 29. aprila 2004 (UL L št. 261/5, 6. 8. 2004, str. 5);

- [Direktivo \(EU\) 2021/1883](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2021 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namen visokokvalificirane zaposlitve in razveljavitvi [Direktive Sveta 2009/50/ES](#) (UL L št. 382 z dne 28. 10. 2021, str. 1);
- [Direktivo 2009/52/ES](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o minimalnih standardih glede sankcij in ukrepov zoper delodajalce nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 168, 30.6.2009, str. 24);
- [Direktivo 2011/51/EU](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah [Direktive Sveta 2003/109/ES](#), da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite (UL L št. 132/1, 19. 5. 2011, str. 1);
- [Direktivo 2011/98/EU](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (UL L št. 343, 23. 12. 2011, str. 1);
- [Direktivo 2014/66/EU](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav v okviru premestitev znotraj podjetja (UL L št. 157 z dne 27. 5. 2014, str. 1);
- [Direktivo 2014/36/EU](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o pogojih za vstop in bivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve sezonskih delavcev (UL L št. 94 z dne 28. 3. 2014, str. 375);
- [Sklep Sveta 94/795/PNZ](#) z dne 30. novembra 1994 na podlagi člena K.3(2)(b) [Pogodbe o Evropski uniji](#) o skupnem ukrepu o olajšavah za potovanje za učence iz tretjih držav s stalnim prebivališčem v državi članici (UL L št. 327 z dne 19. 12. 1994, str. 1).

(3) S tem zakonom se ureja izvajanje naslednjih uredb Evropske unije:

- [Uredbe Sveta \(ES\) 2252/2004](#) z dne 13. decembra 2004 o standardih za varnostne značilnosti in biometrične podatke v potnih listih in potovalnih dokumentih, ki jih izdajajo države članice (UL L št. 385, 29. 12. 2004, str. 1);
- [Uredbe \(EU\) 2018/1806](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so izvzeti iz te obveznosti (UL L št. 303 z dne 28. 11. 2018, str. 39), zadnjič spremenjene z [Uredbo \(EU\) 2023/850](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. aprila 2023 o spremembi [Uredbe \(EU\) 2018/1806](#) o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so izvzeti iz te obveznosti (UL L št. 110 z dne 25. 4. 2023, str. 1);
- [Uredbe \(EU\) 2016/399](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (kodificirano besedilo) (UL L št. 77 z dne 23. 3. 2016, v nadaljnjem besedilu: Zakonik o schengenskih mejah);
- [Uredbe sveta \(ES\) št. 1030/2002](#) o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L št. 157 z dne 15. 6. 2002 str. 1), zadnjič spremenjene z [Uredbo \(EU\) 2017/1954](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2017 o spremembi [Uredbe Sveta \(ES\) št. 1030/2002](#) o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L št. 286 z dne 1. 11. 2017, str. 9) (v nadaljnjem besedilu: [Uredba 1030/2002/ES](#));

- [Uredbe \(ES\) št. 810/2009](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L št. 243, 15.9.2009, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Vizumski zakonik);
- [Uredbe \(EU\) št. 265/2010](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. marca 2010 o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in [Uredbe \(ES\) št. 562/2006](#) v zvezi z gibanjem oseb z vizumom za dolgoročno prebivanje (UL L št. 85, 31. 3. 2010, str. 1);
- [Uredbe \(EU\) 2016/1953](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o uvedbi evropske potne listine za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav in razveljavitvi Priporočila Sveta z dne 30. novembra 1994 (UL L št. 311 z dne 27. 11. 2016, str. 13);
- [Uredbe \(EU\) 2018/1240](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. septembra 2018 o vzpostavitvi Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) ter spremembi [uredb \(EU\) št. 1077/2011](#), [\(EU\) št. 515/2014](#), [\(EU\) 2016/399](#), [\(EU\) 2016/1624](#) in [\(EU\) 2017/2226](#) (UL L št. 236 z dne 19. 9. 2018, str. 1) (v nadaljnjem besedilu: [Uredba 2018/1240/EU](#)).

## 2. člen

### (opredelitev pojmov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Tujec ali tujka (v nadaljnjem besedilu: tujec), je vsakdo, ki nima državljanstva Republike Slovenije.
2. Oseba brez državljanstva je tujec, ki ga nobena država v skladu s svojimi pravnimi akti nima za svojega državljana.
3. Vstop je prihod, zapustitev pa odhod z državnega ozemlja Republike Slovenije.
4. Transit je prehod državnega ozemlja Republike Slovenije.
5. Mejna kontrola je kontrola na državni meji, ki jo izvajajo pristojni organi zaradi nameravanega vstopa, tranzita in izstopa tujcev z državnega ozemlja Republike Slovenije.
6. Potna listina je potni list ali potnemu listu enakovredna listina za potovanje, če je tako določeno z mednarodnim sporazumom.
7. Veljavna potna listina je listina, ki jo je izdal za to pristojen mednarodni subjekt, če sta iz nje nesporno razvidni istovetnost imetnika in rok njene veljavnosti.
8. Dnevni delovni migrant je tujec s stalnim bivanjem v sosednji državi, v katero se vrača in ki prihaja dnevno v Republiko Slovenijo na delo ali zaradi zaposlitve ali dela.
9. Prevoznik je fizična ali pravna oseba, ki se poklicno ukvarja s prevozom potnikov po kopenski, zračni ali vodni poti.
10. Napoteni delavec je tujec, ki je v delovnem razmerju pri tujem delodajalcu v času izvajanja pogodbene storitve na ozemlju Republike Slovenije in zanj tuj delodajalec plačuje prispevke za socialno zavarovanje.

11. Rezident za daljši čas je tujec, ki ni državljani EU in ima v državi članici Evropske unije dovoljenje za stalno ali dolgotrajno prebivanje, izdano z veljavnostjo najmanj pet let na predpisanem obrazcu Evropske unije o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav, na katerem je pri vrsti dovoljenja označeno, da je rezident za daljši čas.
12. Državljan EU je tujec z državljanstvom druge države članice Evropske unije.
13. Tretja država je vsaka država, ki ni članica Evropske unije.
14. Raziskovalna organizacija je pravna oseba javnega ali zasebnega prava, ki izpolnjuje pogoje za izvajanje raziskovalne in razvojne dejavnosti, določene s predpisi, ki urejajo raziskovalno in razvojno dejavnost v Republiki Sloveniji, in lahko sklepa sporazume o gostovanju s tujimi raziskovalci v skladu s predpisi, ki urejajo raziskovalno in razvojno dejavnost v Republiki Sloveniji.
15. Raziskovalec je tujec, ki ni državljani EU, z doktoratom ali z ustreznimi visokošolskimi kvalifikacijami, ki omogočajo vpis v programe doktorskih študijev, ki ga raziskovalna organizacija izbere za izvajanje raziskovalnega dela.
16. Visokošolski zavodi so univerze, fakultete, umetniške akademije in visoke strokovne šole v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.
17. Visokošolski učitelj je tujec, ki ni državljani EU, določen z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.
18. Visokošolski sodelavec je tujec, ki ni državljani EU, določen z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.
19. Višješolski zavodi oziroma višje strokovne šole so javne ali zasebne šole v skladu z zakonom, ki ureja višje strokovno izobraževanje.
20. Višješolski predavatelj je tujec, ki ni državljani EU, določen z zakonom, ki ureja višje strokovno izobraževanje.
21. Sporazum o gostovanju je sporazum med raziskovalcem iz tretje države in raziskovalno organizacijo oziroma sporazum med visokošolskim zavodom in visokošolskim učiteljem ali visokošolskim sodelavcem oziroma sporazum med višješolskim zavodom in višješolskim predavateljem, s katerim se raziskovalec zaveže, da si bo prizadeval dokončati raziskovalno dejavnost, visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec ali višješolski predavatelj, da bo opravil pedagoško delo, raziskovalna organizacija pa se zaveže, da bo v ta namen gostila raziskovalca, visokošolski ali višješolski zavod pa se zaveže, da bo v ta namen gostil visokošolskega učitelja, visokošolskega sodelavca oziroma višješolskega predavatelja.
22. Preživetvena raven je temeljno sporazumevanje v slovenskem jeziku, omejeno na preproste, predvidljive, vsakodnevne situacije, v katerih je izražanje rutinsko in se ponavlja.
23. Žrtev trgovine z ljudmi je tujec, ki ni državljani EU, in je bil zaradi prostitucije ali drugih oblik spolnih zlorab, prisilnega dela, beračenja, suženjstva ali njemu podobnega razmerja, služabništva, storitve kaznivih dejanj ali trgovine z organi, človeškimi tkivi ali krvjo kupljen, prevzet, nastanjen, prepeljan, prodan, izročen ali je bilo z njim kako drugače razpolagano.
24. Garant je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik s sedežem v Republiki Sloveniji ali fizična oseba s prijavljenim stalnim ali začasnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki med bivanjem tujca v Republiki Sloveniji z garantnim pismom jamči za kritje vseh stroškov, nastalih v zvezi z bivanjem in nastanitvijo tujca v Republiki Sloveniji in vrnitvijo in odstranitvijo tujca v matično državo.

25. Garantno pismo je dokument, s katerim državljani tretje države v postopku izdaje vizuma dokazuje namen bivanja v Republiki Sloveniji, nastanitev in zadostna sredstva za preživljanje med bivanjem v Republiki Sloveniji in za vrnitev v matično državo.
26. Diplomatsko predstavništvo je predstavništvo Republike Slovenije v tujini, pod vodstvom veleposlanika, ki je pristojno za opravljanje konzularnih nalog v skladu z Dunajsko konvencijo o diplomatskih odnosih z dne 18. aprila 1961 in Dunajsko konvencijo o konzularnih odnosih z dne 24. aprila 1963.
27. Konzulat je predstavništvo Republike Slovenije v tujini, pod vodstvom poklicnega konzularnega funkcionarja, ki je pristojno za opravljanje konzularnih nalog v skladu z Dunajsko konvencijo o konzularnih odnosih z dne 24. aprila 1963.
28. Žrtev nezakonitega zaposlovanja je mladoletni tujec, ki ni državljani EU, in v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito in je zaposlen ali opravlja delo in tujec, ki ni državljani EU, in v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito in je zaposlen ali opravlja delo v posebno izkoriščevalskih delovnih pogojih, kot jih določa zakon, ki ureja preprečevanje zaposlovanja in dela na črno.
29. Modra karta EU je dovoljenje za začasno prebivanje zaradi visokokvalificirane zaposlitve z oznako »modra karta EU«, ki ga izda država članica Evropske unije za visokokvalificirano zaposlitev tujcu, ki ni državljani EU in imetniku omogoča, da vstopi, prebiva in dela v državi članici Evropske unije.
30. Visokokvalificirana zaposlitev je zaposlitev državljan tretje države, kot jo za namen pridobitve modre karte EU opredeljuje zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev v Republiki Sloveniji.
31. Prostovoljni odhod pomeni prostovoljno izpolnitev obveznosti vrnitve tujca v skladu s tem zakonom.
32. Nevarnost pobega pomeni, da obstajajo okoliščine, ki jih določa ta zakon, zaradi katerih se domneva, da bi se državljani tretje države, ki je v postopku vrnitve, vrnitvi lahko izognil.
33. Odstranitev pomeni vrnitev tujca v državo izvora, državo tranzita, drugo tretjo državo, ki ga je pripravljena sprejeti, ali v državo članico Evropske unije, v kateri izpolnjuje pogoje za prebivanje.
34. Premestitev znotraj gospodarske družbe pomeni začasno napotitev zaradi opravljanja poklicne dejavnosti ali usposabljanja tujca, ki ni državljani EU, iz gospodarske družbe s sedežem v tretji državi, ki ima pred in med premestitvijo s tujcem sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, v povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji ter kratkotrajno ali dolgotrajno premestitev med povezano družbo s sedežem v drugi državi članici Evropske unije in povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji.
35. Oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, je tujec, ki ni državljani EU, ki prebiva in je zaposlen v tretji državi in je premeščen v povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji.
36. Subjekt gostitelj je gospodarska družba s sedežem v Republiki Sloveniji, v katero je tujec premeščen v okviru premestitve znotraj povezanih družb.
37. Povezane družbe so gospodarske družbe, določene z zakonom, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev.
38. Vodstveni delavec je tujec, ki ni državljani EU, ki zaseda vodstveno mesto v subjektu gostitelju, za kar se šteje mesto, ki zahteva vodenje gospodarske družbe ali njenega dela in nadzor nad delom drugih

nadzornih, strokovnih ali poslovnih delavcev ter omogoča neposredni ali posredni vpliv na kadrovske zadeve.

39. Strokovnjak je tujec, ki ni državljani EU, s posebnim znanjem in poklicnimi izkušnjami, ki so bistvene na področju izvajanja registriranih dejavnosti v subjektu gostitelju, v katerega je premeščen.

40. Zaposleni na usposabljanju je tujec, ki ni državljani EU, z najmanj visokošolsko izobrazbo, ki je v subjektu gostitelja premeščen zaradi poklicnega razvoja ali plačanega usposabljanja v poslovnih tehnikah ali metodah.

41. Sezonski delavec je tujec, ki ni državljani EU, s stalnim prebivališčem v tretji državi, ki v Republiki Sloveniji opravlja sezonsko delo, kot je to opredeljeno v zakonu, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev.

42. Žrtev družinskega nasilja je tujec, ki ni državljani EU, in je žrtev nasilja v družini, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja preprečevanje nasilja v družini.

43. Pripravnik je tujec, ki ni državljani EU, z doseženo stopnjo višješolske oziroma visokošolske izobrazbe oziroma tujec, ki je vključen v študijski program, ki mu omogoča pridobitev stopnje višješolske oziroma visokošolske izobrazbe, in je bil sprejet na ozemlje Republike Slovenije v okviru programa opravljanja pripravništva, da bi pridobil znanje, prakso in izkušnje v poklicnem okolju.

44. Prostovoljec je tujec, ki ni državljani EU in je bil sprejet na ozemlje Republike Slovenije z namenom opravljanja prostovoljskega dela, kot ga določa zakon, ki ureja prostovoljstvo.

45. Evropska potna listina za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav je potna listina, ki se izda državljanu tretje države, ki je v postopku odstranitve in si ne more ali si noče pridobiti potne ali potni listini enakovredne listine države, katere državljani je.

46. Nezakonito prebivanje pomeni prisotnost tujca na ozemlju Republike Slovenije, ki ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več pogojev za vstop ali prebivanje v skladu z Zakonikom o schengenskih mejah oziroma določbami tega zakona.

47. Potovalna odobritev ima pomen, kot je določen z [Uredbo 2018/1240/EU](#).

48. ETIAS je Evropski sistem za potovalne informacije in odobritve v skladu z [Uredbo 2018/1240/EU](#).

### **33. člen**

#### **(pogoji za izdajo dovoljenja za prebivanje)**

(1) Dovoljenje za prebivanje se izda na prošnjo tujca, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji. Prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje tujca v Republiki Sloveniji lahko v primerih, ki so določeni s tem zakonom, vloži tudi druga fizična ali pravna oseba.

(2) V prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora biti naveden namen prebivanja v Republiki Sloveniji ali razlog iz drugega odstavka 35. člena tega zakona, zaradi katerega se tujcu lahko izda dovoljenje za prebivanje.

(3) Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji, mora imeti veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije, in zadostna sredstva

za preživljanje v času prebivanja v državi oziroma mu mora biti preživljanje kako drugače zagotovljeno, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji. Za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora tujec imeti veljavno potno listino, ne glede na njeno časovno veljavnost. Za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, za podaljšanje dovoljenja za prebivanje, izdajo nadaljnega dovoljenja za prebivanje ali za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje lahko tujec izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, razen s povračili stroškov v zvezi z delom, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s štipendijo ali s sredstvi na računu, odprtem pri banki ali hranilnici v Republiki Sloveniji ali v tujini.

(4) Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji, mora poleg pogojev iz prejšnjega odstavka izpolnjevati tudi pogoje, ki se s tem zakonom določeni za izdajo posamezne vrste dovoljenja za prebivanje.

(5) Vlagatelj mora prošnji za izdajo dovoljenja za prebivanje priložiti veljavno potno listino iz tretjega odstavka tega člena oziroma overjeno kopijo takšne listine ter druga dokazila in listine o izpolnjevanju pogojev iz tretjega in četrtega odstavka tega člena. Če je po tem zakonu pogoj za izdajo dovoljenja za prebivanje veljavno delovno dovoljenje, se lahko prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje vloži sočasno s prošnjo za izdajo delovnega dovoljenja.

(6) Dovoljenje za prebivanje, razen prvega dovoljenja za začasno prebivanje, se lahko izda tudi tujcu, ki nima in si ne more priskrbeti potne listine svoje matične države, če njegova istovetnost ni sporna.

(7) Z zakonom ali mednarodno pogodbo se lahko določi, da imajo določeni tujci ob pogojih, določenih z zakonom ali mednarodno pogodbo, pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji.

### **37. člen**

#### **(enotno dovoljenje za prebivanje in delo)**

(1) Enotno dovoljenje za prebivanje in delo (v nadaljnjem besedilu: enotno dovoljenje) je dovoljenje za začasno prebivanje in delo, ki tujcu omogoča da vstopi, prebiva in dela v Republiki Sloveniji.

(2) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi zaposlitve ali dela, se lahko izda enotno dovoljenje za prebivanje in delo, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za zaposlitev ali delo ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja.

(3) Prvo enotno dovoljenje se tujcu izda za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar ne več kot za dve leti.

(4) Enotno dovoljenje iz prejšnjega odstavka se po poteku veljavnosti lahko podaljša, če tujec ali njegov delodajalec pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa prvi odstavek prejšnjega člena, in so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena, za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar ne več kot za tri leta, če ima tujec dovoljenje, izdano na podlagi mednarodnega sporazuma, ki se v postopku pridobitve enotnega dovoljenja šteje kot soglasje k izdaji enotnega dovoljenja, pa za čas veljavnosti dovoljenja na podlagi mednarodnega sporazuma.

(5) Tujec, ki ima enotno dovoljenje, lahko v času njegove veljavnosti, vendar najkasneje do umika soglasja k enotnemu dovoljenju, zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu, zamenja delodajalca ali se zaposli pri dveh ali več delodajalcih na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Prošnji za podajo soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, ki jo lahko vloži tujec ali njegov delodajalec pri pristojnem organu, je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Pristojni organ po prejemu prošnje po uradni dolžnosti posreduje prošnjo in dokazila organu, pristojnemu za podajo soglasja. Soglasje ni potrebno, če zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določa, da soglasje v navedenih primerih ni potrebno.

(6) Organ, pristojen za podajo soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, mora o prošnji za podajo soglasja odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje iz prejšnjega odstavka. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se ne šteje, da je bilo soglasje podano, niti se ne šteje, da ni bilo podano. Če soglasje ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja, o tem in o razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavo delodajalca ali za zaposlitev pri dveh ali več delodajalcih z odločbo zavrne.

(7) Enotno dovoljenje se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »enotno dovoljenje za prebivanje in delo«.

(8) Pristojni organi prošnje za izdajo enotnega dovoljenja za tujce, ki se zaposlijo pri delodajalcih s področja javnega sektorja, ki izvajajo zdravstveno dejavnost, dejavnost vzgoje in izobraževanja, v javnih zavodih, ki izvajajo institucionalno varstvo odraslih oseb, v posebnih socialnovarstvenih zavodih za odrasle, v varstveno delovnih centrih in socialnovarstvenih zavodih za usposabljanje, v javnih zavodih, ki izvajajo socialnovarstveno storitev pomoč družini na domu, ter v javnih socialnovarstvenih zavodih, ki izvajajo socialnovarstvene storitve, in prošnje, kadar je izdaja enotnega dovoljenja tujca v javnem interesu Republike Slovenije, obravnavajo prednostno. Obstoj javnega interesa na predlog zainteresiranega ministrstva ali drugega državnega organa ugotovi Vlada Republike Slovenije s sklepom.

(9) Tujec, ki mu je bila v skladu z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, pravnomočno zavrnjena prošnja za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji in določen rok za prostovoljni odhod, v katerem mora zapustiti območje Republike Slovenije, območje držav članic Evropske unije in območje držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, lahko do izteka roka za prostovoljni odhod pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vloži prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Na podlagi potrdila iz prejšnjega stavka je lahko tujec zaposlen v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji. Prvo enotno dovoljenje za namen zaposlitve se tujcu izda, če:

- je ob nastopu pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito vključen v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji na podlagi zaposlitve;
- je bil do pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito najmanj šest mesecev vključen v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji na podlagi zaposlitve;
- izpolnjuje druge pogoje za izdajo posamezne vrste prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve, določene s tem zakonom;

- niso podani razlogi za zavrnitev izdaje posamezne vrste prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve, določeni s tem zakonom.

(10) Z izdajo potrčila iz prejšnjega odstavka po samem zakonu preneha veljati odločba o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, izdana tujcu iz prejšnjega odstavka, v delu, ki določa rok za prostovoljni odhod, izrečen ukrep odstranitve tujca in ukrep prepovedi vstopa. Pristojni organ o pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega enotnega dovoljenja iz prejšnjega odstavka obvesti Policijo.

(11) V primerih zaposlitve tujca v poklicih in dejavnostih, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev, pristojni organ tujcu, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji in vloži prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve, po uradni dolžnosti izda potrdilo o vloženi prošnji za izdajo prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve, ki tujcu omogoča prebivanje v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji. Če prošnjo iz prejšnjega stavka vloži delodajalec, mu pristojni organ potrdilo iz prejšnjega stavka izda po uradni dolžnosti. Potrdilo iz tega odstavka se izda vlagatelju prošnje, če ni s tem zakonom izdaja potrdila že določena pri posamezni vrsti prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve in če je k vlogi priložena veljavna potna listina, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ter potrdilo iz kazenske evidence matične države tujca.

### **37.a člen**

#### **(pristojnost in postopek za izdajo enotnega dovoljenja)**

(1) Prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja lahko vloži tujec ali njegov delodajalec. Tujec lahko prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja vloži skladno s tretjim odstavkom 34. člena tega zakona. Delodajalec lahko prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja vloži tujčev delodajalec, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se mu vročiti izdanega enotnega dovoljenja. Pooblastilo tujca delodajalcu ni potrebno za vlaganje dopolnitev k prošnji za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja. V primeru, ko soglasje za izdajo enotnega dovoljenja ni zavrnjeno iz razlogov na strani tujca, se odločba o zavrnitvi izdaje enotnega dovoljenja vroči tudi delodajalcu.

(2) Prošnji za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja mora tujec ali njegov delodajalec priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, pogodbo o zaposlitvi ali opravljanju dela ter druga dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki jih za podajo soglasja določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(3) Pristojni organ po prejemu prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja po uradni dolžnosti zahteva od organa, pristojnega za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, da poda soglasje k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja. Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja. Pristojni organ začne s preverjanjem izpolnjevanja ostalih pogojev za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja iz prejšnjega člena še pred podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja.

(4) Če soglasje k izdaji ali podalšanju enotnega dovoljenja ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja zavrne.

(5) Dovoljenje, izdano na podlagi mednarodnega sporazuma, se v postopku po tem členu šteje kot soglasje za izdajo enotnega dovoljenja.

(6) Tujec, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice, veljavnega potnega lista ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, in želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi zaposlitve ali dela, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pod pogojem, da je tujec:

- športni trener, poklicni športnik ali zasebni športni delavec, ki je že vpisan v razvid poklicnih športnikov ali v razvid zasebnih športnih delavcev in ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, pogodbo o sodelovanju ali pogodbo o delu s klubom ali športno organizacijo s sedežem v Republiki Sloveniji;
- oseba, ki namerava v Republiki Sloveniji opravljati duhovniški poklic ali redovniško dejavnost v okviru registrirane verske skupnosti oziroma oseba, ki bo organizirala oziroma vodila karitativno in humanitarno dejavnost v okviru priznane humanitarne organizacije ali registrirane verske skupnosti, in predloži potrdilo registrirane verske skupnosti o opravljanju dejavnosti v tej skupnosti oziroma potrdilo priznane humanitarne organizacije o organiziranju oziroma vodenju karitativne in humanitarne dejavnosti v tej organizaciji;
- poročevalec za tuje medije ali tuj dopisnik, ki je že akreditiran v Republiki Sloveniji oziroma je v postopku podaljšanja akreditacije;
- oseba, ki na podlagi predložitve mnenja pristojnega ministrstva izkaže obstoj gospodarskega interesa za Republiko Slovenijo;
- oseba, ki na podlagi predložitve mnenja pristojnega ministrstva izkaže obstoj interesa Republike Slovenije na področju izobraževanja, znanosti in kulture.

(7) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec ali njegov delodajalec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevnega prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša.

(8) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu iz prejšnjega odstavka izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji, razen če ta zakon določa drugače. Potrdilo tujcu ne dovoljuje zaposlitve ali dela na ozemlju Republike Slovenije, razen če zakon, ki ureja zaposlovanje tujcev, določa drugače. Če tujec pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja ali izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnega dovoljenja za prebivanje, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje enotnega dovoljenja ali prošnji za izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnega dovoljenja za prebivanje dela oziroma je zaposlen v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji, če je imel na podlagi predhodnega dovoljenja za prebivanje ali vizuma za dolgoročno bivanje dostop do trga dela na podlagi zakona, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Tujec iz prejšnjega stavka lahko v postopku podaljšanja enotnega dovoljenja ali izdaje enotnega dovoljenja kot nadaljnega dovoljenja za prebivanje

do pravnomočne odločitve o prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za prebivanje zamenja delodajalca na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

### **39. člen**

#### **(enotno dovoljenje zaradi visokokvalificirane zaposlitve – modra karta EU)**

(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi visokokvalificirane zaposlitve, se lahko izda modra karta EU, če ima veljavno potno listino, ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije, če pristojni organ poda soglasje k izdaji modre karte EU po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, če je soglasje pogoj za izdajo modre karte EU, in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz pete, šeste, desete, enajste, dvanajste ali štirinajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Modra karta EU se izda za čas dveh let, v primeru, da je pogodba o zaposlitvi sklenjena za krajše obdobje, pa za čas, ki je tri mesece daljši od veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, vendar ne dlje kot za dve leti. Če je veljavnost potne listine tujca krajša od obdobja, za katerega se lahko izda modra karta EU v skladu s prejšnjim stavkom, se modra karta EU izda za čas veljavnosti potne listine tujca.

(3) Modra karta EU se lahko podaljša z veljavnostjo treh let, če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, če je pogodba o zaposlitvi sklenjena za krajši čas, pa za čas, ki je tri mesece daljši od veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, vendar ne dlje kot za tri leta. Prošnjo za podaljšanje modre karte EU lahko vloži tujec ali delodajalec pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, pred potekom njene veljavnosti.

(4) Tujec, ki ima veljavno modro karto EU, lahko v prvem letu zakonite zaposlitve, vendar najkasneje do umika soglasja k modri karti EU, zamenja delodajalca ali zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Prošnji za podajo soglasja k zamenjavi delodajalca ali zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, ki jo lahko vloži tujec ali njegov delodajalec pri pristojnem organu, je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Pristojni organ po prejemu prošnje po uradni dolžnosti posreduje prošnjo in dokazila organu, pristojnemu za podajo soglasja. Soglasje ni potrebno, če zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določa, da soglasje v navedenih primerih ni potrebno.

(5) Organ, pristojen za podajo soglasja k zamenjavi delodajalca ali zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, mora o zahtevi za podajo soglasja odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se ne šteje, da je bilo soglasje podano, niti se ne šteje, da ni bilo podano. Če soglasje ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja, o tem in o razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za zamenjavo delodajalca ali delovnega mesta pri istem delodajalcu z odločbo zavrne.

(6) Po prvem letu zakonite zaposlitve lahko imetnik modre karte EU zamenja delodajalca brez soglasja organa, pristojnega za podajo soglasja k zamenjavi delodajalca, vendar mora pred zamenjavo delodajalca pristojnemu organu pisno sporočiti, da bo zamenjal delodajalca.

(7) Modra karta EU se izda v obliki v skladu z 58. členom tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »modra karta EU«.

### **44. člen**

### **(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija)**

(1) Tujcu, ki je sprejet v javno veljavne izobraževalne ali študijske programe, ki omogočajo pridobitev javno veljavne izobrazbe, ali sodeluje v mednarodni izmenjavi pri izvajalcih, vpisanih v razvid izvajalcev javno veljavnih programov vzgoje in izobraževanja, ali v mednarodni izmenjavi pri akreditiranih visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji, ali sodeluje v programih usposabljanja, ki ga izvajajo s strani države pooblašene organizacije za usposabljanje in izpolnjuje ostale pogoje za izdajo dovoljenja po tem zakonu, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija. Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona se upoštevajo tudi sredstva, ki jih izobraževalna organizacija nameni tujcu. Izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji, se lahko dokazuje tudi s pisno izjavo študentovih staršev oziroma zakonitega zastopnika o tem, da ga bodo v času študija oziroma izobraževanja preživljali, če so ga starši po pravu države, katere državljan je, dolžni preživljati. Na enak način izpolnjevanje tega pogoja dokazujejo tudi tujci iz 44.a člena tega zakona.

(2) Tujcu iz prejšnjega odstavka se izda dovoljenje za začasno prebivanje za čas študija ali sodelovanja v mednarodni izmenjavi ali v programih usposabljanja, ki ga izvajajo s strani države pooblašene organizacije za usposabljanje, vendar ne dlje od enega leta. Če študij, izobraževanje, sodelovanje v mednarodni izmenjavi ali usposabljanje iz prejšnjega stavka traja daljši čas od enega leta, se dovoljenje podaljšuje za največ eno leto, vendar ne dlje kot traja študij, mednarodna izmenjava ali usposabljanje.

(3) Kot ustrezno dokazilo o sprejemu v javno veljavne izobraževalne ali študijske programe, ki omogočajo pridobitev javno veljavne izobrazbe, oziroma o sodelovanju v mednarodni izmenjavi ali usposabljanju iz prvega odstavka tega člena, se šteje dokazilo o sprejemu oziroma sodelovanju tujca, ki ga izda izobraževalna organizacija, oziroma dokazilo o sodelovanju tujca, ki ga izda od države pooblašena organizacija.

(4) Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje lahko vloži tujec ali izobraževalna organizacija iz prvega odstavka tega člena. Tujec lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vloži skladno s tretjim odstavkom 34. člena tega zakona. Izobraževalna organizacija lahko vloži prošnjo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje dovoljenja vloži izobraževalna organizacija, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se ji vročiti izdano dovoljenje. Pooblastilo tujca izobraževalni organizaciji ni potrebno za vlaganje dopolnitev k prošnji za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje. Pristojni organi prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija obravnavajo prednostno.

(5) Tujec, ki ima v Republiki Sloveniji izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija, se lahko v času veljavnosti tega dovoljenja v Republiki Sloveniji tudi zaposli ali opravlja delo pod pogoji, določenimi v predpisih, ki urejajo delovna razmerja in delo študentov, ali opravlja delo kot samozaposlena oseba pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(6) Tujec iz prvega odstavka tega člena, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, ali vizuma D, ki ga izda pristojni organ druge države članice Evropske unije zaradi študija, in ki predloži dokazilo o sprejemu na študij, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(7) Tujec iz prejšnjega odstavka mora prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega prebivanja v Republiki Sloveniji. O pravočasno vloženi prošnji pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Izdano potrdilo dovoljuje tujcu prebivanje v Republiki Sloveniji zaradi študija.

(8) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »študent«. Za tujca, ki študira v Republiki Sloveniji v okviru posebnega programa Evropske unije ali večstranskih programov, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ali v okviru sporazuma, med dvema ali več priznanimi višješolskimi oziroma visokošolskimi zavodi, se v opombi navede ta posebni program ali sporazum, če je naziv programa ali sporazuma predolg za zapis na kartici, pa se navedejo kratice držav članic, iz katerih izhajajo podpisniki sporazuma.

(9) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena se prvo dovoljenje za začasno prebivanje študentu, ki v Republiki Sloveniji opravlja študij v okviru posebnega programa Evropske unije ali večstranskih programov, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ali na podlagi sporazuma med dvema ali več višješolskimi oziroma visokošolskimi zavodi, ob izpolnjevanju pogojev, določenih v tem členu, izda za obdobje dveh let oziroma za čas trajanja študija, če je ta krajši.

#### **44.d člen**

##### **(enotno dovoljenje zaradi opravljanja pripravništva)**

(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja pripravništva, se lahko izda enotno dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja pripravništva, če:

- izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona;
- pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja;
- izpolnjuje ostale pogoje po tem zakonu za izdajo dovoljenja za prebivanje.

(2) Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona se upoštevajo tudi sredstva, ki jih pravna ali fizična oseba, pri kateri bo tujec opravljal pripravništvo, nameni tujcu, ki bo opravljal pripravništvo.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se tujcu iz prvega odstavka tega člena izda za čas opravljanja pripravništva, vendar ne dlje kot za eno leto.

(4) Prošnjo za izdajo enotnega dovoljenja za prebivanje zaradi opravljanja pripravništva lahko vloži tujec ali njegov delodajalec oziroma naročnik dela. Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja pripravništva lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vloži skladno s tretjim odstavkom 34. člena tega zakona. Tujčev delodajalec ali naročnik dela lahko prošnjo vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Pooblastilo tujca delodajalcu ali naročniku dela ni potrebno za vlaganje dopolnitev k prošnji za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja. V času veljavnosti enotnega dovoljenja za prebivanje zaradi opravljanja pripravništva se lahko tujec zaposli pri dveh ali več delodajalcih na podlagi soglasja organa, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja. Glede postopka podaje soglasja se smiselno uporabljajo določbe petega in šestega odstavka 37. člena tega zakona.

(5) Enotno dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja pripravništva se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »pripravnik«.

#### **45.a člen**

##### **(enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni)**

(1) Enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, se izda tujcu, če:

- ima veljavno potno listino, katere veljavnost je vsaj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije;
- predloži veljavno pogodbo o zaposlitvi ali pogodbo za opravljanje dela;
- pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljše od 90 dni;
- ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, devete, desete, enajste in dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za opravljanje sezonskega dela, daljšega od 90 dni, ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja za sezonsko delo, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljše od 90 dni.

(3) Enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, se izda tujcu za čas trajanja pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe za opravljanje dela pri istem delodajalcu oziroma naročniku dela in se lahko podaljša, pri čemer skupno trajanje sezonskega dela ne sme preseči šestih mesecev oziroma v izjemnih primerih, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, sedmih mesecev v koledarskem letu.

(4) Enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, se lahko v primeru zaposlitve oziroma opravljanja dela pri drugem delodajalcu oziroma naročniku dela podaljša za čas trajanja pogodbe o zaposlitvi oziroma pogodbe za opravljanje dela, pri čemer skupno trajanje sezonskega dela ne sme preseči šestih mesecev, oziroma v izjemnih primerih, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, sedmih mesecev v koledarskem letu.

(5) Pristojni organ o prošnji tujca za izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljšega od 90 dni, ki je imel v zadnjih petih letih v Republiki Sloveniji vsaj enkrat izdano dovoljenje za sezonsko delo do 90 dni ali enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, odloči čim prej, najpozneje pa v 20 dneh od prejema popolne prošnje.

(6) Glede pristojnosti in postopka izdaje ali podaljšanja enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljšega od 90 dni, se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 37.a člena tega zakona.

(7) Tujec, ki ima izdano enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, lahko v času njegove veljavnosti, vendar najkasneje do umika soglasja k enotnemu dovoljenju zamenja delodajalca ali naročnika dela na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Prošnji za podajo soglasja k zamenjavi delodajalca ali naročnika dela, ki jo lahko vloži tujec ali njegov delodajalec oziroma naročnik dela pri pristojnem organu, je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev,

določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Pristojni organ po prejemu prošnje po uradni dolžnosti posreduje prošnjo in dokazila organu, pristojnemu za podajo soglasja.

(8) Organ, pristojen za podajo soglasja k zamenjavi delodajalca ali naročnika dela, mora o prošnji za podajo soglasja odločiti v 15 dneh od prejema prošnje iz prejšnjega odstavka. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se ne šteje, da je bilo soglasje podano, niti se ne šteje, da ni bilo podano. Če soglasje ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja, o tem in o razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za zamenjavo delodajalca z odločbo zavrne.

(9) Tujec, ki ima izdano enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, in pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja ali izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnega dovoljenja za prebivanje, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje enotnega dovoljenja ali prošnje za izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnega dovoljenja za prebivanje prebiva in dela oziroma je zaposlen v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji. Tujec iz prejšnjega stavka lahko v postopku podaljšanja enotnega dovoljenja ali izdaje enotnega dovoljenja kot nadaljnega dovoljenja za prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za prebivanje zamenja delodajalca ali naročnika dela na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Glede dokazil, ki jih je treba predložiti k prošnji za podajo soglasja in glede postopka za podajo soglasja se uporabljata sedmi in osmi odstavek tega člena.

(10) Enotno dovoljenje za sezonsko delo se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »sezonsko delo«.

## **47. člen**

### **(združitev družine in pravica do celovitosti družine)**

(1) Tujcu, ki prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, in tujcu, ki v Republiki Sloveniji zadnje leto prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje in ima dovoljenje za začasno prebivanje izdano z veljavnostjo najmanj enega leta, se ob pogojih in v skladu s tem zakonom prizna pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci. Tujcu, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja sezonskega dela ali kot dnevni delovni migrant, se pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci, ne prizna. V enoletni rok veljavnega dovoljenja za začasno prebivanje se šteje tudi čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi potrdila o vloženi prošnji za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje. Brez omejitev glede dolžine tujčevega prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnosti njegovega dovoljenja lahko združuje družinske člane tujec, imetnik modre karte EU, tujec, ki ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav, višjega in visokega šolstva, tujec, ki ima izdano dovoljenje za prebivanje na podlagi 38.b člena tega zakona, tujec, ki ima izdano enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, na podlagi 45.b ali 45.d člena tega zakona, tujec z dovoljenjem za začasno prebivanje, če je to v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa, tujec, ki ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje za digitalnega nomada, tujec, ki je slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti in ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje na podlagi 48. člena tega zakona in tujec, ki je neposredno pred pridobitvijo dovoljenja za prebivanje po tem zakonu prebival v Republiki Sloveniji na podlagi priznane začasne zaščite po zakonu, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb. Pravica do združitve tujca z mladoletnim neporočenim otrokom tujca ali mladoletnim neporočenim otrokom zakonca,

partnerja v partnerski zvezi ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, se ob pogojih in v skladu s tem zakonom prizna brez omejitev glede dolžine prebivanja otrokovih staršev ali otrokovega skrbnika v Republiki Sloveniji in veljavnosti njihovega dovoljenja, če imata oba starša oziroma skrbnik izdano dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji oziroma če ima dovoljenje za začasno prebivanje tisti izmed staršev, ki mu je otrok zaupan v varstvo in vzgojo, če starša ne živita skupaj ali če ima otrok samo enega izmed staršev.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka, ki lahko združuje družinske člane, lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje za svoje družinske člane vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Pristojni organ družinskemu članu tujca iz prejšnjega odstavka, ki lahko združuje družinske člane brez omejitev glede dolžine tujčevega prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnosti njegovega dovoljenja za prebivanje, izda potrdilo o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji, če družinski član ob vložitvi prošnje zakonito prebiva na območju Republike Slovenije, razen če ta zakon ne določa drugače.

(3) Za družinske člane tujca se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci tujca;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- starši mladoletnega tujca, s katerim je pred prihodom v Republiko Slovenijo prebival v družinski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši tujca, zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, katere je tujec, zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika tujca, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine lahko izda in podaljšuje le enemu zakoncu.

(5) Dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine se izda in podaljšuje na prošnjo tujca iz prvega odstavka tega člena, ki mora k prošnji priložiti dokazila o zadostnih sredstvih za preživljanje tistih družinskih članov, ki nameravajo prebivati v državi, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke. Dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine se lahko na prošnjo tujca iz prvega odstavka tega člena podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda, če polnoletni družinski član izpolnjuje pogoj znanja slovenskega jezika na preživetveni ravni, kar dokaže s predložitvijo potrdila o uspešno opravljenem preizkusu iz znanja slovenskega jezika na preživetveni ravni. Obvezni preizkus znanja iz slovenskega jezika na preživetveni ravni izvajajo izobraževalne ustanove oziroma organizacije, ki izvajajo neformalne izobraževalne programe za odrasle za učenje slovenskega jezika. Izvajalci neformalnih izobraževalnih programov za odrasle za učenje slovenskega jezika udeležencu izdajo potrdilo o vpisu v program. Šteje se, da polnoletni družinski član izpolnjuje pogoj znanja slovenskega jezika na preživetveni ravni, če predloži potrdilo o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenščine na vsaj vstopni ravni, kot je določena

s Skupnim evropskim jezikovnim okvirom, če je sprejet v javnoveljavne izobraževalne ali študijske programe v Republiki Sloveniji, ki se izvajajo v slovenskem jeziku in omogočajo pridobitev javnoveljavne izobrazbe, ali je končal šolanje na kateri koli stopnji v Republiki Sloveniji ali je končal osnovno ali srednjo šolo s slovenskim učnim jezikom na območjih, na katerih živijo pripadniki avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah, ali če je starejši od 60 let. Pogoji znanja slovenskega jezika na preživetveni ravni izpolnjuje tudi polnoletni družinski član, ki je nepismen, se pa govorno sporazumeva v slovenščini, kar dokaže s potrdilom o uspešno opravljenem izpitu iz govornega sporazumevanja v slovenščini na preživetveni ravni. Pogoja znanja slovenskega jezika na preživetveni ravni ni treba izpolnjevati polnoletnemu družinskemu članu v primerih iz četrtega stavka prvega odstavka tega člena ter polnoletnemu družinskemu članu, ki zaradi okvar zdravja, ki onemogočajo sporazumevanje, ni sposoben opraviti izpita v zahtevani obliki. Dokaz o izpolnjevanju tega pogoja ob zatrjevanem dejanskem stanju nezmožnosti opravljanja izpita se izvede z izvedencem. Stroški, ki nastanejo zaradi izvedbe tega dokaza, so breme tujca.

(6) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine se družinskemu članu tujca, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje, izda z veljavnostjo, kot velja njegovo dovoljenje oziroma do poteka veljavnosti njegovega dovoljenja, vendar ne dlje kot za dve leti, podaljšuje pa za enako časovno obdobje, kot velja njegovo dovoljenje za začasno prebivanje, vendar ne dlje kot za tri leta. Družinskemu članu se lahko dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine podaljša tudi v primeru, če ima tujec, s katerim se družinski član združuje, izdano dovoljenje za začasno prebivanje z veljavnostjo, krajšo od enega leta. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu imetnika modre karte EU izda in podaljšuje za enako časovno obdobje kot velja njegova modra karta EU. Dovoljenje za začasno prebivanje družinskega člana tujca, ki je kot imetnik modre karte EU pridobil dovoljenje za stalno prebivanje, se izda in podaljšuje z veljavnostjo treh let. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje, izda z veljavnostjo dveh let, podaljšuje pa z veljavnostjo do treh let. Mladoletnim neporočenim otrokom tujca ali njegovega zakonca ali partnerja v partnerski zvezi oziroma partnerski skupnosti ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti in staršem mladoletnega tujca se dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine ne more izdati ali podaljšati za daljši čas od otrokove polnoletnosti.

(7) Družinskim članom tujca se, če izpolnjujejo z zakonom določene pogoje, izda dovoljenje za prebivanje kot nevezano dovoljenje.

(8) Pristojni organ lahko družinskemu članu tujca iz prvega odstavka tega člena podaljša dovoljenje za prebivanje tudi v primeru, če je tujec umrl ali če je zakonska skupnost, partnerska skupnost oziroma partnerska zveza ali dalj časa trajajoča življenjska skupnost prenehala, vendar pa je v Republiki Sloveniji trajala najmanj tri leta. Navedeno dovoljenje se lahko podaljša samo enkrat, z veljavnostjo do enega leta.

(9) Minister, pristojen za izobraževanje, določi kriterije in merila za izobraževalni program iz petega odstavka tega člena, vključno s standardi znanja, ki se preverjajo z obveznim preizkusom znanja slovenskega jezika na preživetveni ravni.

#### **47.a člen**

##### **(združitev družine tujca s priznanim statusom begunca v Republiki Sloveniji)**

(1) Pravica do združitve družine se prizna tujcu, ki mu je v Republiki Sloveniji priznan status begunca na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: begunec) pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom begunca v Republiko Slovenijo.

(2) Za družinske člane begunca se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci begunca;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši begunca, zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je begunec, zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;
- starši begunca, ki je mladoletnik brez spremstva.

(3) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu begunca izda na prošnjo begunca, ki mora prošnjo vložiti v 90 dneh od pravnomočnosti odločbe o priznanju statusa begunca pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Begunec mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov. Če begunec ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi ali istovetnosti njegovih družinskih članov in jih ne more pridobiti, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča in podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo, ter navesti razlog, zakaj listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi ali istovetnosti družinskih članov ne more pridobiti. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi in istovetnosti družinskih članov podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvirne države.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika begunca, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. Posebne okoliščine so podane, kadar obstoji življenjska skupnost med drugimi sorodniki, ki je zaradi specifičnih dejanskih okoliščin v bistvenem podobna primarni družini oziroma ima enako funkcijo kot jo ima primarna družina, kar pomeni predvsem pristne družinske vezi med družinskimi člani, fizično skrb, varstvo, zaščito, čustveno podporo in finančno odvisnost.

(5) Pri preverjanju družinskih vezi in istovetnosti družinskih članov ima begunec, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(6) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu begunca, katerega istovetnost ni sporna, lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete, enajste in dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. V postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje, začetem v roku iz tretjega odstavka tega člena, je begunec oproščen plačila stroškov tiskovine za samostojno listino, v obliki katere se dovoljenje za stalno prebivanje izda njegovemu družinskemu članu. V primeru dvoma, da je združitev mladoletnika brez spremstva z družinskim članom v mladoletnikovo korist, pristojni organ o tem pridobi tudi mnenje pristojnega centra za socialno delo. Če se v postopku ugotovi, da združitev mladoletnika brez spremstva z družinskim članom ni v mladoletnikovo korist, se dovoljenje za stalno prebivanje družinskemu članu ne izda.

(7) Če begunec prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ne vloži v roku iz tretjega odstavka tega člena, se družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda, če družinski član izpolnjuje pogoje, določene za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, pri čemer sredstva za preživljanje, s katerimi se izkazuje preživljanje družinskih članov, mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete, enajste in dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(8) V postopku izdaje in pri vročitvi dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu begunca se osebni podatki begunca in njegovega družinskega člana varujejo pred organi njune izvorne države.

(9) Izdano dovoljenje za stalno prebivanje družinskemu članu begunca vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, če družinski član še ne prebiva v Republiki Sloveniji, oziroma ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že prebiva v Republiki Sloveniji. Če družinski član prebiva v državi, v kateri Republika Slovenija nima diplomatskega predstavništva ali konzulata, mu dovoljenje za stalno prebivanje lahko vroči mednarodna organizacija, ki deluje na področju migracij, če begunec s tem soglaša in krije stroške vročitve. Odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za stalno prebivanje, sklep o ustavitvi postopka, sklep o zavrnjenju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana begunca, vroči beguncu ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(10) Za družinskega člana begunca, ki je to postal po vstopu begunca v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz prejšnjega člena.

(11) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za stalno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enemu zakoncu.

## **47.b člen**

### **(združitev družine tujca, ki ima v Republiki Sloveniji priznano subsidiarno zaščito)**

(1) Tujcu, kateremu je v Republiki Sloveniji priznana subsidiarna zaščita na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: oseba s priznano subsidiarno zaščito) za več kot eno leto, se prizna pravica do združitve družine z družinskimi člani, ki so tujci, pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom osebe s priznano subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo. Osebi s subsidiarno zaščito, priznano za eno leto, se pravica do združitve družine prizna, ko ji je subsidiarna zaščita podaljšana skladno z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito.

(2) Za družinske člane osebe s priznano subsidiarno zaščito se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci osebe s priznano subsidiarno zaščito;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je oseba s priznano subsidiarno zaščito, zakonec,

partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim oseba s priznано subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;

- starši osebe s priznано subsidiarno zaščito, ki je mladoletnik brez spremstva.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznано subsidiarno zaščito, katerega istovetnost ni sporna, izda na prošnjo osebe s priznано subsidiarno zaščito, ki mora prošnjo vložiti v 90 dneh od pravnomočnosti priznanja statusa subsidiarne zaščite pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Oseba s priznано subsidiarno zaščito mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov. Če oseba s priznано subsidiarno zaščito ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi ali istovetnosti njegovih družinskih članov in jih ne more pridobiti, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča in podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo, ter navesti razlog, zakaj listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi ali istovetnosti družinskih članov ne more pridobiti. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi in istovetnosti družinskih članov podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvirne države.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika osebe s priznано subsidiarno zaščito, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. Posebne okoliščine so podane, kadar obstoji življenjska skupnost med drugimi sorodniki, ki je zaradi specifičnih dejanskih okoliščin v bistvenem podobna primarni družini oziroma ima enako funkcijo, kot jo ima primarna družina, kar pomeni predvsem pristne družinske vezi med družinskimi člani, fizično skrb, varstvo, zaščito, čustveno podporo in finančno odvisnost.

(5) Pri preverjanju družinskih vezi in istovetnosti družinskih članov ima oseba s priznано subsidiarno zaščito, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(6) Če oseba s priznано subsidiarno zaščito prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje ne vloži v roku iz tretjega odstavka tega člena, se družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, dovoljenje za začasno prebivanje lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona in če družinski član izpolnjuje pogoje, določene za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, pri čemer sredstva za preživljanje, s katerimi izkazuje preživljanje družinskih članov, mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke. V primeru dvoma, da je združitev mladoletnika brez spremstva z družinskim članom v mladoletnikovo korist, pristojni organ o tem pridobi tudi mnenje pristojnega centra za socialno delo. Če se v postopku ugotovi, da združitev mladoletnika brez spremstva z družinskim članom ni v mladoletnikovo korist, se dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu ne izda.

(7) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznано subsidiarno zaščito, katere istovetnost ni sporna, lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete, enajste in dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Dovoljenje za začasno prebivanje se izda za čas trajanja subsidiarne zaščite tujca iz prvega odstavka tega člena in se podaljšuje pod enakimi pogoji, kot se izda, za enako časovno obdobje, kot se podaljša subsidiarna zaščita tujcu iz prvega odstavka tega člena. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s

priznано subsidiarno zaščito lahko podaljša tudi v primeru, če je oseba s priznано subsidiarno zaščito umrla ali če je zakonska skupnost oziroma partnerska zveza ali dalj časa trajajoča življenjska skupnost prenehala, vendar pa je v Republiki Sloveniji trajala najmanj tri leta. V teh primerih se dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu lahko podaljša samo enkrat, z veljavnostjo do enega leta. Pristojni organ postopek podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu s sklepom prekine do pravnomočne odločitve o prošnji za podaljšanje subsidiarne zaščite tujcu, ki mu je priznana pravica do združitve družine z družinskimi člani v skladu s tem členom. Postopek podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu se nadaljuje, ko postane odločitev o tem predhodnem vprašanju pravnomočna. V postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, začetem v roku iz tretjega odstavka tega člena, in podaljšanja tega dovoljenja, je oseba s priznано subsidiarno zaščito oproščena plačila stroškov tiskovine za samostojno listino, v obliki katere se dovoljenje za začasno prebivanje izda njegovemu družinskemu članu.

(8) V postopku izdaje in pri vročitvi dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznано subsidiarno zaščito se osebni podatki osebe s priznано subsidiarno zaščito in njegovega družinskega člana varujejo pred organi njune izvirne države.

(9) Izdano dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznано subsidiarno zaščito vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, če oseba biva v tujini, oziroma ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že biva v Republiki Sloveniji. Če družinski član prebiva v državi, v kateri Republika Slovenija nima diplomatskega predstavništva ali konzulata, mu dovoljenje za začasno prebivanje lahko vroči mednarodna organizacija, ki deluje na področju migracij, če oseba s priznано subsidiarno zaščito s tem soglaša in krije stroške vročitve. Odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, sklep o ustavitvi postopka, sklep o zavrnjenju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana osebe s priznано subsidiarno zaščito, vroči osebi s priznано mednarodno zaščito ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(10) Za družinskega člana osebe s priznано subsidiarno zaščito, ki je to postal po vstopu osebe s priznано subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(11) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enem zakoncu.

(12) Tujec, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje kot družinski član osebe s priznано subsidiarno zaščito, ali tujec, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje kot družinski član tujca iz prejšnjega člena, je na področju zdravstvenega varstva, socialnega varstva, izobraževanja in zaposlovanja, izenačen z državljani Republike Slovenije.

## **51. člen**

### **(dovoljenje za prebivanje iz drugih utemeljenih razlogov in zaradi interesa Republike Slovenije)**

(1) Tujcu, ki v skladu z zakonom, mednarodnimi akti ali mednarodnimi načeli ali običaji izkaže utemeljen razlog, zaradi katerega je njegovo bivanje v Republiki Sloveniji upravičeno, lahko pristojni organ izda dovoljenje za začasno prebivanje in sicer za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, vendar ne dlje od enega leta. Za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec izpolnjevati tudi ostale pogoje za izdajo dovoljenja za prebivanje po tem zakonu.

(2) Tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev, ker njegova odstranitev iz države v skladu z 72. členom tega zakona ni dovoljena in katerega istovetnost ni sporna, in tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev in njegova odstranitev iz države še vedno ni možna in pri njem obstajajo drugi utemeljeni razlogi in posebne osebne okoliščine, ki utemeljujejo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji, in katerega istovetnost ni sporna, lahko pristojni organ izda dovoljenje za začasno prebivanje z veljavnostjo dveh let. Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vložiti pred potekom roka, do katerega mu je dovoljeno zadrževanje. Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda, če so izpolnjeni pogoji, določeni v tem odstavku za izdajo dovoljenja za prebivanje in če pri tujcu ne obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali ne obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj. Dovoljenje se lahko izda ne glede na določbo devete alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona in vroči pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, ki je dovoljenje izdal. Tujec z dovoljenjem za začasno prebivanje se lahko v času veljavnosti tega dovoljenja v Republiki Sloveniji tudi zaposli ali opravlja delo pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Tujec, ki mu je izdano dovoljenje za začasno prebivanje ali potrdilo o pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje iz tega člena in ki nima sredstev za preživljanje, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, in do izplačila socialno varstvenih prejemkov v višini in na način, kot jih za izplačilo socialno varstvenih prejemkov določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Sredstva za izplačilo socialno varstvenih prejemkov zagotavlja in izplačuje ministrstvo, pristojno za socialne zadeve. Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev, ker njegova odstranitev iz države v skladu z 72. členom tega zakona ni dovoljena in katerega istovetnost ni sporna, lahko pristojni organ podaljšuje z veljavnostjo dveh let pod pogojem, da odstranitev tujca iz države v skladu z 72. členom tega zakona še vedno ni dovoljena, kar potrdi policija, in če ni razloga za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tega odstavka. Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev in njegova odstranitev iz države še vedno ni možna in pri njem obstajajo drugi utemeljeni razlogi in posebne osebne okoliščine, ki utemeljujejo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji, in katerega istovetnost ni sporna, lahko pristojni organ podaljšuje z veljavnostjo dveh let pod pogojem, da njegova odstranitev iz države še vedno ni možna, kar potrdi policija, in pri njem obstajajo drugi utemeljeni razlogi in posebne osebne okoliščine, ki utemeljujejo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji, in če ni razloga za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tega odstavka. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo in podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje izda pristojni organ tujcu potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Tujec, ki nima sredstev za preživljanje, je v postopku izdaje in podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje na podlagi tega odstavka oproščen plačila upravne takse in tiskovin.

(3) Tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, vendar ne dlje od petih let. Vlada Republike Slovenije na predlog zainteresiranega ministrstva ali drugega državnega organa izda sklep, da obstaja interes Republike Slovenije za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje tujcu. V predlogu mora zainteresirano ministrstvo ali drug državni organ utemeljiti obstoj interesa in priložiti soglasje tujca za uvedbo postopka za izdajo dovoljenja za prebivanje ter dokazila, da ima tujec zadostna sredstva za preživljanje in ustrezno zdravstveno zavarovanje oziroma zagotoviti ta sredstva v višini zneska osnovnega minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji za ves čas veljavnosti dovoljenja za prebivanje. Na podlagi sklepa Vlade Republike Slovenije ministrstvo, pristojno za notranje zadeve po uradni dolžnosti uvede postopek izdaje dovoljenja za začasno prebivanje. Stranki v postopku izdaje

dovoljenja za prebivanje sta tujec in zainteresirano ministrstvo ali drug državni organ. Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda, če so izpolnjeni pogoji, določeni v tem odstavku za izdajo dovoljenja za prebivanje in če pri tujcu ne obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali ne obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj ali če se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ne ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe. Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda tudi tujcu, ki dejansko že biva v Republiki Sloveniji. V tem primeru se tujcu prvo dovoljenje za začasno prebivanje vroči pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve.

## **52. člen**

### **(dovoljenje za stalno prebivanje)**

(1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda tujcu, ki pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, in ki izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, ter izpolnjuje pogoj znanja iz slovenskega jezika na osnovni ravni, kar dokaže s spričevalom o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenščine na osnovni ravni (A2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira), in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Tujec opravi obvezni preizkus znanja slovenskega jezika na osnovni ravni, ki je sestavljen iz pisnega, ustnega in slušnega dela. Obvezni preizkus znanja izvajajo izobraževalne ustanove oziroma organizacije, ki izvajajo javno veljavni program izobraževanja »Slovenščina kot drugi tuj jezik«. Vlada Republike Slovenije določi kriterije in merila za izobraževalni program, na podlagi katerega se izvaja obvezni preizkus znanja slovenskega jezika na osnovni ravni. Šteje se, da tujec izpolnjuje pogoj znanja slovenskega jezika na osnovni ravni, če je sprejet v javno veljavne izobraževalne ali študijske programe v Republiki Sloveniji, ki se izvajajo v slovenskem jeziku in omogočajo pridobitev javno veljavne izobrazbe, ali je končal šolanje na katerikoli stopnji v Republiki Sloveniji ali je končal osnovno ali srednjo šolo s slovenskim učnim jezikom na območjih, na katerih živijo pripadniki avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah, ali če je starejši od 60 let ali mlajši od 18 let. Pogoj znanja slovenskega jezika na osnovni ravni izpolnjuje tudi tujec, ki je nepismen, se pa govorno sporazumeva v slovenščini, kar dokaže s potrdilom o uspešno opravljenem izpitu iz govornega sporazumevanja v slovenščini na osnovni ravni. Pogoja znanja slovenskega jezika na osnovni ravni ni treba izpolnjevati tujcu, ki se mu dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda pred potekom petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji, ter tujcu, ki zaradi okvar zdravja, ki onemogočajo vsakdanje sporazumevanje, ni sposoben opraviti izpita v zahtevani obliki. Dokaz o izpolnjevanju tega pogoja ob zatrjevanem dejanskem stanju nezmožnosti opravljanja izpita se izvede z izvedencem. Stroški, ki nastanejo zaradi izvedbe tega dokaza, so breme tujca. Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, je izpolnjen tudi, če je bil tujec v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije in ni imel izdanega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje, če so bile odsotnosti krajše od šestih

zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo deset mesecev. Čas, ko je tujec s strani delodajalca s sedežem v Republiki Sloveniji, pri katerem je v delovnem razmerju, v času trajanja delovnega razmerja zaradi opravljanja storitev napoten na delo v tujino, se všteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, in sicer ne glede na to, če so bile odsotnosti daljše od šestih zaporednih mesecev in če skupaj presegajo deset mesecev. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi vizuma za dolgoročno bivanje se všteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, če tujec pred potekom vizuma zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje in mu je bilo dovoljenje za začasno prebivanje izdano na podlagi 30. člena tega zakona. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija in poklicnega usposabljanja se v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje šteje polovično. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi sezonskega dela, kot napoteni delavec, kot oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, ali kot dnevni delovni migrant se ne všteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Čas, ki ga je tujec prebil na prestajanju kazni, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora tujec v Republiki Sloveniji prebivati na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali na podlagi vložene prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje v primeru tujca iz četrtega in petega odstavka tega člena.

(2) Imetnik modre karte EU izpolnjuje pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje iz prejšnjega odstavka tudi, če je na območju Evropske unije prebival neprekinjeno zakonito pet let kot imetnik modre karte EU, kot imetnik nacionalnega dovoljenja modre karte EU, kot imetnik modre karte EU, ki v drugi državi članici izvaja mobilnost, kot raziskovalec, študent, ali kot raziskovalec ali študent, ki v drugi državi članici izvaja mobilnost ter kot upravičenec do mednarodne zaščite, od tega v Republiki Sloveniji neprekinjeno zadnji dve leti pred vložitvijo prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Čas prebivanja tujca na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija ali zaradi študija v okviru izvajanja mobilnosti v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje šteje polovično. Odsotnosti z ozemlja držav članic Evropske unije ne prekinejo obdobja petletnega zakonitega prebivanja, če so krajše od dvanajstih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo osemnajst mesecev v petletnem obdobju. Pristojni organ imetniku modre karte EU, ki je rezident za daljši čas, in njegovim družinskim članom s statusom rezidenta za daljši čas, ki so iz ozemlja držav članic Evropske unije odsotni skupaj več kot 18 mesecev in ne več kot 24 zaporednih mesecev v petletnem obdobju, izkaznico dovoljenja za stalno prebivanje zamenja z novo izkaznico dovoljenja za stalno prebivanje, na katero vnese opombo »nekdanji imetnik modre karte EU«, pri čemer te odsotnosti iz ozemlja držav članic Evropske unije ne prekinejo obdobja petletnega zakonitega prebivanja.

(3) Tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa, ali tujcu, ki je slovenskega rodu, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje tudi pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena. Družinskim članom tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje ali status begunca, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje po dveh letih neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje. Pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena se dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda tudi tujcu, kateremu je dovoljenje za stalno prebivanje prenehalo na podlagi šeste, sedme ali devete alineje petega odstavka 57. člena tega zakona, pod pogojem, da je v primeru prenehanja dovoljenja za stalno prebivanje iz devete alineje petega odstavka 57. člena tega zakona tujcu status rezidenta za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije prenehal.

(4) Tujcu, ki mu je v Republiki Sloveniji prenehal status mednarodne zaščite iz razlogov, določenih za prenehanje statusa mednarodne zaščite v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito, in je v roku desetih dni po

prenehanju statusa mednarodne zaščite pri pristojnem organu vložil prošnjo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, lahko pristojni organ izda dovoljenje za stalno prebivanje, če v Republiki Sloveniji pet let neprekinjeno zakonito prebiva na podlagi določb zakona, ki ureja mednarodno zaščito in če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene v prvem odstavku tega člena. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ izda tujcu potrdilo, ki mu dovoljuje prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Če je tujec, ki mu je status mednarodne zaščite prenehal, v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, prebiva in dela v Republiki Sloveniji do dokončne odločitve o prošnji.

(5) Tujcu s priznanim statusom subsidiarne zaščite, ki ni vložil prošnje za podaljšanje subsidiarne zaščite ali zahtevka za uvedbo ponovnega postopka skladno z določbami zakona, ki ureja mednarodno zaščito, in je v roku 30 dni pred potekom subsidiarne zaščite pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vložil prošnjo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, lahko pristojni organ izda dovoljenje za stalno prebivanje, če v Republiki Sloveniji pet let neprekinjeno zakonito prebiva na podlagi določb zakona, ki ureja mednarodno zaščito in če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene v prvem odstavku tega člena. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Če je tujec s priznanim statusom subsidiarne zaščite v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje prebiva in dela v Republiki Sloveniji do dokončne odločitve o prošnji. Če tujec v času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje vloži tudi prošnjo za podaljšanje subsidiarne zaščite ali zahtevek za uvedbo ponovnega postopka skladno z določbami zakona, ki ureja mednarodno zaščito, se postopek za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ustavi.

(6) Dovoljenje za stalno prebivanje se ne izda tujcu, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva pet let neprekinjeno na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija ali poklicnega usposabljanja, in tujcu, ki v času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, poklicnega usposabljanja, sezonskega dela, kot napoteni delavec ali kot dnevni delovni migrant, razen če gre za tujca iz tretjega odstavka tega člena, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije.

(7) Tujec, kateremu je bilo dovoljenje za stalno prebivanje izdano ob izpolnjevanju pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja na podlagi prvega, drugega, četrtega ali petega odstavka tega člena, ima status rezidenta za daljši čas, kar se na dovoljenju tudi označi.

## **56. člen**

### **(razveljavitev dovoljenja za prebivanje)**

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje pristojni organ, ki ga je izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, razveljavi, če:

- se naknadno ugotovi, da tujec ne izpolnjuje več pogojev za izdajo dovoljenja za prebivanje ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja v skladu s tem zakonom;
- je tujec namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja;
- če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k izdaji enotnega dovoljenja, umakne soglasje k izdaji enotnega dovoljenja;

- če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, umakne soglasje k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje se zaradi prenehanja zaposlitve ali dela tujca, če je brez lastne krivde ali volje ostal brez zaposlitve, ne razveljavi tujcu, ki je v skladu z zakonom, ki ureja trg dela, pridobil pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti, dokler je upravičen do pravic iz tega naslova. Modra karta EU se zaradi prenehanja zaposlitve tujca ne razveljavi, razen če je skupno obdobje brezposelnosti tujca, ki je imetnik modre karte manj kot dve leti, v tem obdobju daljše od treh mesecev, ali če je skupno obdobje brezposelnosti tujca, ki je imetnik modre karte vsaj dve leti, v tem obdobju daljše od šestih mesecev.

(3) Tujcu s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, ki je pridobil status rezidenta za daljši čas, pristojni organ, ki je dovoljenje za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka 53.a člena tega zakona izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, dovoljenje za stalno prebivanje razveljavi, če obstajajo razlogi za razveljavitev iz četrtega odstavka tega člena ter v primeru, če tujcu mednarodna zaščita preneha ali se mu jo odvzame po zakonu, ki ureja mednarodno zaščito iz razloga napačnega prikazovanja ali izpuščanja dejstev, vključno z lažnimi dokumenti, ki je bilo odločilnega pomena za dodelitev statusa mednarodne zaščite.

(4) Dovoljenje za stalno prebivanje pristojni organ, ki ga je izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, razveljavi, če je tujec namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja.

(5) V odločbi o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje iz razlogov, določenih v peti alineji prvega odstavka prejšnjega člena, ali iz razlogov, določenih v šesti alineji prvega odstavka prejšnjega člena, če se ti nanašajo na neupoštevanje predpisov, ki urejajo vstop in prebivanje tujcev v Republiki Sloveniji, se lahko določi, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, pri čemer ta čas ne more biti krajši od enega leta in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, organ, ki izda odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(6) O razveljavitvi dovoljenja za prebivanje izda pristojni organ odločbo, zoper katero se lahko tujec pritoži na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v osmih dneh po njeni vročitvi. V primeru, ko pristojni organ odloča o razveljavitvi enotnega dovoljenja po 37., 37.a, 37.b, 39. in 41. členu tega zakona ter razveljavitvi enotnega dovoljenja po 44.d, 45., 45.a, 45.b, 45.c, 45.d, 46. in 48. členu tega zakona, pritožba zoper odločbo pristojnega organa ni dovoljena, je pa dovoljen upravni spor.

(7) Odločba o razveljavitvi enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, se vroči osebi, premeščeni znotraj družbe, in subjektu gostitelju. O razveljavitvi veljavnosti enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke, obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, v kateri tujec izvaja kratkotrajno ali dolgotrajno premestitev. O razveljavitvi enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, in razveljavitvi dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje.

(8) O razveljavitvi dovoljenja za začasno prebivanje, izdanega na podlagi 38.b člena tega zakona, dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca iz drugega in tretjega odstavka 38.c člena tega zakona in dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, izdanega na podlagi 44.a člena tega zakona, pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke, obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje.

(9) Po pravnomočnosti odločbe o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, s katero je bil tujcu prepovedan tudi vstop v Republiko Slovenijo, pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

## **87. člen**

### **(pritožba in postopek na drugi stopnji)**

(1) O pritožbah zoper odločbe in ukrepe, ki so jih na prvi stopnji izdali organi iz drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena, odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) O pritožbah zoper odločbe in sklepe, ki so jih na prvi stopnji izdala diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije v tujini, odloča ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(3) Zoper odločbe in sklepe, ki jih je na prvi stopnji izdal organ iz drugega odstavka prejšnjega člena glede izdaje enotnega dovoljenja po 37., 37.a, 37.b, 39., 41., 44.d, 45., 45.a, 45.b, 45.c, 45.d, 46. in 48. členu tega zakona in zavrnitve zamenjave delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjave delodajalca ali zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih po 37. in 39. členu tega zakona, ni dovoljena pritožba, je pa dovoljen upravni spor.

(4) Pritožba v zadevah izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji je dovoljena le v primerih, če tujec uveljavlja svojo pravico do izdaje dovoljenja po 38., 44., 47. in 48. členu tega zakona.

(5) Zoper odločbe in sklepe, ki jih je izdal organ iz tretjega odstavka prejšnjega člena v zvezi z izvajanjem 73., 74., 76.c., 78., 79. in 81. člena tega zakona, ni dovoljena pritožba, je pa dovoljen upravni spor.

(6) V postopkih sodnega varstva po 8.a, 73., 76.c, 78., 79. in 79.a členu tega zakona ministrstvo, pristojno za notranje zadeve in policijo zastopa Državno odvetništvo Republike Slovenije.

## **106. člen**

### **(pomoč pri vključevanju tujcev, ki niso državljani EU)**

(1) Tujcem, ki niso državljani EU, se z namenom hitrejšega vključevanja v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije brezplačno zagotavlja:

- programe učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe, pod pogoji, določenimi v tem členu,
- opravljanje preizkusa znanja slovenskega jezika, pod pogoji, določenimi v tem členu,
- programe medsebojnega poznavanja in razumevanja s slovenskimi državljani,
- informiranje v zvezi z njihovim vključevanjem v slovensko družbo.

(2) Programi učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe se izvajajo kot javnoveljavni izobraževalni programi za odrasle, na podlagi katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, skladno s predpisi s področja izobraževanja, v primeru iz petega odstavka 47. člena tega zakona pa kot neformalni izobraževalni programi za odrasle.

(3) Do enkratne brezplačne udeležbe v programu učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe v javnoveljavnem izobraževalnem programu za odrasle, na podlagi katerega se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, so upravičeni tujci, ki niso državljani EU in ki:

- v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje;
- v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, izdanega z veljavnostjo najmanj enega leta;
- so družinski člani slovenskih državljanov ali državljanov EU, ki v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za prebivanje za družinskega člana, ne glede na dolžino prebivanja in dolžino veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje;
- v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi priznane začasne zaščite v skladu z zakonom, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb.

(4) Družinski člani tujcev, ki jim je izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine, so upravičeni tudi do enkratne brezplačne udeležbe v programu učenja slovenskega jezika, ki se izvaja kot neformalni izobraževalni program za odrasle iz petega odstavka 47. člena tega zakona.

(5) Do enkratne brezplačne udeležbe v programih učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe niso upravičeni tujci, ki so končali šolanje v slovenskem jeziku na katerikoli stopnji v Republiki Sloveniji, so vključeni v redni izobraževalni program v Republiki Sloveniji, ki poteka v slovenskem jeziku, ali so že pridobili potrdilo o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenskega jezika na vsaj osnovni ravni.

(6) Tujci iz tretjega odstavka tega člena so upravičeni do enkratnega brezplačnega preizkusa znanja slovenskega jezika pri izobraževalnih ustanovah oziroma organizacijah iz prvega odstavka 52. člena tega zakona. Izvajalci teh programov tujcu izdajo potrdilo o uspešnem ali neuspešnem preizkusu znanja. Tujec, ki se udeleži enkratnega brezplačnega programa učenja iz drugega odstavka tega člena, lahko enkratni brezplačni preizkus znanja iz prejšnjega stavka koristi v enem letu po zaključeni udeležbi v programu učenja slovenskega jezika.

(7) Tujci iz četrtega odstavka tega člena so upravičeni do enkratnega brezplačnega preizkusa znanja slovenskega jezika na preživetveni ravni, ki ga izvajajo izobraževalne ustanove oziroma organizacije, ki izvajajo neformalne izobraževalne programe za odrasle za učenje slovenskega jezika. Izvajalci teh programov tujcu izdajo potrdilo o uspešnem ali neuspešnem preizkusu znanja. Tujec, ki se udeleži programa učenja iz četrtega odstavka tega člena, lahko enkratni brezplačni preizkus znanja iz prejšnjega stavka koristi v enem letu po zaključeni udeležbi v programu učenja slovenskega jezika.

(8) Vlada Republike Slovenije podrobneje določi način uveljavljanja in obseg zagotavljanja brezplačne pomoči pri vključevanju tujcev, ki niso državljani EU, v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije.

(9) Vlada Republike Slovenije sprejme strategijo vključevanja tujcev, ki niso državljani EU, v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije.

## **110. člen**

### **(vrste evidenc)**

(1) Zaradi zagotovitve podatkov o stanju, gibanju tujcev in odločanju o pravicah in dolžnostih tujcev po tem zakonu ter o listinah, ki so jim bile izdane, se vodijo evidence o:

- dovoljenjih za začasno prebivanje,
- dovoljenjih za stalno prebivanje,
- vizumih,
- potnih listih za tujca,
- tujcih, ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja,
- tujcih, nastanjenih v centru,
- izrečenih stranskih sankcijah izгона tujca iz države,
- tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo,
- odpovedih prebivanja tujcu,
- zadržkih za izdajo potnega lista za tujca,
- tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor,
- tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra,
- tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo,
- izdanih odločbah o vrnitvi,
- vrnjenih in odstranjenih tujcih,
- overitvah garantnih pisem,
- udeležbi tujcev v programih vključevanja in
- nedovoljenih vstopih tujcev v državo in
- potrdilih o pravicah obmejnega delavca.

(2) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, upravlja evidenco iz sedemnajste alineje prejšnjega odstavka, pri svojem delu pa lahko obdeluje tudi podatke iz evidence o vizumih, določene v tretjem odstavku 112. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja, določene v drugem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, nastanjenih v centru, določene v tretjem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o izrečenih stranskih sankcijah izгона tujca iz države in podatke iz evidence o tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo, določene v prvem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor, določene v petem odstavku 114. člena tega

zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra, določene v sedmem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo, določene v šestem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o izdanih odločbah o vrnitvi, določene v osmem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o vrnjenih in odstranjenih tujcih, določene v devetem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o overitvah garantnih pisem, določene v petem in šestem odstavku 112. člena tega zakona in podatke iz evidence o nedovoljenih vstopih tujcev v državo, določene v enajstem odstavku 114. člena tega zakona.

(3) Pristojni organ upravlja evidence iz prve, druge, četrte, devete, desete, šestnajste in devetnajste alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko obdeluje tudi podatke iz evidence o vizumih, določene v tretjem odstavku 112. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja, določene v drugem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, nastanjenih v centru, določene v tretjem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o izrečenih stranskih sankcijah izгона tujca iz države in podatke iz evidence o tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo, določene v prvem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor, določene v petem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra, določene v sedmem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo, določene v šestem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o izdanih odločbah o vrnitvi, določene v osmem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o vrnjenih in odstranjenih tujcih, določene v devetem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o udeležbi tujcev v programih vključevanja, določene v desetem odstavku 114. člena tega zakona in podatke iz evidence o nedovoljenih vstopih tujcev v državo, določene v enajstem odstavku 114. člena tega zakona.

(4) Policija upravlja evidence iz pete, šeste, sedme, osme, enajste, dvanajste, trinajste, štirinajste, petnajste in osemnajste alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko obdeluje tudi podatke iz evidence o vizumih, določene v tretjem odstavku 112. člena tega zakona.

(5) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, oziroma diplomatska predstavništva in konzulati, upravljajo evidenco iz tretje alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(6) Organ iz tretjega odstavka tega člena podatke iz evidence o dovoljenjih za začasno prebivanje in evidence o dovoljenjih za stalno prebivanje, določene v štirinajstem odstavku 111. člena tega zakona, podatke iz evidence o odpovedih prebivanja tujcu, določene v prvem odstavku 114. člena tega zakona, in podatke iz evidence o potrdilih o pravicah obmejnega delavca, določene v petem odstavku 141.k člena tega zakona, in druge podatke, če tako določa drug zakon, vodi v Registru tujcev. Register tujcev je centralna evidenca o dovoljenjih za prebivanje in odpovedih prebivanja tujcu, ki se vodi kot informatizirana podatkovna zbirka, ki jo upravlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v centralnem informacijskem sistemu. Organi iz tretjega in petega odstavka tega člena podatke iz prvega in drugega odstavka 113. člena tega zakona in podatke iz četrtega odstavka 114. člena tega zakona vodijo v centralni evidenci o potnih listih za tujca in zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (Evidenca potnih listin), ki se vodi kot informatizirana podatkovna zbirka, ki jo upravlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v centralnem informacijskem sistemu.

(7) V evidenci iz tretje alineje prvega odstavka tega člena obdeluje ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, oziroma diplomatska predstavništva ali konzulati podatke iz tretjega odstavka 112. člena tega zakona.

(8) V evidenci iz četrte alinee prvega odstavka tega člena obdeluje pristojni organ podatke iz prvega in drugega odstavka 113. člena tega zakona.

(9) Pristojni organ lahko podatke iz evidence o udeležbi tujcev v programih vključevanja uporablja v postopkih podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje iz 47. člena tega zakona, izdaje dovoljenja za stalno prebivanje 52. člena tega zakona in pridobitve državljanstva Republike Slovenije.

(10) Urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo in integracijo migrantov, lahko pri svojem delu obdeluje podatke iz desetega odstavka 114. člena tega zakona.

(11) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in pristojni organ iz tretjega odstavka tega člena iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o dohodkih skladno z zakonom, ki ureja dohodnino, ki niso oproščeni plačila dohodnine, o davku in obveznih prispevkih za socialno varnost ter o normiranih oziroma dejanskih stroških, ki se nanašajo na te dohodke in o vzdrževanih družinskih članih, za namene, določene v prvem odstavku tega člena, brezplačno pridobiva podatke o sredstvih za preživljanje tujca in njegovih vzdrževanih družinskih članov (EMŠO, višina sredstev za preživljanje). Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, lahko za namen pridobivanja podatkov iz prejšnjega stavka s povezovalnim znakom EMŠO Register tujcev poveže z evidencami, ki jih vodi davčni organ, ki vsebujejo podatke, določene v tem odstavku.

(12) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in pristojni organ iz tretjega odstavka tega člena iz evidenc Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje za namene, določene v prvem odstavku tega člena, brezplačno pridobiva podatke o odločitvah v postopkih podaje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja in podatke o odločitvah v postopkih podaje soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, podatke o odločitvah v postopkih izdaje delovnih dovoljenj ter podatke o umaknjenih soglasjih k izdaji enotnega dovoljenja in umaknjenih soglasjih k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih ter podatke o delovnih dovoljenjih, ki so prenehala (priimek in ime, EMŠO, datum rojstva, kraj rojstva, državljanstvo, strokovna izobrazba in poklic tujca, naziv službe Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je izdala odločitev, številka zadeve, vrsta soglasja ali delovnega dovoljenja, datum vloge, vrsta odločitve, podlaga za podajo soglasja ali izdajo delovnega dovoljenja, številka soglasja ali delovnega dovoljenja, številka sklepa ali odločbe, izdane v postopku podaje soglasja ali izdaje delovnega dovoljenja, začetek in konec veljavnosti delovnega dovoljenja, lokacija dela, naziv delodajalca, matična številka delodajalca, sedež delodajalca, številka prošnje upravne enote k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca in zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih, datum vročitve informativnega lista, izdanega na podlagi soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, podatek o vloženi pritožbi, datum pritožbe, podatek o novi vlogi za izdajo delovnega dovoljenja ali zahtevi za podajo soglasja, podatek o službi Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je odločila o prenehanju delovnega dovoljenja ali umiku soglasja, razlog prenehanja in številka zadeve prenehanja delovnega dovoljenja, razlog za umik soglasja in številka zadeve umika soglasja). Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, lahko za namen pridobivanja podatkov iz prejšnjega stavka s povezovalnim znakom EMŠO Register tujcev poveže z zbirko Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki vsebuje podatke, naštet v tem odstavku.

(13) Iz Registra tujcev se v evidenco podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošilk, iz petega odstavka 104. člena tega zakona, pošlje podatek o registrski in serijski številki izkaznice dovoljenja za prebivanje. Register tujcev se na podlagi registrske številke izkaznice dovoljenja za prebivanje povezuje z evidenco podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošilk, ki se vodi skladno z določbami zakona, ki ureja poštne storitve. Iz evidence podjetja ali organizacije, registrirane za prenos

poštnih pošilk, se v Register tujcev pošlje podatek o datumu prevzema izkaznice na pošto, datumu vročitve, ter podatek o osebi, ki ji je bila izkaznica dovoljenja za prebivanje vročena.

(14) Iz Registra tujcev Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije za namen urejanja obveznih socialnih zavarovanj tujcev pridobivata podatke o priimku in imenu, EMŠO, datumu rojstva, kraju rojstva in državljanstvu tujca, podatke o potrdilih o prijavah prebivanja in izdanih dovoljenjih za prebivanje (številka, vrsta, razlog ali namen prebivanja, obdobje veljavnosti, vročitev), o datumih vloženih prošnjah za izdajo dovoljenja za prebivanje in datumih dokončnosti ter pravnomočnosti odločitev o teh prošnjah, o prenehanju prebivanja (razlogi oziroma podlaga za prenehanje, dokončnost in pravnomočnost odločitve) ter o izdanih potrdilih o pravočasno vloženih prošnjah za podaljšanje enotnega dovoljenja in prošnjah za izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje, izdanih potrdilih o vloženih vlogi za izdajo prvega enotnega dovoljenja za prebivanje in delo za namen zaposlitve, o pravočasno vloženih prošnjah za podaljšanje dovoljenja za prebivanje in za izdajo nadaljnjega dovoljenja za prebivanje. Register tujcev se za pridobivanje teh podatkov s povezovalnim znakom EMŠO poveže z evidenco o zavarovanih osebah obveznega zdravstvenega zavarovanja in z matično evidenco o zavarovancih in uživalcih pravic iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

(15) Iz Registra tujcev Policija za namene, določene v prvem odstavku tega člena, pridobiva podatke o odločbah in sklepih iz šestega odstavka 55. člena, petega odstavka 56. člena, tretjega in četrtega odstavka 60.a člena in drugega odstavka 62. člena, in sicer: priimek in ime, spol, rojstni datum tujca, EMŠO, državljanstvo, podatke o podobi obraza in prstnih odtisih tujca, podatek o pristojnem organu, ki je odločbo ali sklep izdal, podatek o številki, datumu izdaje, vročitve, dokončnosti in pravnomočnosti odločbe ali sklepa, podatke o prenehanju dovoljenja za prebivanje, podatek o roku za prostovoljni odhod, če je ta določen, in o njegovem podaljšanju, datumu vložitve prošnje za podaljšanje roka za prostovoljni odhod ter podatek o trajanju prepovedi vstopa, če je ta določena, njeni začasni odložitvi ali skrajšanju ter v primeru preklica tudi podatek o datumu preklica prepovedi vstopa. Register tujcev se za pridobivanje teh podatkov s povezovalnim znakom EMŠO ali ime in priimek tujca ter rojstni podatki tujca, poveže z evidenco o izdanih odločbah o vrnitvi iz štirinajste alineje prvega odstavka tega člena.

## **111. člen**

### **(podatki za izdajo dovoljenja za prebivanje)**

(1) Tujec je dolžan v prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje dati pristojnemu organu naslednje podatke:

1. EMŠO, če mu je določena;
2. priimek in ime;
3. priimek pred sklenitvijo zakonske zveze;
4. spol;
5. rojstni datum (dan, mesec, leto);
6. rojstni kraj (država, kraj);
7. državljanstvo;

8. zakonski stan;
9. poklic;
10. zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka);
11. sedanje začasno oziroma stalno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka);
12. datum vstopa na območje Republike Slovenije;
13. razlog in namen prebivanja v Republiki Sloveniji;
14. način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje;
15. vrsto in številko potnega lista oziroma druge listine, na podlagi katere je prestopil državno mejo, datum in kraj izdaje ter njeno veljavnost;
16. datum vložitve prošnje;
17. lastnoročni podpis, ki ga poda tujec, ki se zna in se zmore podpisati in je dopolnil osem let starosti, na obrazec prošnje in obrazec za podpis tujca. Če je vlagatelj prošnje zakoniti zastopnik, skrbnik ali družinski član tujca, za katerega vlaga prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje, ali njegov delodajalec ali druga fizična ali pravna oseba, ki jo tujec pooblasti za vložitev prošnje, se na obrazec prošnje podpiše vlagatelj, tujec, ki se zna in se zmore podpisati in je dopolnil osem let, pa mora podati lastnoročni podpis na obrazcu za podpis tujca.

(2) V prošnji za izdajo modre karte EU, ki se izda na podlagi soglasja za visokokvalificirano zaposlitev in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev pod pogoji za izdajo dovoljenja za zaposlitev, je potrebno poleg podatkov iz prejšnjega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. vrsto in stopnjo strokovne izobrazbe tujca ali nacionalno poklicno kvalifikacijo tujca;
2. firmo ali ime delodajalca;
3. sedež ali naslov delodajalca;
4. matično številko delodajalca;
5. davčno številko delodajalca;
6. davčno številko tujca;
7. upravno enoto delovnega mesta;
8. naziv delovnega mesta, za katero se sklepa delovno razmerje;
9. opis del in nalog delovnega mesta;
10. kodo poklica po standardni klasifikaciji poklicev, ki ga bo tujec opravljal;

11. poklicno oziroma strokovno izobrazbo ali nacionalno poklicno kvalifikacijo, ki se zahteva za zasedbo delovnega mesta;

12. druga potrebna dodatna znanja, ki se zahtevajo za zasedbo delovnega mesta (na primer delovne izkušnje, znanje jezika, računalniška znanja, vozniški izpit).

(3) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zastopnika, ali na podlagi soglasja za usposabljanje, ki ju izda organ, pristojen po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela, ki se izda na podlagi soglasja za sezonsko delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi podatke iz 1., 2., 3., 4. in 5. točke prejšnjega odstavka.

(4) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zaposlitev, samozaposlitev ali delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi podatke iz 6. točke drugega odstavka tega člena.

(5) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime naročnika dela;
2. sedež ali naslov naročnika dela;
3. matično številko naročnika dela.

(6) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za napotene delavce, ki se izda na podlagi soglasja za napote delavce organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;
2. sedež ali naslov tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;
3. matično številko tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve.

(7) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, ki se izda na podlagi soglasja za samozaposlitev organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. ime, naslov, matično in davčno številko tujca, ki je vpisan v poslovni register za opravljanje samostojne poklicne dejavnosti;
2. ime, naslov, matično in davčno številko tujca, ki je v poslovnem registru vpisan kot samostojni podjetnik posameznik.

(8) V prošnji za podajo soglasja k zamenjavi delovnega mesta, zamenjavi delodajalca ali zaradi zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena ter iz 2., 9., 10., 11. in 12. točke drugega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. delovno mesto pri trenutnem delodajalcu;

2. bodoči delodajalec oziroma delodajalci;
3. delovno mesto pri bodočem delodajalcu;
4. firmo ali ime bodočega delodajalca;
5. sedež ali naslov bodočega delodajalca;
6. matično številko bodočega delodajalca;
7. davčno številko bodočega delodajalca.

(9) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, ki se izda na podlagi soglasja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo subjekta gostitelja;
2. sedež subjekta gostitelja;
3. matično številko subjekta gostitelja.

(10) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja pripravništva, ki se izda na podlagi soglasja organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo subjekta gostitelja;
2. sedež subjekta gostitelja;
3. matično številko subjekta gostitelja.

(11) V prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime tujčevega delodajalca oziroma tujca, ki v tujini opravlja delo kot samozaposlena oseba;
2. sedež ali naslov tujčevega delodajalca oziroma tujca, ki v tujini opravlja delo kot samozaposlena oseba;
3. matično ali davčno številko tujčevega delodajalca oziroma tujca, ki v tujini opravlja delo kot samozaposlena oseba.

(12) Tujec mora prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca, dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem, razen v primeru, če se prstna odtisa že hranita v evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona). Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico, in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Tujec, ki prebiva zunaj Republike Slovenije in vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, da prstna odtisa za njun digitalni zajem na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini. Prstni odtisi v digitalni obliki se hranijo v začasni

zbirki prstnih odtisov za dovoljenja za prebivanje, vzpostavljenim na podlagi tega zakona, do zaključka postopka izdaje dovoljenja za prebivanje na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema. Tujec, mlajši od šestih let, in tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne da prstnih odtisov. Tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis. Dovoljenje za začasno ali stalno prebivanje, izdano družinskemu članu tujca s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, v primeru, ko družinski član ni v Republiki Sloveniji, ne vsebuje tujčevega podpisa. Družinski član, ki se zna in zmore podpisati in je dopolnil starost osem let, mora nato v enem mesecu po prihodu v Republiko Slovenijo pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, dati lastnoročni podpis.

(13) Podatke iz prejšnjega odstavka tega člena je tujec dolžan dati tudi v primeru, ko zaradi pogrešitve dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, prosi za izdajo nove listine, in v primeru zamenjave dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje.

(14) V evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in evidenci o dovoljenjih za stalno prebivanje (evidenca iz druge alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje pristojni organ podatke iz prvega odstavka tega člena, podatke o družinskih članih tujca (priimek in ime, EMŠO, sorodstveno razmerje, vrsta dovoljenja za prebivanje), ki imajo v Republiki Sloveniji izdano dovoljenje za prebivanje, podatek o izdanih potrdilih o vloženi vlogi za izdajo prvega enotnega dovoljenja za prebivanje in delo za namen zaposlitve, podatke o izdanih potrdilih o pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje enotnega dovoljenja in prošnji za izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje, o pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje dovoljenja za prebivanje in za izdajo nadaljnjega dovoljenja za prebivanje, podatke o podobi obraza in prstnih odtisih ter roki in prstu prstnega odtisa imetnika dovoljenja za prebivanje, zapisanih v digitalni obliki, podatke o vrsti izkaznice dovoljenja za prebivanje, datumu izdaje, datumu veljavnosti, kraju izdaje, izdajatelju, datumu prevzema v izdelavo, razlogu zavrnitve izdelave, datumu izdelave, datumu prevzema na pošto, datumu vročitve izkaznice dovoljenja za prebivanje, podatek o osebi (ime in priimek, naslov za vročanje), ki ji je bila izkaznica dovoljenja za prebivanje vročena, podatke o statusu veljavnosti izkaznice dovoljenja za prebivanje ter podatke o tujcu, kateremu dovoljenje za prebivanje ni bilo izdano, katerega prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje je bila zavržena ali je bil postopek izdaje dovoljenja za prebivanje ustavljen. V evidencah o dovoljenjih za prebivanje iz prejšnjega stavka obdeluje pristojni organ tudi podatek o številki, datumu izdaje, vročitve, dokončnosti in pravnomočnosti odločbe ali sklepa, izdanega v postopkih izdaje dovoljenja za prebivanje, podatek o organu, ki je odločbo ali sklep izdal, veljavnosti, registrski in serijski številki izkaznice dovoljenja za prebivanje, podatke o prenehanju dovoljenja za prebivanje, podatek o roku za prostovoljni odhod, če je ta določen, in o njegovem podaljšanju, datumu vložitve prošnje za podaljšanje roka za prostovoljni odhod ter podatek o trajanju prepovedi vstopa, če je ta določena, njeni začasni odložitvi ali skrajšanju ter v primeru preklica tudi podatek o datumu preklica prepovedi vstopa, ter podatke o izgubljenih, ukradenih oziroma pogrešanih izkaznicah dovoljenj za prebivanje. Evidenca o dovoljenjih za začasno prebivanje vsebuje tudi podatke o vrsti dovoljenja za prebivanje, številki in datumu podaje soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, datumu vročitve informativnega lista, izdanega na podlagi soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, številki, datumu izdaje, dokončnosti in pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi zamenjave delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjave delodajalca ali zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih ter podatke o številki, datumu izdaje, dokončnosti in pravnomočnosti odločbe, s katero se zavrne kratkotrajna premestitev.

(15) Zaradi zagotovitve varnosti pravnega prometa in odkrivanja ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenj za prebivanje se o ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenjih za prebivanje podatki o pristojnem organu, ki je izdal dovoljenje, datumu izdaje, veljavnosti in serijski številki dovoljenja ter datumu prijave pogrešitve dovoljenja javno objavijo na enotnem državnem portalu e-uprava.

(16) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, lahko za namene izdaje dovoljenja za prebivanje v začasni evidenci prstnih odtisov obdeluje naslednje osebne podatke:

- ime in priimek;
- datum rojstva;
- državljanstvo;
- vrsta in številka osebnega dokumenta;
- prstne odtise, kot to določa dvanajsti odstavek tega člena;
- datum zajema prstnih odtisov;
- lastnoročni podpis tujca in datum zajema podpisa;
- oznaka predstavništva, ki je lastnoročni podpis tujca in biometrične podatke zajelo.

Podatki iz te evidence se hranijo do zaključka postopka na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema.

## **119. člen**

### **(prijava prebivanja)**

(1) Državljan EU, ki pride v Republiko Slovenijo z veljavno osebno izkaznico ali veljavnim potnim listom, lahko prebiva na območju Republike Slovenije brez prijave prebivanja 90 dni od dneva vstopa v državo. Če želi na območju Republike Slovenije prebivati dlje kot 90 dni, mora pred pretekom 90 dnevnega dovoljenega prebivanja pri katerikoli upravni enoti prijaviti prebivanje.

(2) O vloženi prošnji za izdajo potrdila o prijavi prebivanja upravna enota državljanu EU izda potrdilo.

(3) Potrdilo o prijavi prebivanja se izda državljanu EU, če:

- se namerava zaposliti ali delati v Republiki Sloveniji, je zaposlen ali opravlja delo v Republiki Sloveniji, je samozaposlen, izvaja storitve ali je iskalec zaposlitve v Republiki Sloveniji;
- želi študirati, se poklicno usposablja ali sodelovati v drugih oblikah izobraževanja v Republiki Sloveniji;
- je družinski član državljana EU ali slovenskega državljana.

(4) Potrdilo o prijavi prebivanja se izda državljanu EU tudi v vseh drugih primerih, če ima:

- veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list,

- dovolj sredstev za preživljanje, ki mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke,
- ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije.

(5) Za izdajo potrdila o prijavi prebivanja so pristojne upravne enote. Upravne enote v tej upravni zadevi odločajo na območju celotne države.

## **122. člen**

### **(prijava prebivanja državljana EU zaradi študija, poklicnega usposabljanja ali sodelovanja v drugih oblikah izobraževanja v Republiki Sloveniji)**

(1) Državljanu EU, ki želi v Republiki Sloveniji študirati, se poklicno usposablјati ali sodelovati v drugih oblikah izobraževanja, se izda potrdilo o prijavi prebivanja, če ima:

- veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;
- dokazilo o sprejemu na študij, poklicno usposabljanje ali drugo obliko izobraževanja, ki ga izda izobraževalna ustanova, oziroma potrdilo državnega organa, pristojnega za izvajanje mednarodne ali bilateralne pogodbe, ali potrdilo, ki ga izda od države pooblašena organizacija, ki je odgovorna za izvajanje določenega programa;
- zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljana EU, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke;
- ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije.

(2) Kot dokaz o zadostnih sredstvih za preživljanje zadošča študentova izjava.

## **123. člen**

### **(prijava prebivanja družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana)**

(1) Državljanu EU, ki je družinski član državljana EU z izdanim potrdilom o prijavi prebivanja ali potrdilom o prijavi stalnega prebivanja, ali je družinski član slovenskega državljana, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, če:

- ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;
- so zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljana EU oziroma slovenskega državljana in njegovega družinskega člana, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije.

(2) Državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz druge alineje prejšnjega odstavka dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje ali na kakršenkoli drug način. S pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje, lahko državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član v celoti izkazuje zadostna sredstva za preživljanje. Pogodba mora biti sklenjena v Republiki Sloveniji v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa.

(3) Če državljan EU v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi potrdila o prijavi prebivanja zaradi zaposlitve ali dela ali potrdila o prijavi prebivanja kot samozaposlena oseba ali kot izvajalec storitev, ali če je slovenski državljan zaposlen ali samozaposlen, se za izdajo potrdila o prijavi prebivanja družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana ne zahteva izpolnjevanje pogojev iz druge in tretje alineje prvega odstavka tega člena.

## **128. člen**

### **(dovoljenje za prebivanje za družinskega člana)**

(1) Dovoljenje za prebivanje se družinskemu članu, ki ni državljan EU, lahko izda, če:

- je družinski član državljana EU, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi izdanega potrdila o prijavi prebivanja ali potrdila o prijavi stalnega prebivanja, ali slovenskega državljana, ki ima v Republiki Sloveniji prijavljeno prebivališče;
- ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;
- so zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljana EU, slovenskega državljana in njunega družinskega člana, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije;
- se ne ugotovi, da je bila zakonska zveza, partnerska skupnost oziroma partnerska zveza sklenjena oziroma registrirana izključno z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje;
- niso podani razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz druge, tretje ali četrte alineje prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(2) Državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz tretje alineje prejšnjega odstavka dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje ali na kakršenkoli drug način. S pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje, lahko državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član v celoti izkazuje zadostna sredstva za preživljanje. Pogodba mora biti sklenjena v Republiki Sloveniji v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa.

(3) Če državljan EU v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi potrdila o prijavi prebivanja zaradi zaposlitve ali dela ali potrdila o prijavi prebivanja kot samozaposlena oseba ali izvajalec storitev, ali če je slovenski državljan zaposlen ali samozaposlen, se za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana ne zahteva izpolnjevanje pogojev iz tretje in četrte alineje prvega odstavka tega člena.

(4) Dovoljenje za prebivanje se družinskemu članu izda z veljavnostjo pet let oziroma za čas nameravanega prebivanja državljana EU v Republiki Sloveniji, če je ta krajši od petih let. Neporočenim potomcem mlajšim od 21 let in prednikom državljana EU ali slovenskega državljana, ki je mlajši od 21 let, se dovoljenje za prebivanje za družinskega člana ne more izdati za daljši čas od dopolnjenega 21. leta starosti potomca. Za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana so pristojne upravne enote. Upravne enote v tej upravni zadevi odločajo na območju celotne države.

(5) Družinskemu članu, ki ima dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji, se lahko dovoljenje podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda. Za podaljšanje dovoljenja za prebivanje za družinskega člana so pristojne upravne enote. Upravne enote v tej upravni zadevi odločajo na območju celotne države.

(6) O pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje dovoljenja za prebivanje upravna enota družinskemu članu izda potrdilo. Družinski član, ki za vstop v Republiko Slovenijo in bivanje ne potrebuje vizuma, lahko s tem potrdilom vstopi v Republiko Slovenijo.

#### **141.b člen**

##### **(dovoljenje za začasno prebivanje)**

(1) Državljan oziroma državljanka (v nadaljnjem besedilu: državljan) Združenega kraljestva in njegov družinski član, ki ni državljan EU, ki na dan poteka prehodnega obdobja iz 126. člena Sporazuma o izstopu (v nadaljnjem besedilu: prehodno obdobje) prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavnega potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU, dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana državljana EU ter po poteku prehodnega obdobja še naprej prebiva v Republiki Sloveniji, mora v roku enega leta od konca prehodnega obdobja oziroma pred potekom veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU, dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana državljana EU, če je ta krajša od enega leta od konca prehodnega obdobja, pri katerikoli upravni enoti vložiti prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje, ki se izda na podlagi Sporazuma o izstopu. Potrdilo o prijavi prebivanja za državljana EU, dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljana EU in dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana državljana EU, izdano državljanu Združenega kraljestva oziroma njegovemu družinskemu članu, ki ni državljan EU, pred koncem prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu, ostanejo v veljavi eno leto od konca prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu oziroma do izdaje dovoljenja za začasno prebivanje po Sporazumu o izstopu oziroma do poteka veljavnosti, če potrdilo o prijavi prebivanja, dovoljenju za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali dovoljenju za začasno prebivanje za družinskega člana državljana EU veljavnost poteče pred enim letom od konca prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu. Za državljana Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana, ki ni državljan EU, ki v roku iz prvega stavka ne vloži prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje, po poteku veljavnosti potrdila oziroma dovoljenja, kot je določena v prejšnjem stavku, glede vstopa, zapustitve in bivanja v Republiki Sloveniji veljajo določbe tega zakona, ki veljajo za tujce, državljane držav, ki niso članice Evropskega gospodarskega prostora, kar pa ne vpliva na možnost vložitve prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanja v skladu s točko (d) prvega odstavka 18. člena Sporazuma o izstopu.

(2) Državljan Združenega kraljestva in njegov družinski član, ki ob koncu prehodnega obdobja prebiva v Republiki Sloveniji v času dovoljenega 90-dnevnega prebivanja od vstopa v Republiko Slovenijo iz prvega odstavka 119. člena oziroma šestega odstavka 127. člena tega zakona in želi na območju Republike Slovenije prebivati dlje kot 90 dni, mora vložiti prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje iz Sporazuma o izstopu pri katerikoli upravni enoti pred pretekom 90-dnevnega prebivanja.

(3) Družinski član državljana Združenega kraljestva iz prve do šeste alineje prvega odstavka 127. člena tega zakona in partner, s katerim državljan Združenega kraljestva živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki pred koncem prehodnega obdobja ni prebival v Republiki Sloveniji in se želi združiti z državljanom Združenega kraljestva, ki je pred koncem prehodnega obdobja zakonito prebival v Republiki Sloveniji in v državi zakonito prebiva tudi po koncu prehodnega obdobja, lahko po koncu prehodnega obdobja prebiva na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje tri mesece od dneva vstopa v državo ali rojstva v Republiki Sloveniji. Če želi družinski član zaradi združitve družine z državljanom Združenega kraljestva na območju Republike Slovenije prebivati tudi po poteku dovoljenega prebivanja iz prejšnjega stavka, mora on sam oziroma njegov zakoniti zastopnik pred pretekom dovoljenega prebivanja pri katerikoli upravni enoti vložiti prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje, ki se izda na podlagi in ob izpolnjevanju pogojev iz Sporazuma o izstopu.

(4) O vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje upravna enota državljanu Združenega kraljestva oziroma njegovemu družinskemu članu izda potrdilo, ki državljanu Združenega kraljestva oziroma njegovemu družinskemu članu iz prvega odstavka tega člena po poteku veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU, dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana državljana EU, državljanu Združenega kraljestva oziroma njegovemu družinskemu članu iz drugega in tretjega odstavka tega člena pa od dneva vročitve velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, do pravomočne odločitve o prošnji.

(5) Državljanu Združenega kraljestva iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki se namerava zaposliti ali delati v Republiki Sloveniji oziroma je že zaposlen ali opravlja delo v Republiki Sloveniji, se izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 120. člena tega zakona.

(6) Državljanu Združenega kraljestva iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki namerava opravljati delo kot samozaposlena oseba ali izvajati storitve v Republiki Sloveniji oziroma že opravlja delo kot samozaposlena oseba ali izvaja storitve v Republiki Sloveniji, se izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje iz 121. člena tega zakona.

(7) Državljanu Združenega kraljestva iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki želi študirati, se poklicno usposablja ali sodelovati v drugih oblikah izobraževanja v Republiki Sloveniji oziroma že študira, se poklicno usposablja ali sodeluje v drugih oblikah izobraževanja v Republiki Sloveniji, se izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje iz 122. člena tega zakona.

(8) Državljanu Združenega kraljestva iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki namerava prebivati oziroma že prebiva v Republiki Sloveniji zaradi drugega namena prebivanja kot zaposlitev ali delo, samozaposlitev ali študij, se izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje iz četrtega odstavka 119. člena tega zakona.

(9) Družinskemu članu državljana Združenega kraljestva, ne glede na njegovo državljanstvo, ki vloži prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje v skladu s prvim ali drugim odstavkom tega člena, se izda dovoljenje za začasno prebivanje, če:

- je družinski član državljana Združenega kraljestva, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi izdanega potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU ali potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU ali dovoljenja za prebivanje;
- ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;
- so zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljana Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke, izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje pa se lahko dokazuje na način iz drugega odstavka 123. in 128. člena tega zakona;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve v Republiki Sloveniji.

(10) Družinskemu članu državljana Združenega kraljestva iz tretjega odstavka tega člena se izda dovoljenje za začasno prebivanje, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka in če je bil družinski član državljana Združenega kraljestva iz tretjega odstavka tega člena že pred koncem prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu.

(11) Dovoljenje za začasno prebivanje po Sporazumu o izstopu se izda brez omejitev glede trajanja in brez vezave na določen namen prebivanja, kot nevezano dovoljenje za začasno prebivanje. Glede veljavnosti izkaznice dovoljenja za začasno prebivanje se uporabljajo določbe prvega odstavka 58. člena tega zakona. Državljan Združenega kraljestva in njegov družinski član mora izkaznico dovoljenja za začasno prebivanje, izdano v obliki samostojne listine iz prvega odstavka 141.g člena tega zakona, pred potekom njene veljavnosti pri katerikoli upravni enoti zamenjati za novo izkaznico dovoljenja.

(12) Za izdajo in podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje so pristojne upravne enote. Upravne enote v teh upravnih zadevah odločajo na območju celotne države.

(13) Zoper odločbe in sklepe glede izdaje dovoljenja za začasno prebivanje iz tega člena je dovoljena pritožba, o kateri odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

**V. PREDLOG ZA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA PO NUJNEM ALI SKRAJŠANEM POSTOPKU**

Predlog zakona se ne obravnava po nujnem oziroma skrajšanem postopku

## **VI. PRILOGE**

/